Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

FÖR ÅR

1803.

STOCKHOLM
Och Kongl. Privilegierade Not Tryckeriet.

N:r 1, 2 och 3.

Coupletter ur Svärfadern Rival af Le Brun.

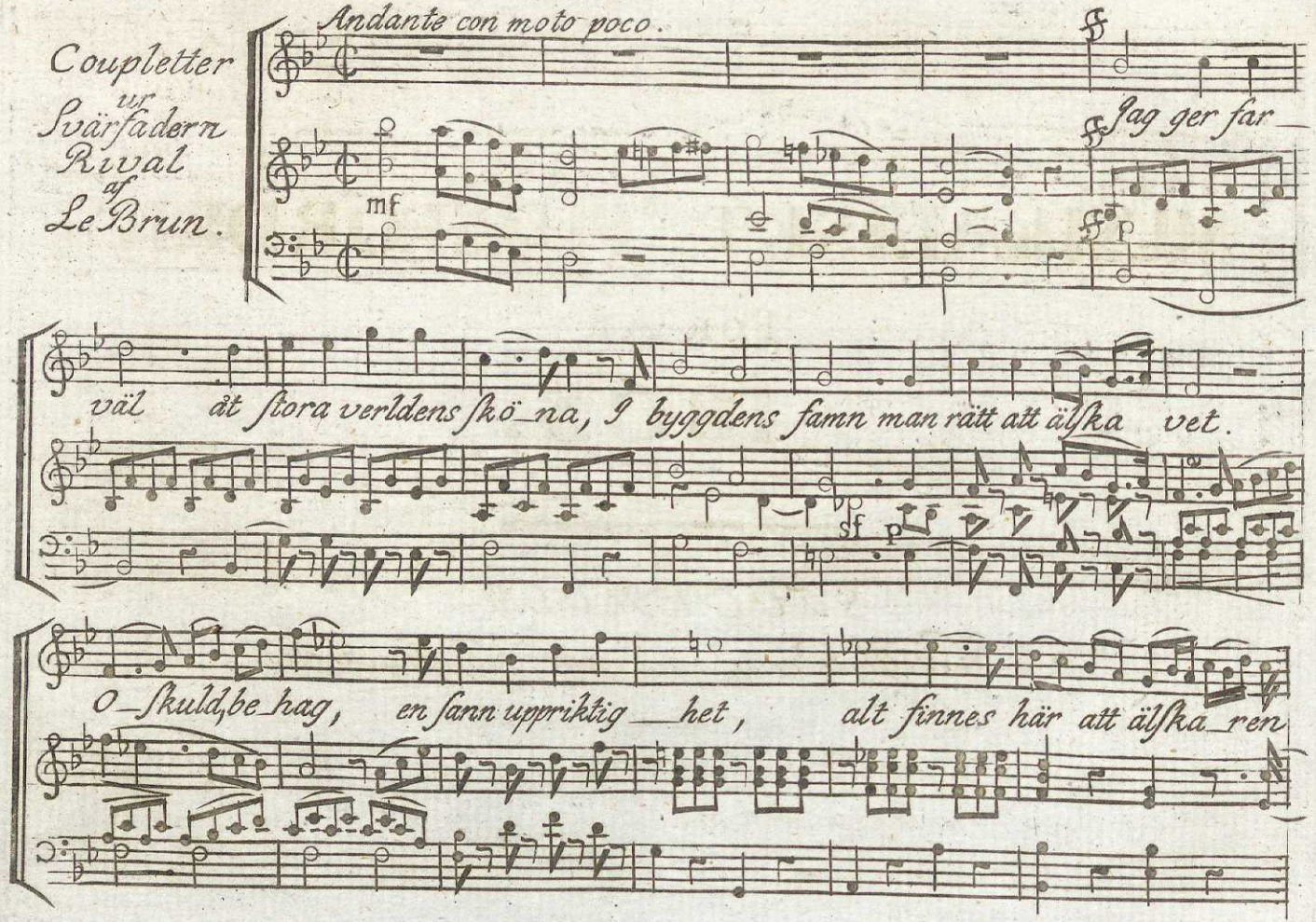

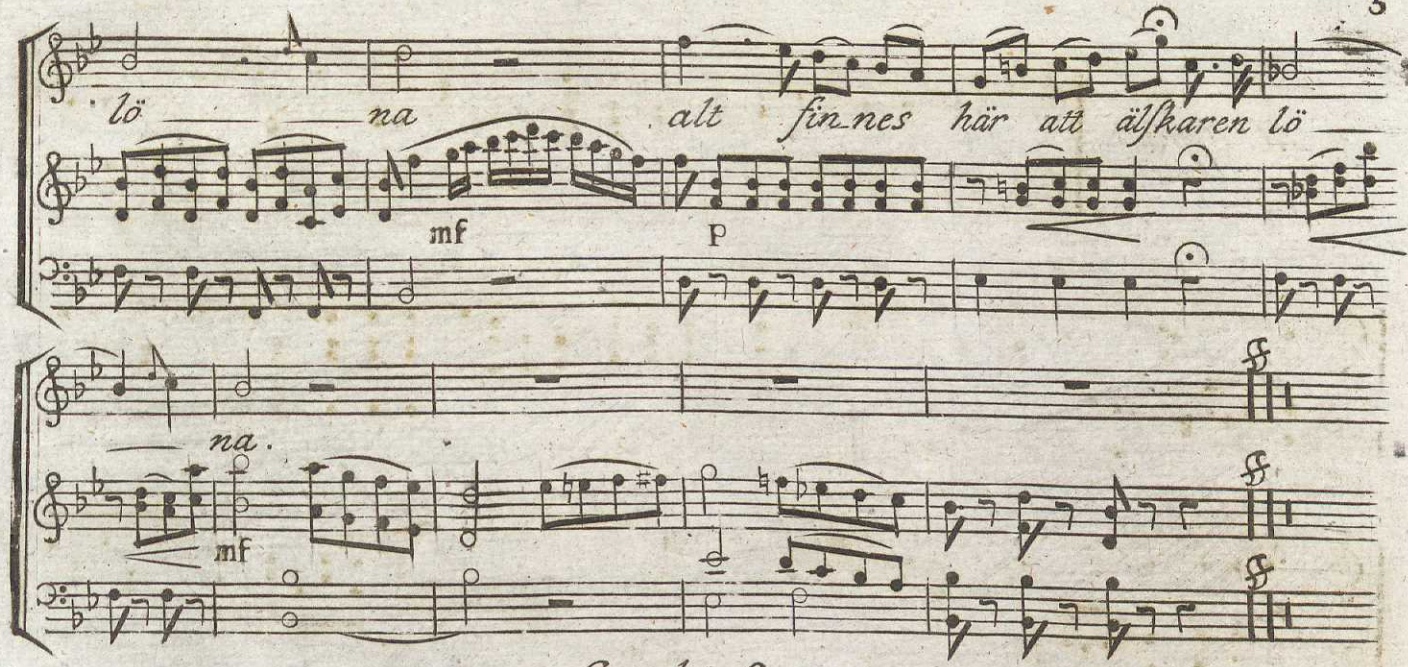

Couplet. 2.

Tillbedna Lina! dig skall jag tillhöra,
Intill min död din dyrkan är min lag.
Tusenfallt säll om denna hand en dag,
Önskad af dig, din sällhet kan göra.
Om denna hand din sällhet kan göra.

Favorit Menuet med Variationer af Haydn.

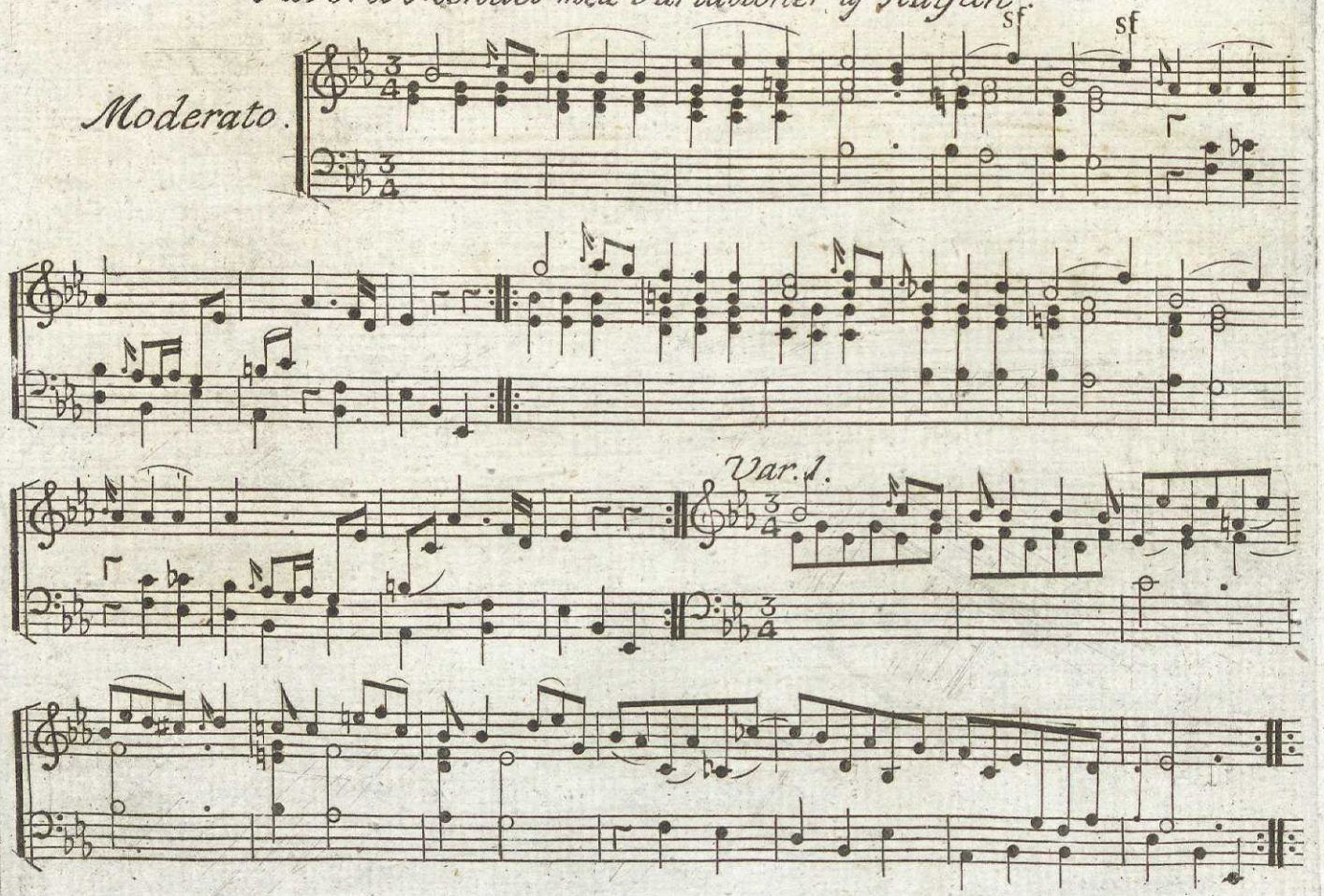

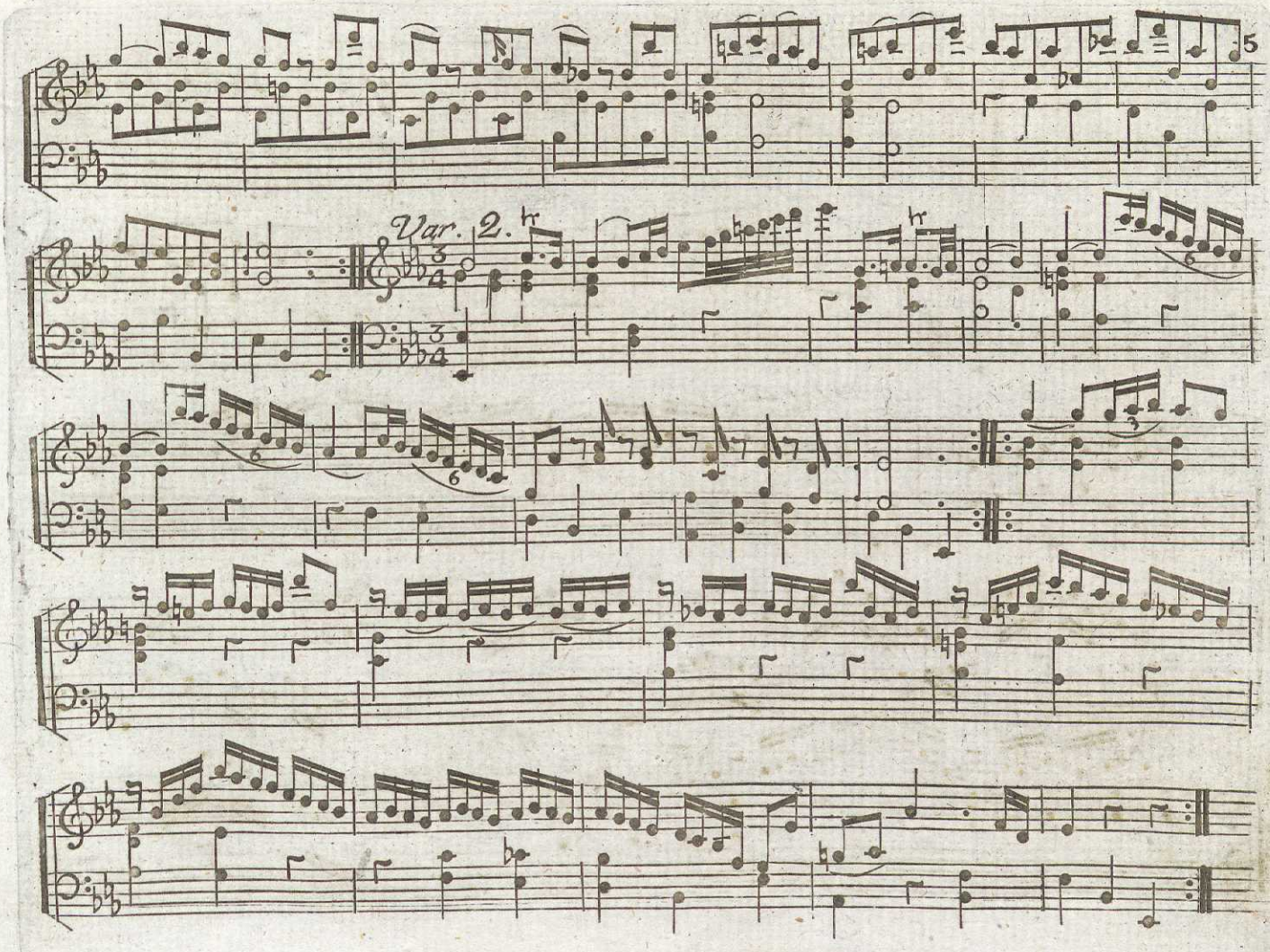
Var. 2.

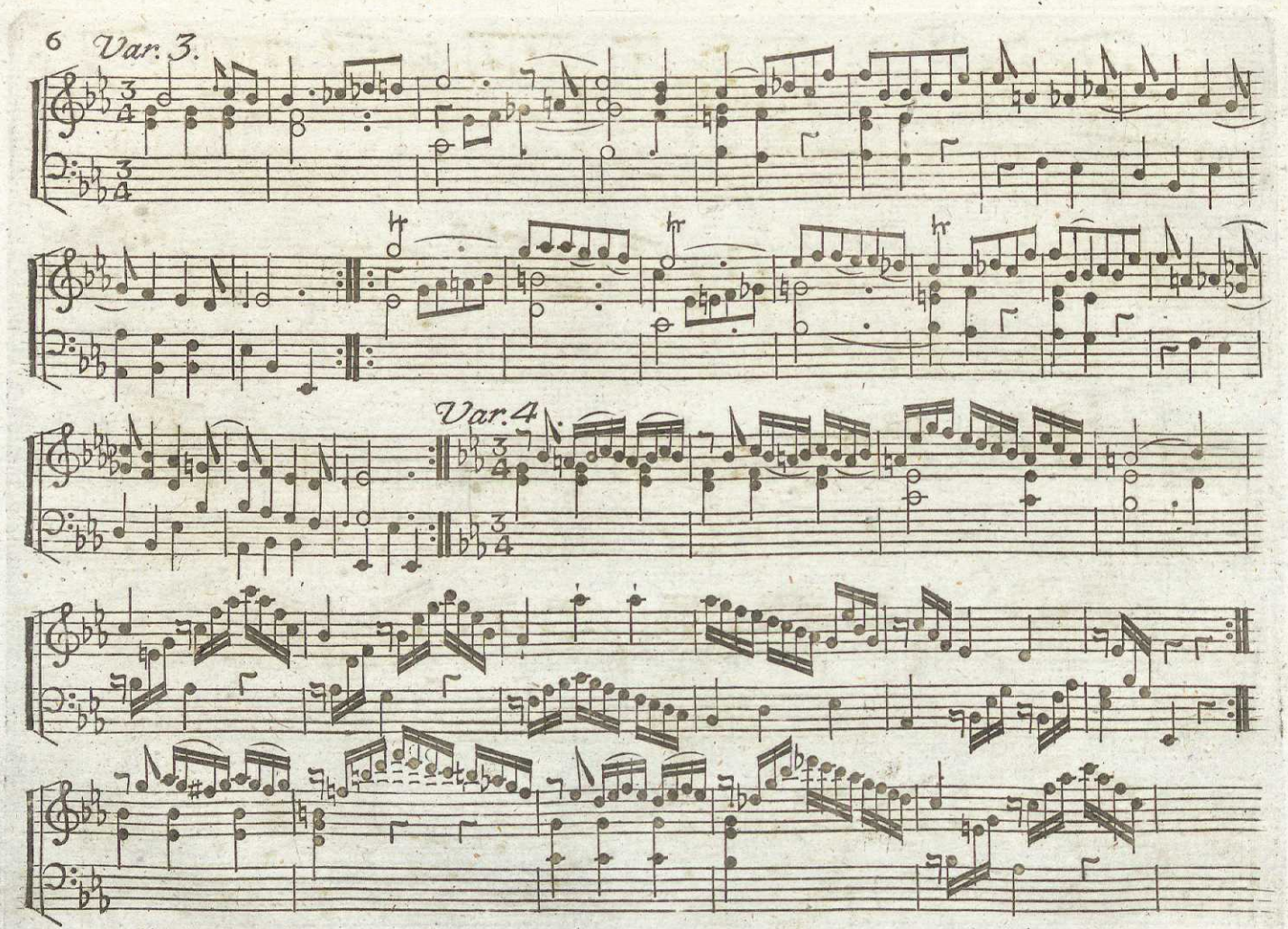
Var. 3.
Var. 4

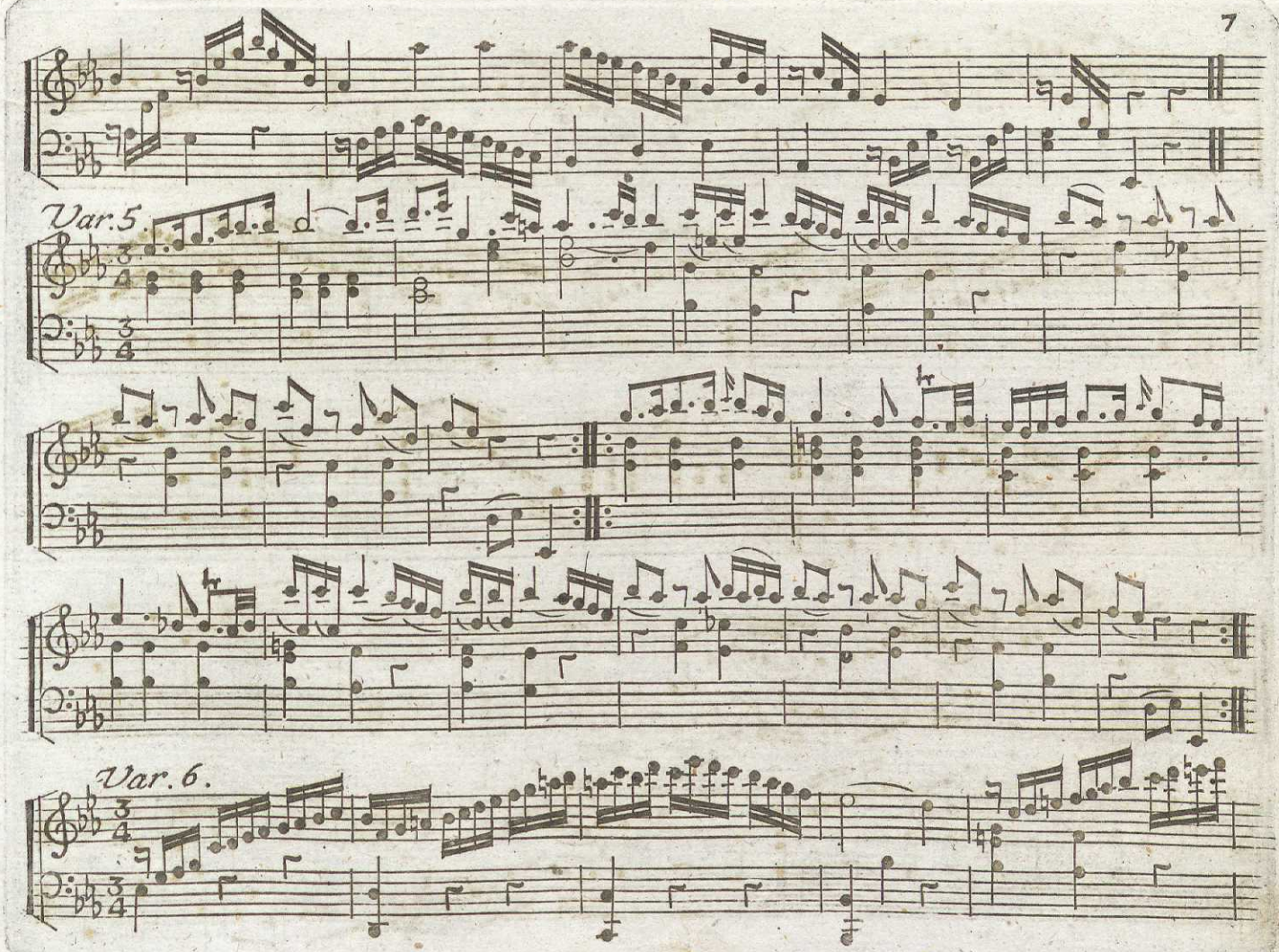
Var. 5.
Var. 6.

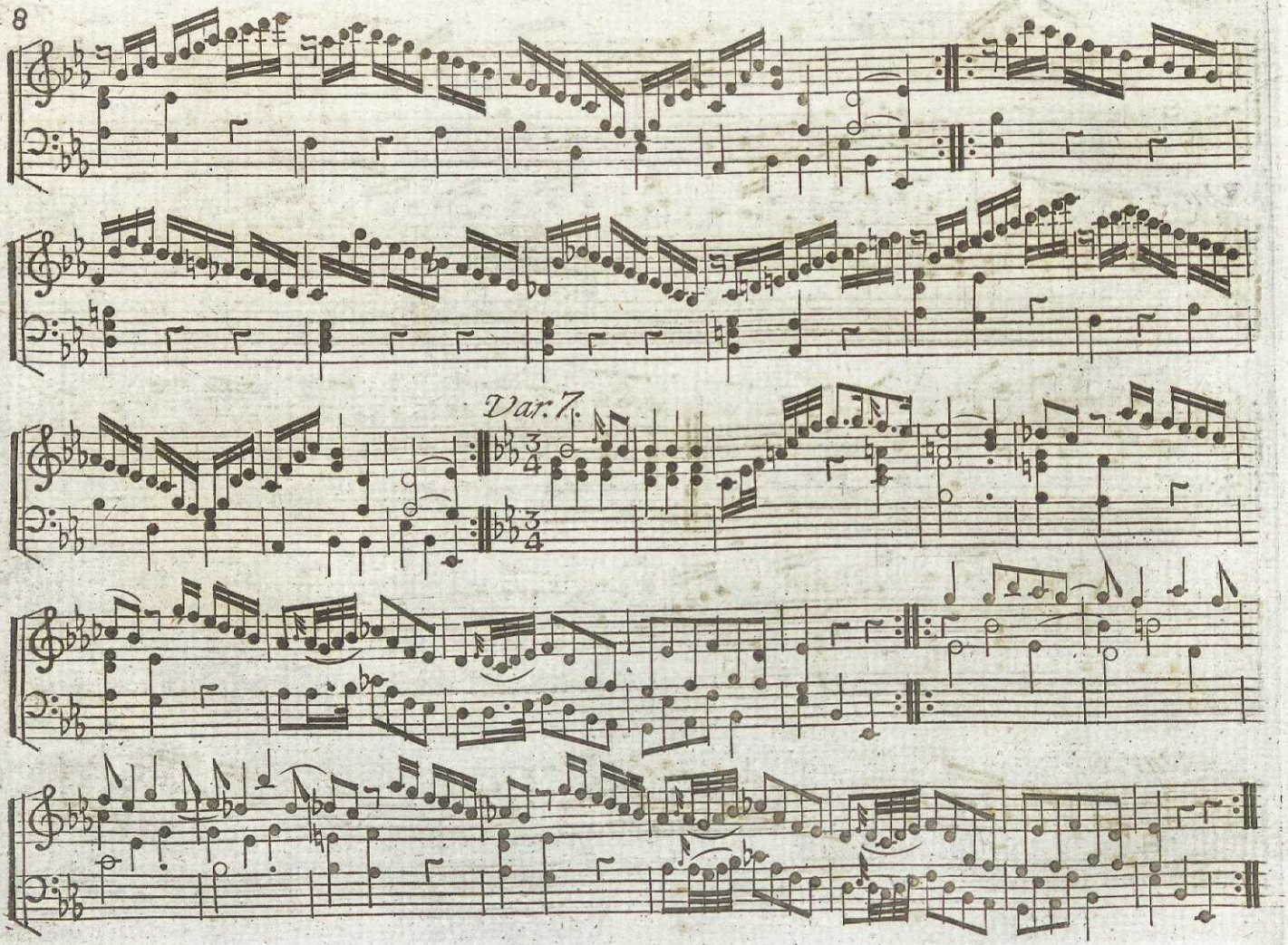
Var. 7.

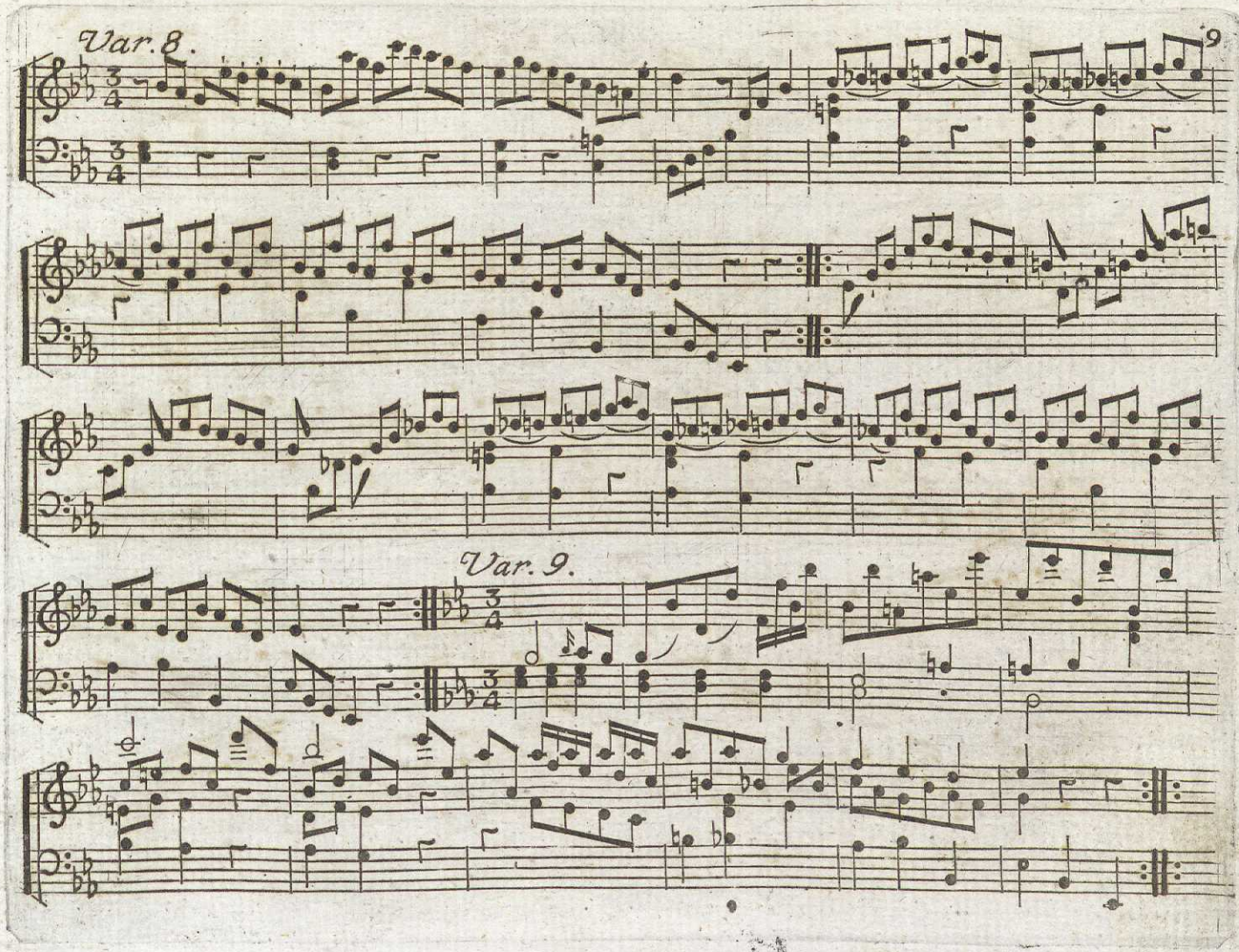
Var. 8.
Var. 9.

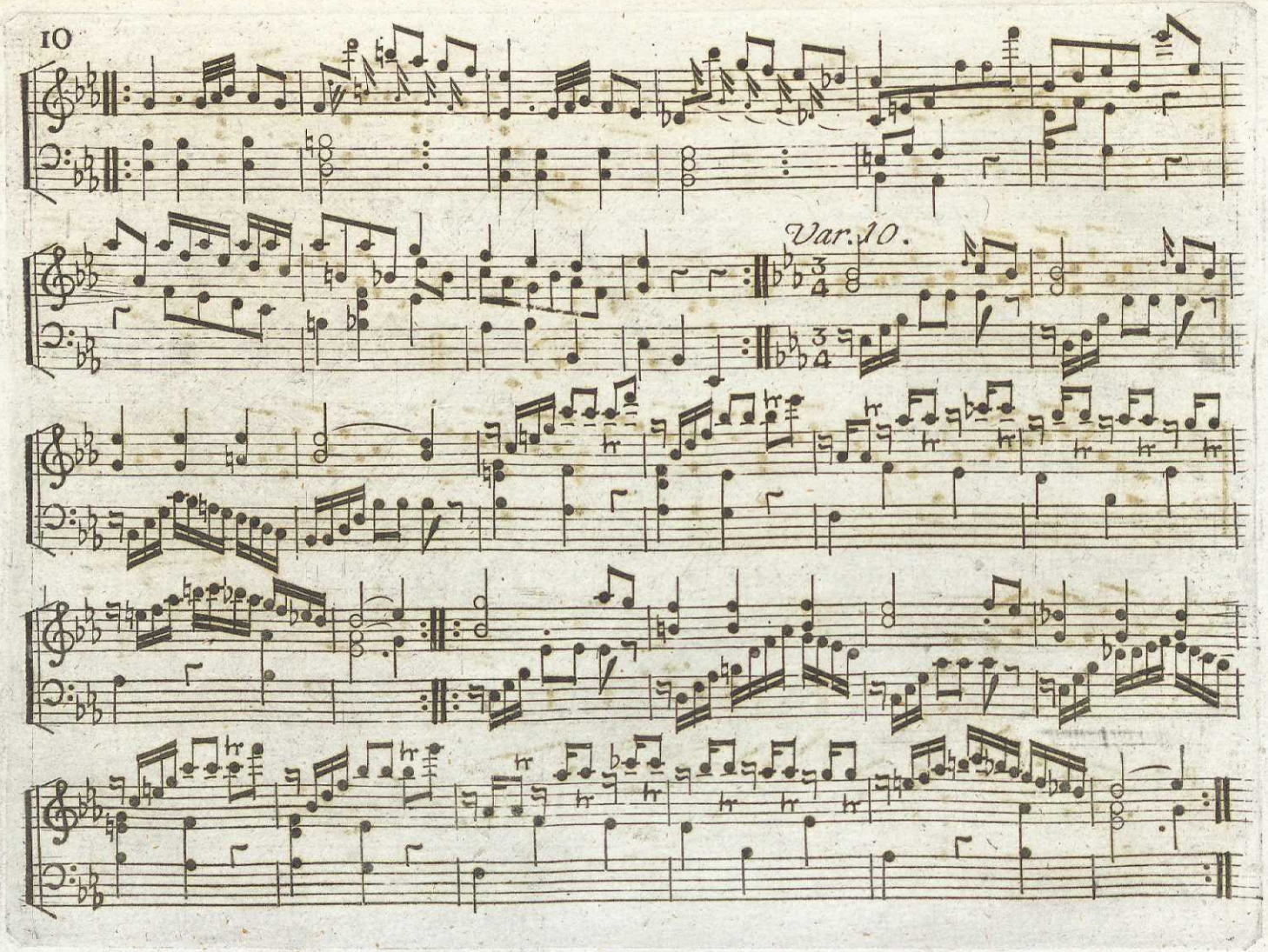
Var. 10.

Var. 11.

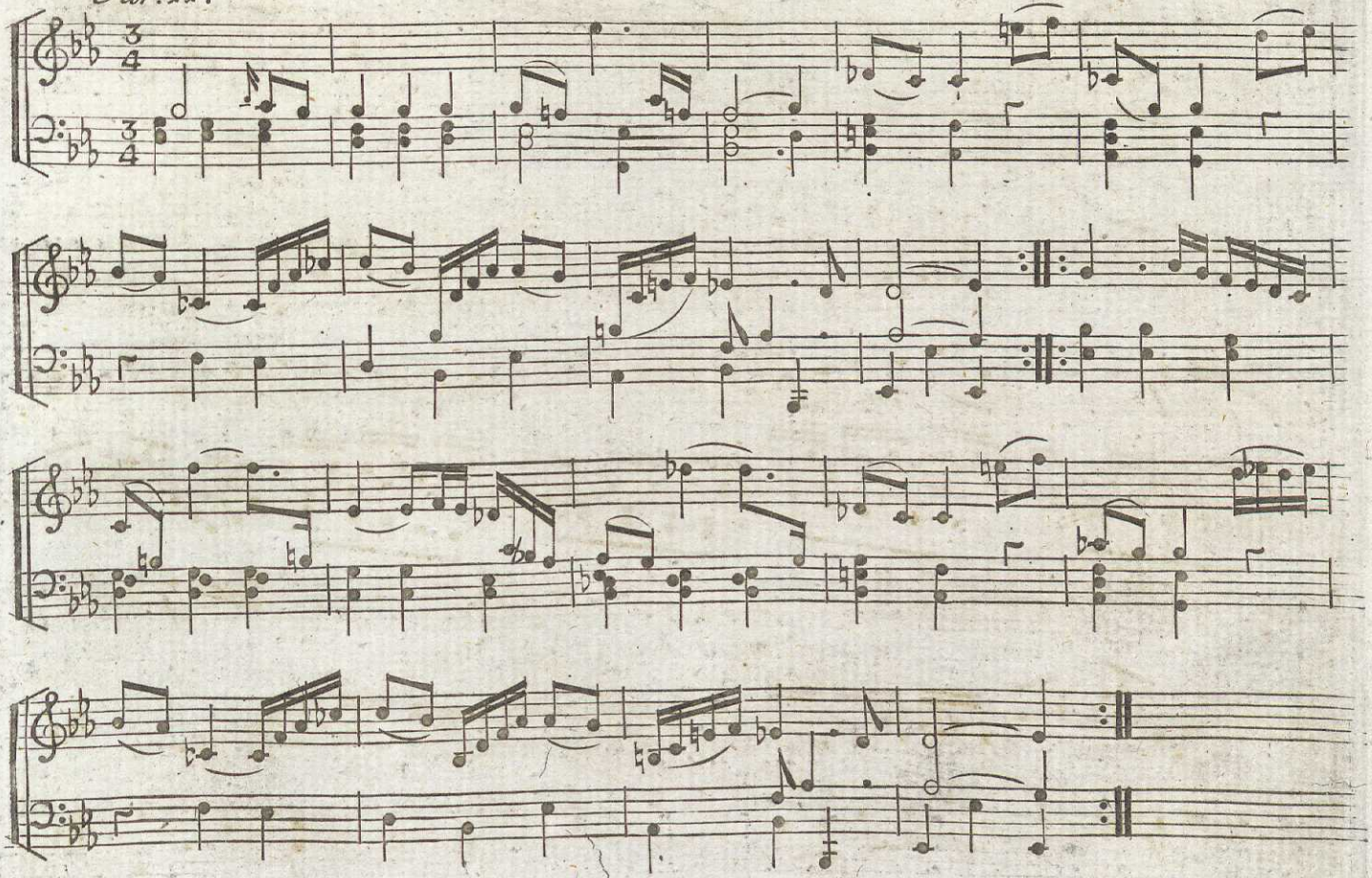

Var. 12.

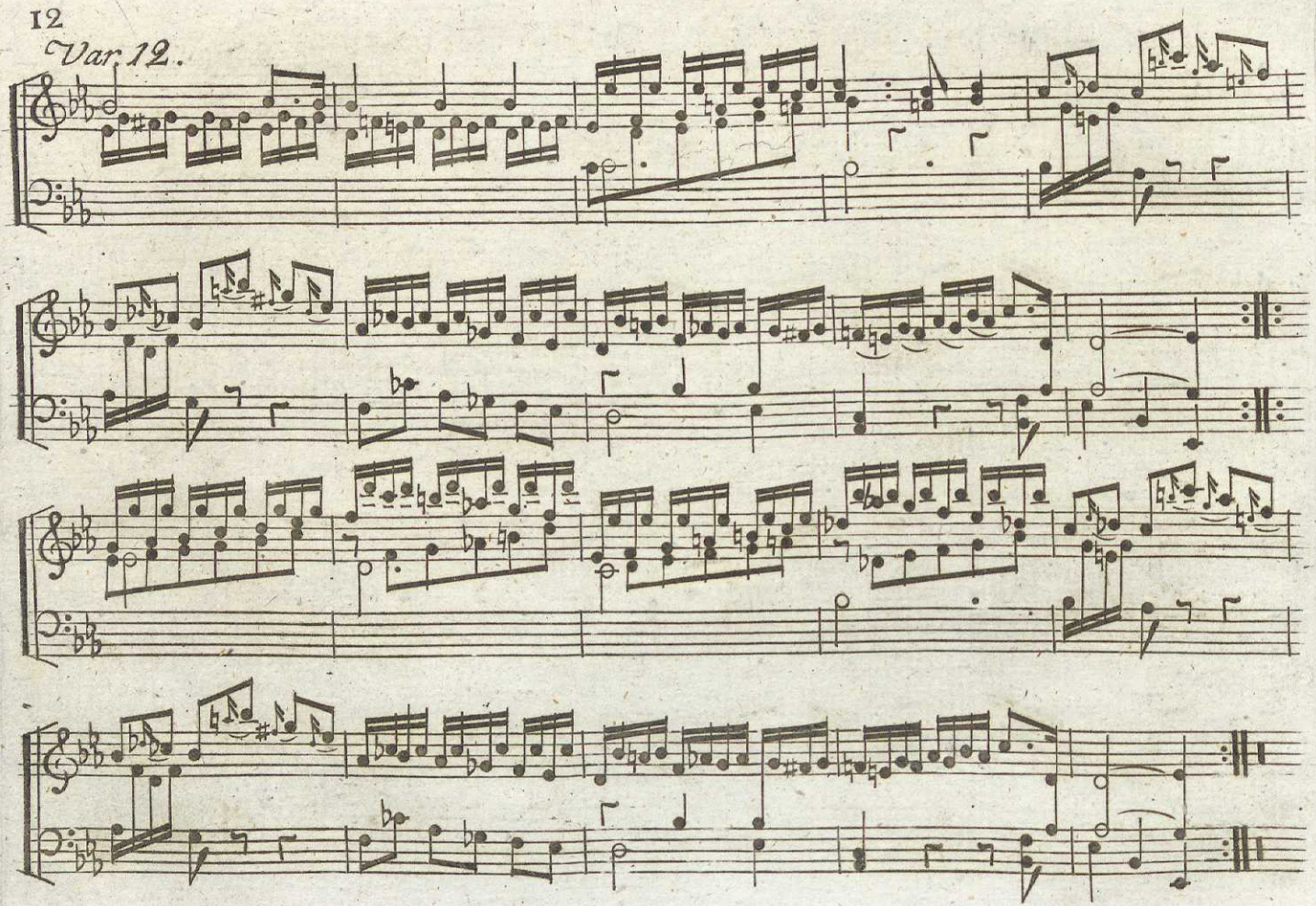

År 1803.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 4.

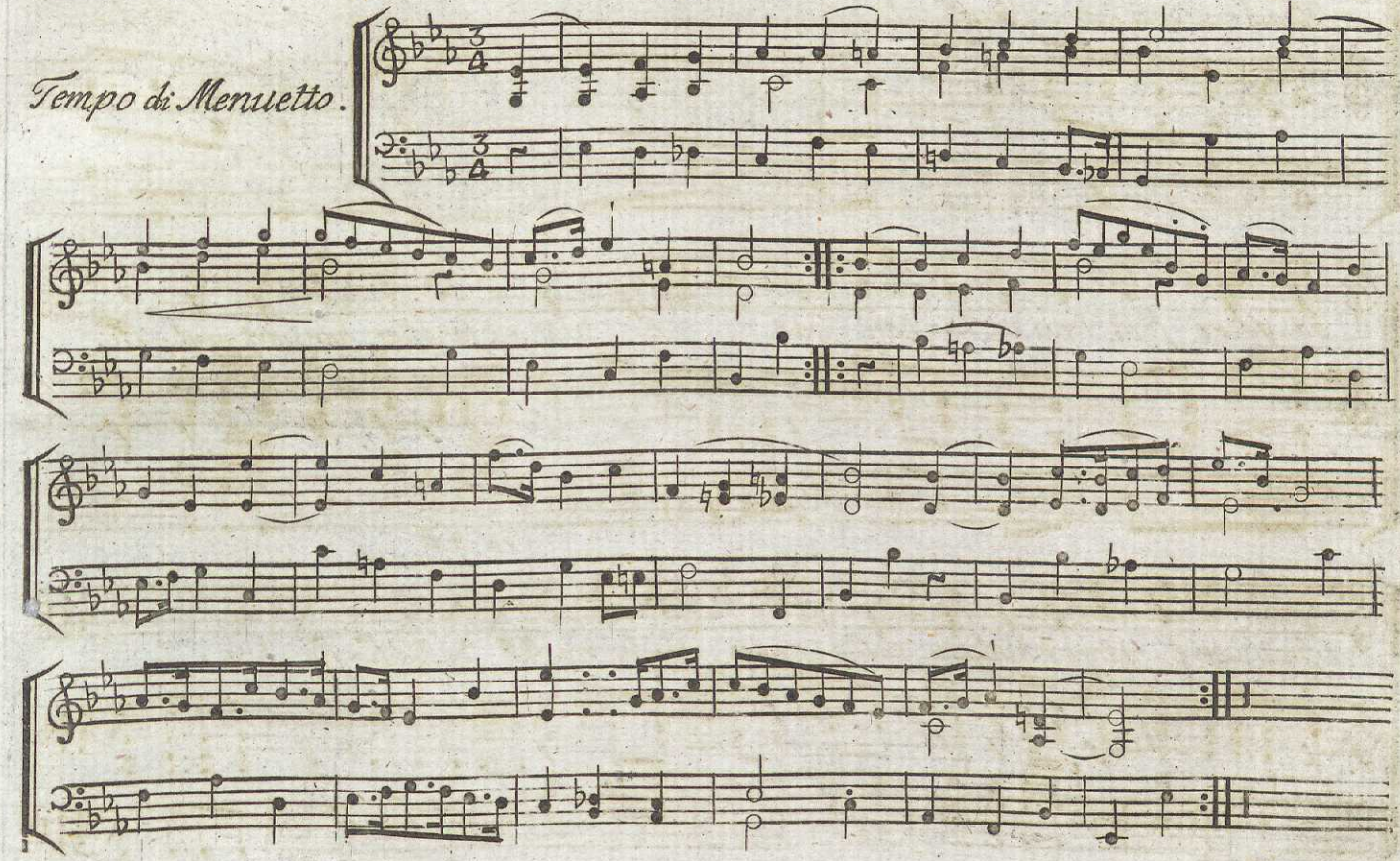

Skånska Dragon Wisan.

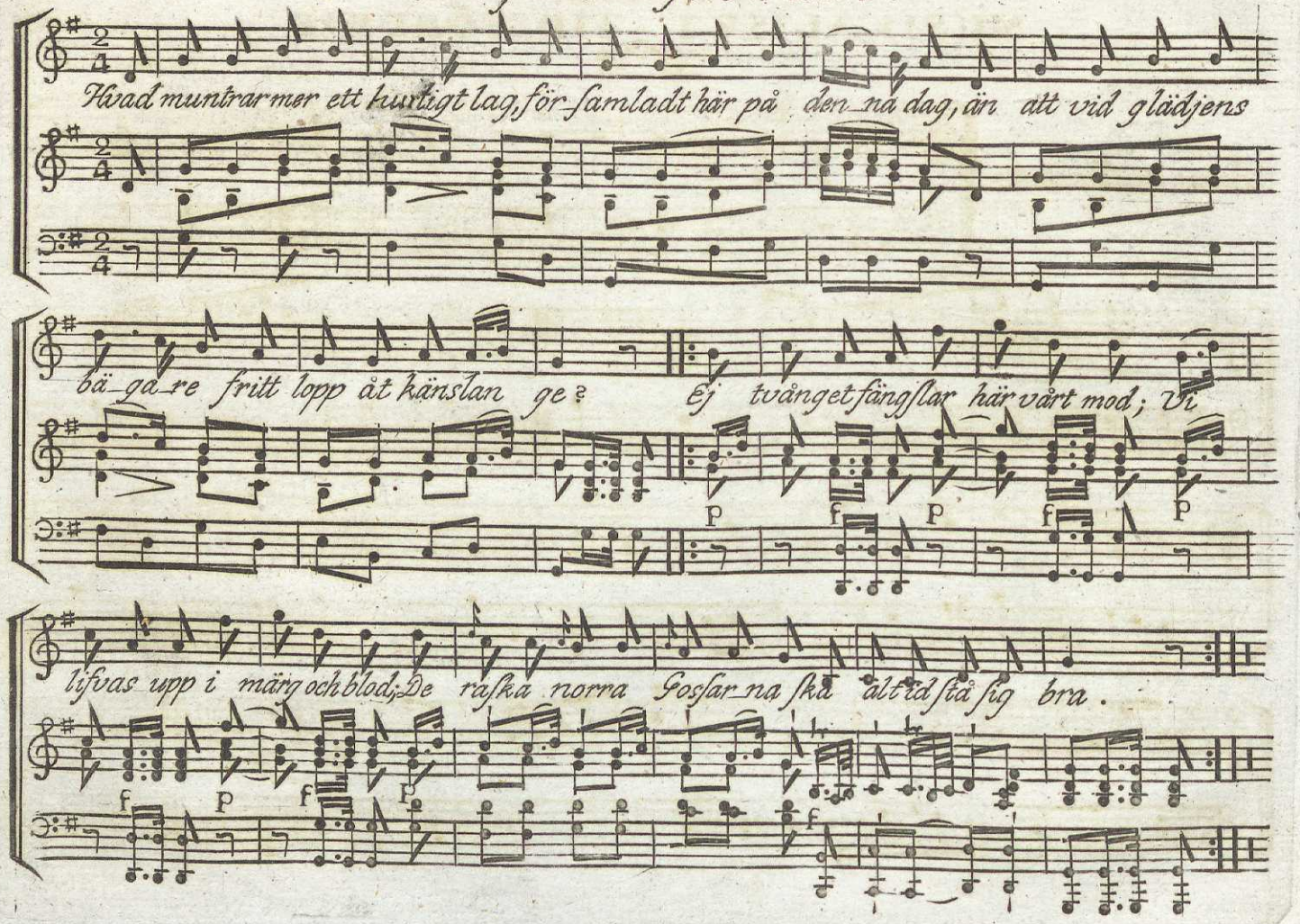

Vår Konung och vårt Fosterland
Ej sakna ska vår arm och hand;
När frågan blir om dess försvar,
Vi främst i faran drar.
Förente med ståndagtighet
Vi helgas till vår skyldighet;
De raska Norra Gossarna
Ska altid stå sig bra. :||:

Du som framför din stolta tropp
Med ädel nit oss manar opp,
Hör dessa nöjda rösterne
Som Dig ett offer ge!
Vi följe dig hvart ock det bär,
Ty när som du i spetsen är;
Så ska de Norra gossarna
Stå på sig raskt och bra. :||:

Dragonen med sin skarpa blick,
Mustasch och flätor uti skick,
Uppå sin ystra klippare
Han skall oss heder ge.
Allt går så lätt när ärans band
Får knyta hop kamraters hand.
De raska Norra Gossarna
Ska altid stå sig bra. :||:

Glöm ej, att förr'n vi Bålen tömt,
En skål för könet dricka ömt.
Vi lyftas då än högare
Till allt godt som bör ske.
I våra rådslut allt går väl
När hvar en har en lifvad själ.
De raska Norra Gossarna
Ska altid stå sig bra. :||:

Andante Vivace af Hæffner.

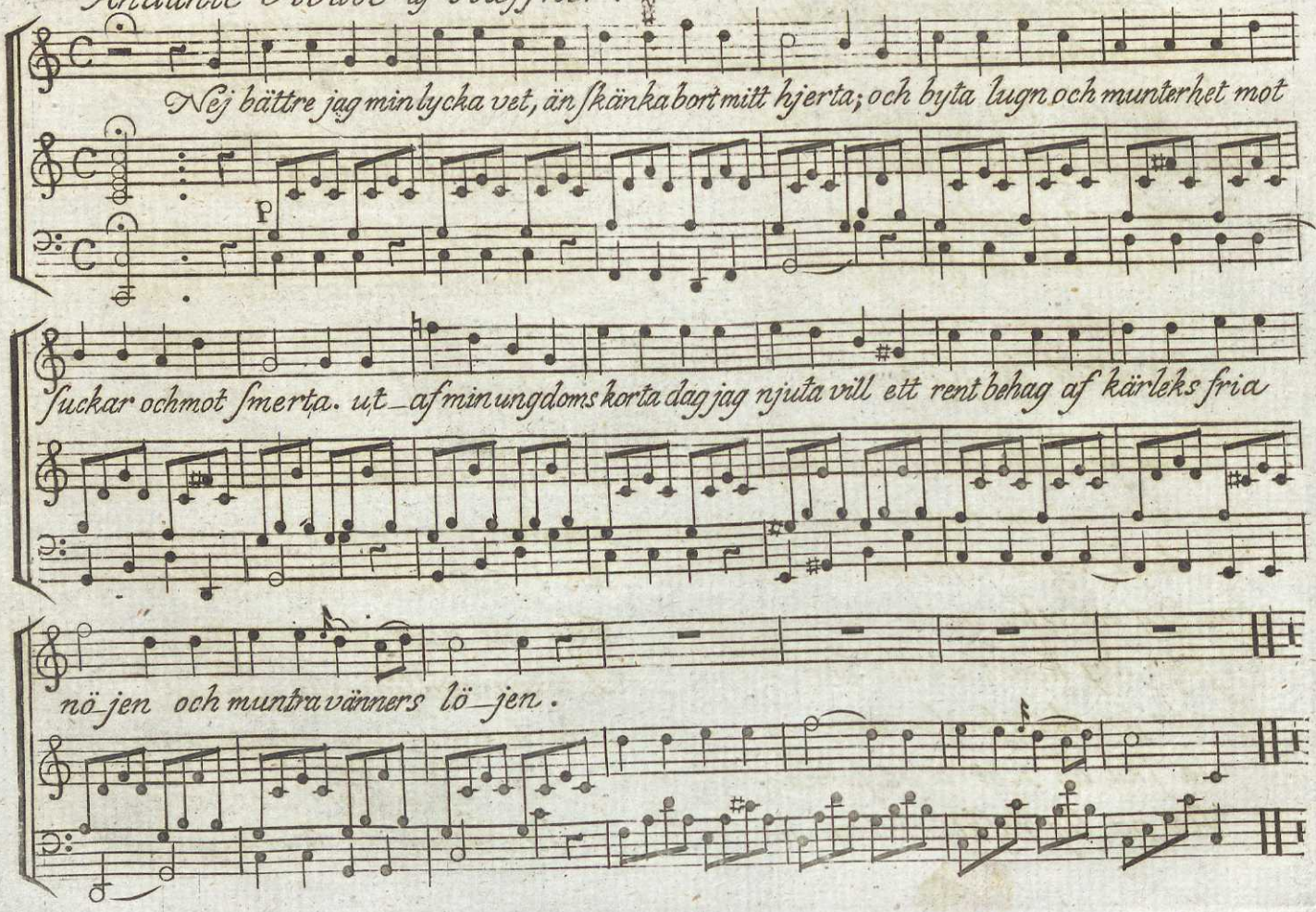

År 1803.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 5.

Wånaden af lilla Gustaf.

Larghetto af Åhlström.

Tack! min Mamma! tack för din vi_sit! fast än

P

bäd_dad djupt i jordens sköte vet jag lik_väl hvarför du kom hit, och min skugga

till och med 2:da Coupl.

Sista Coupl.

flyger till ditt mö _ _ te.. ga!

sf p pp pp

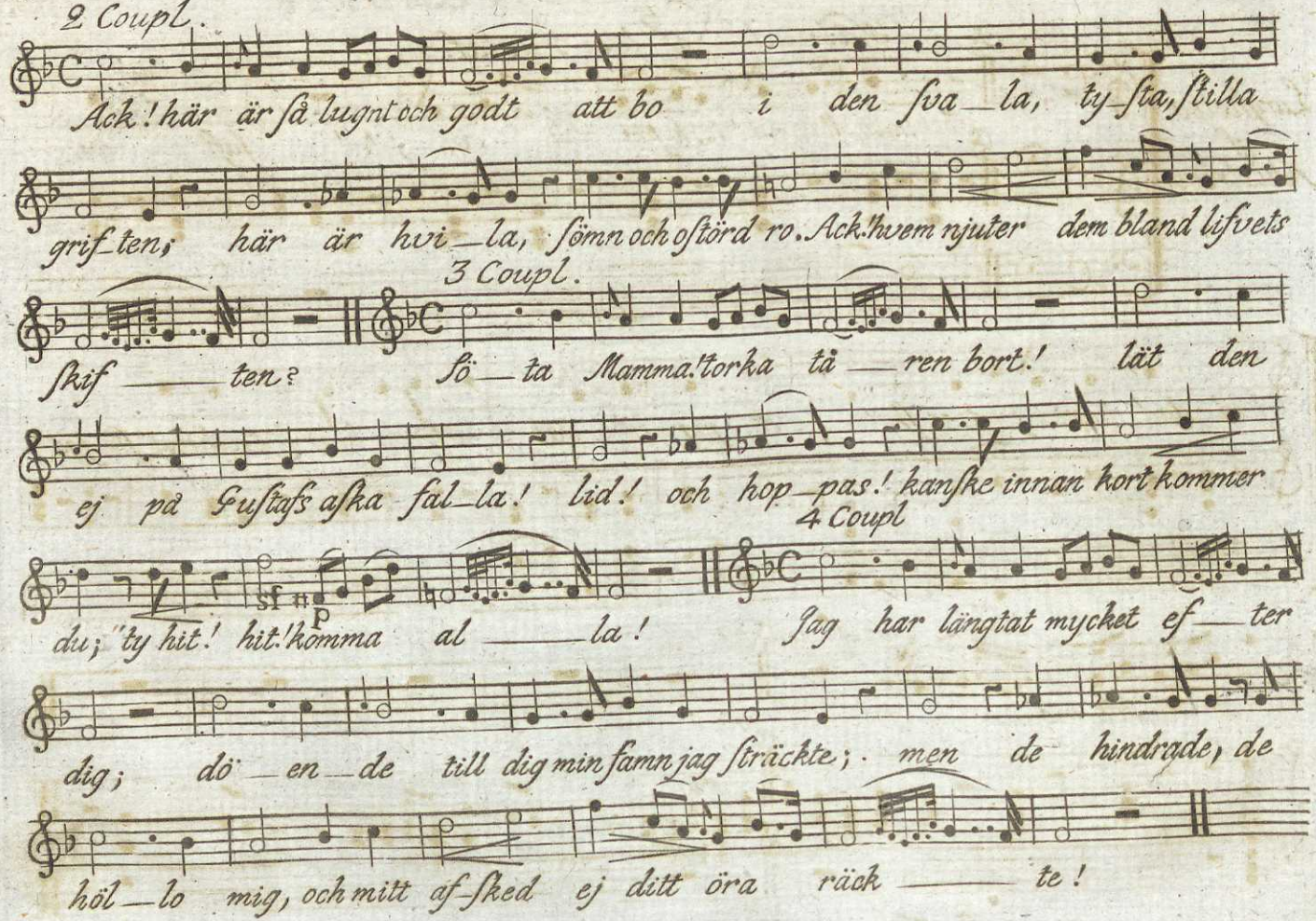
2 Coupl.
Ack! här är så lugnt och godt att bo i den sva_la, ty_sta, stilla
grif_ten; här är hvi_la, sömn och ostörd ro. Ack! hvem njuter dem bland lifvets
3 Coupl.
skif ___ ten? Sö_ta Mamma! torka tå ___ ren bort! lät den
ej på Gustafs aska fal_la! lid! och hop_pas! kanske innan kort kommer
4 Coupl
du; ty hit! hit! komma al ___ la! Jag har längtat mycket ef ___ ter
dig; dö_en_de till dig min famn jag sträckte; men de hindrade, de
höl_lo mig, och mitt af_sked ej ditt öra räck ___ te!

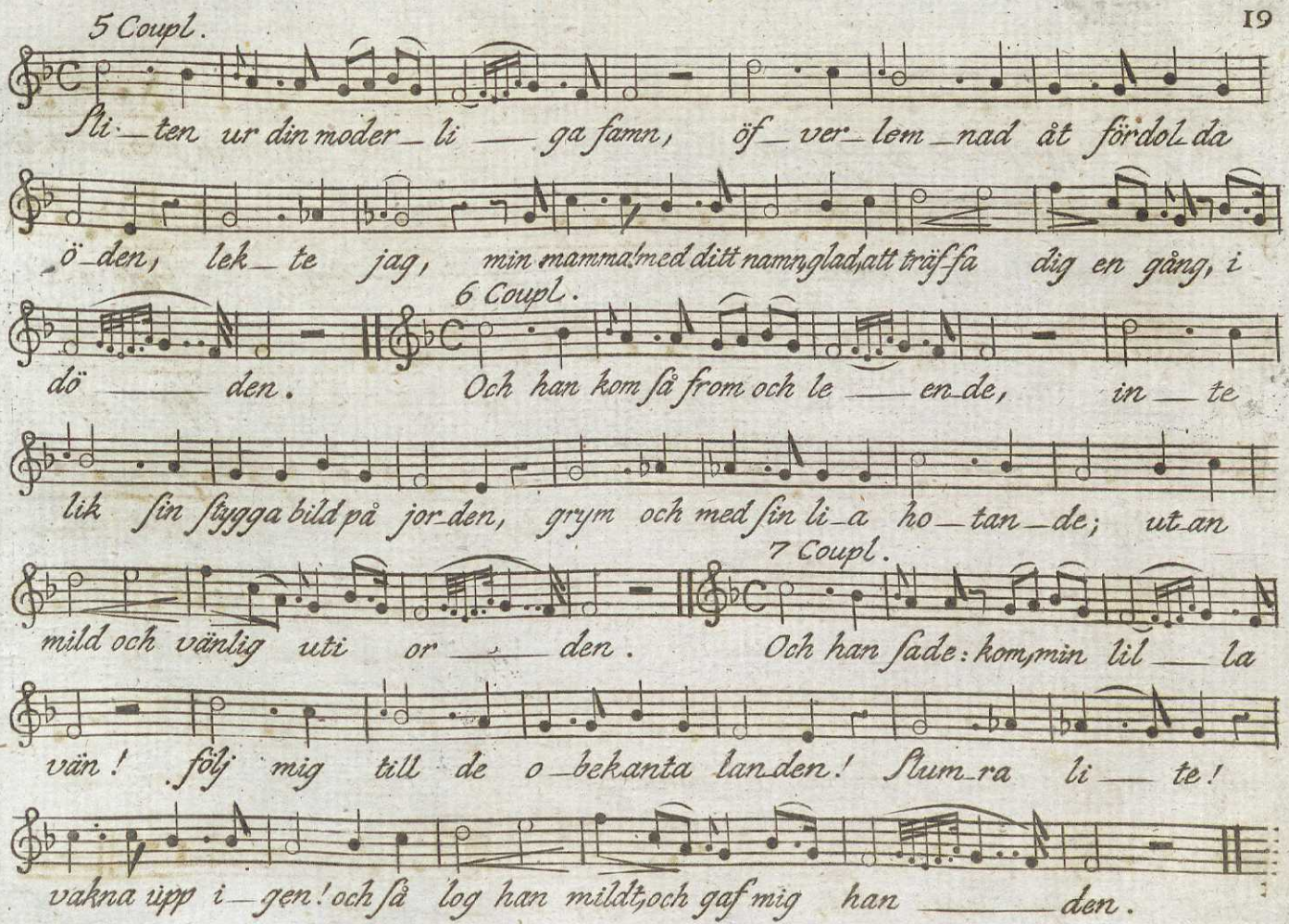
5 Coupl.
Sli_ten ur din moder_li ___ ga famn, öf_ver_lem_nad åt fördol_da
ö_den, lek_te jag, min mamma! med ditt namn glad att träff_a dig en gång, i
6 Coupl.
dö ___ den. Och han kom så from och le ___ en_de, in_te
lik sin stygga bild på jor_den, grym och med sin li_a ho_tan_de; ut_an
7 Coupl.
mild och vänlig uti or ___ den. Och han sade: kom, min lil ___ la
vän! följ mig till de o_bekanta lan_den! Slum_ra li ___ te!
vakna upp i_gen! och så log han mildt, och gaf mig han ___ den.

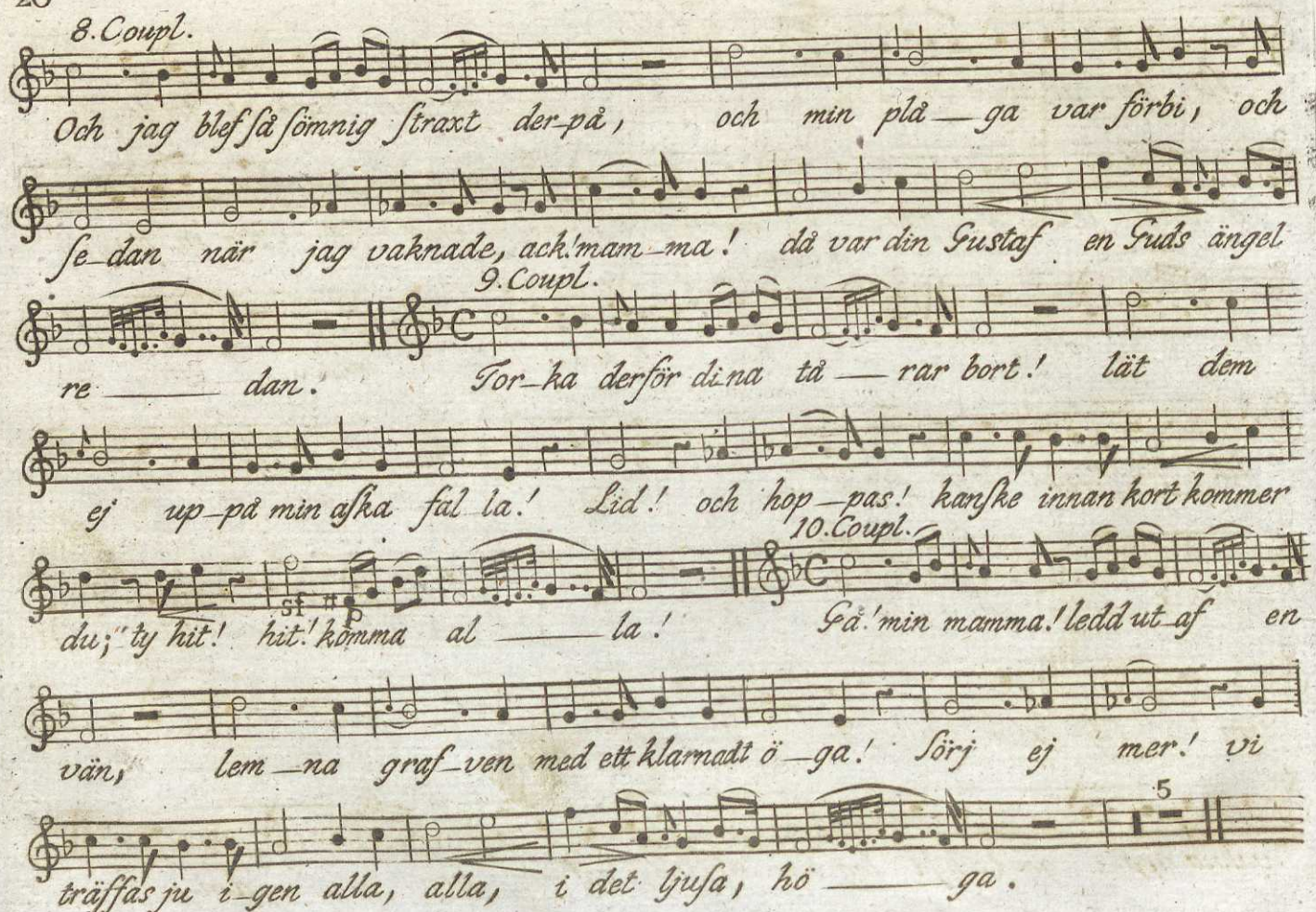
8. Coupl.
Och jag blef så sömnig straxt der-på, och min plå — ga var förbi, och
se dan när jag vaknade, ack! mam — ma! då var din Gustaf en Guds ängel
9. Coupl.
re — dan. Tor-ka derför di-na tå — rar bort! lät dem
ej up-på min aska fal la! Lid! och hop-pas! kanske innan kort kommer
sf
du; ty hit! hit! komma al — la! 10. Coupl. Gå! min mamma! ledd ut af en
vän, lem-na graf-ven med ett klarnadt ö-ga! Sörj ej mer! vi
5
träffas ju i-gen alla, alla, i det ljusa, hö — ga.

År 1803.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 6.

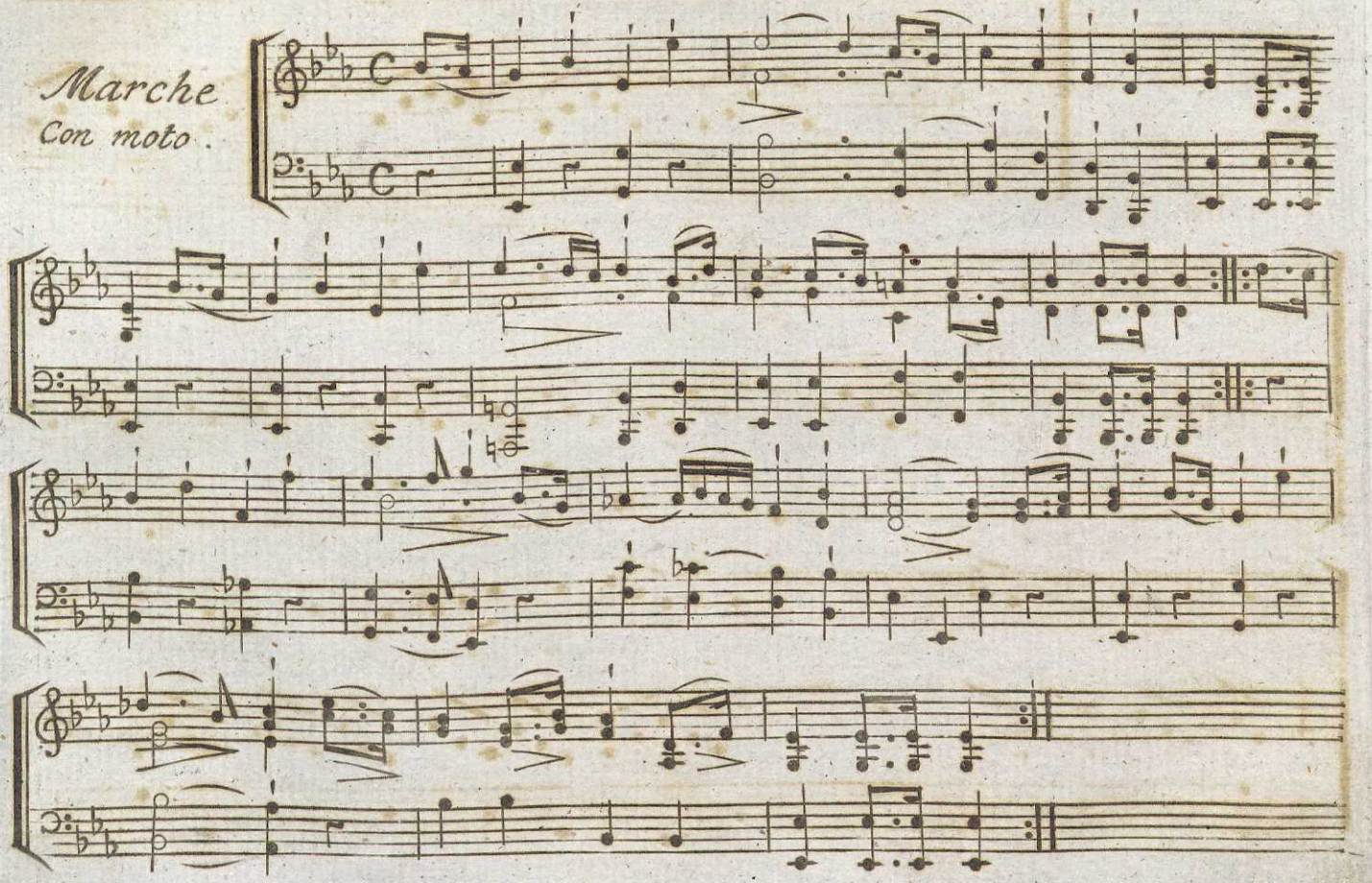

Till Jason.

Lamentabile.
af
Åhlström.

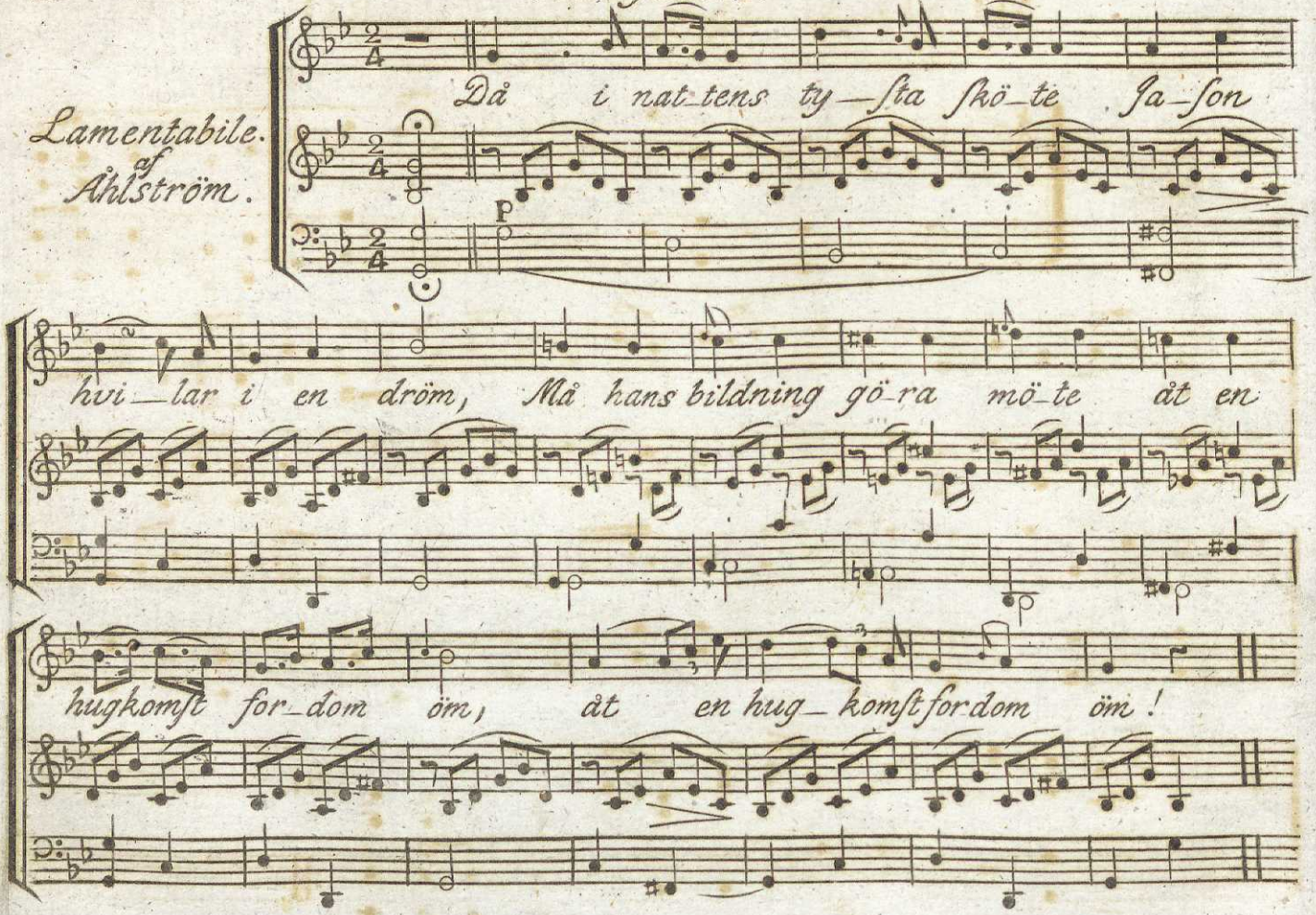

Måtte då en vålnad sväfva
Kring hans läger och hans famn,
Och dess bröst sig uprördt häfva
Vid ett glömdt och hatadt namn! !!.

Måtte alla minnen nalkas
Till hans själ med liflighet,
Och föragtad kärlek skalkas
Kämdfull med hans trolöshet! !!.

Måtte Månans blick sig sänka
Ljuflig på hans hjessa in,
Och en känsla Jason skänka,
Sådan som då han var min! !!.

Och vid denna må han vakna,
Lutad mot sitt örnegått,
Sucka, längta, ropa, sakna,
Söka fåfängt sin Charlott! !!.

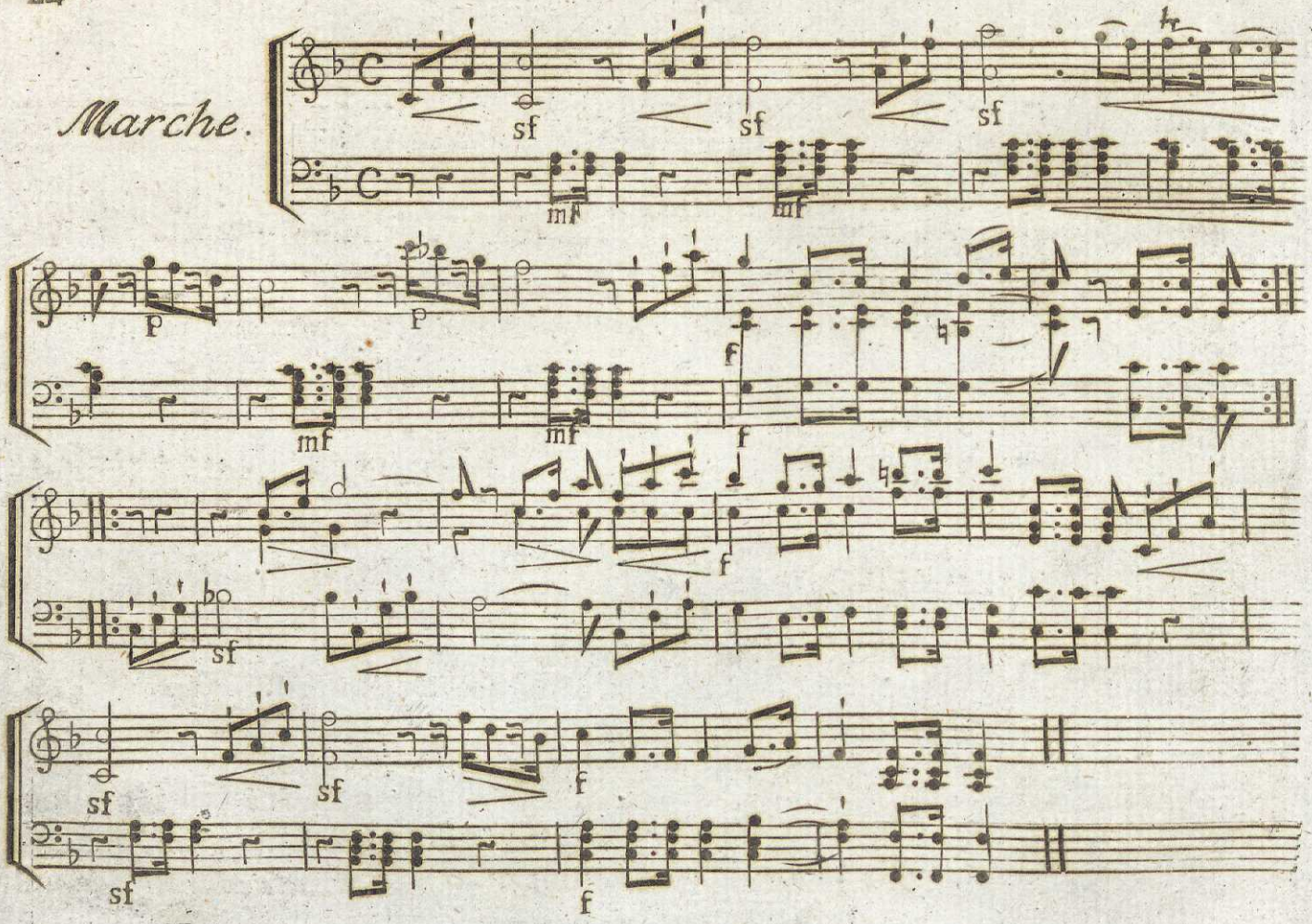
Marche.
sf
sf
sf
mf
mf
p
p
mf
mf
f
f
f
sf
sf
sf
f
sf
f

År 1803

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:r 7 och 8.

Allegro.

Aria
utur
Svärfadern
Rival
af
Le Brun.

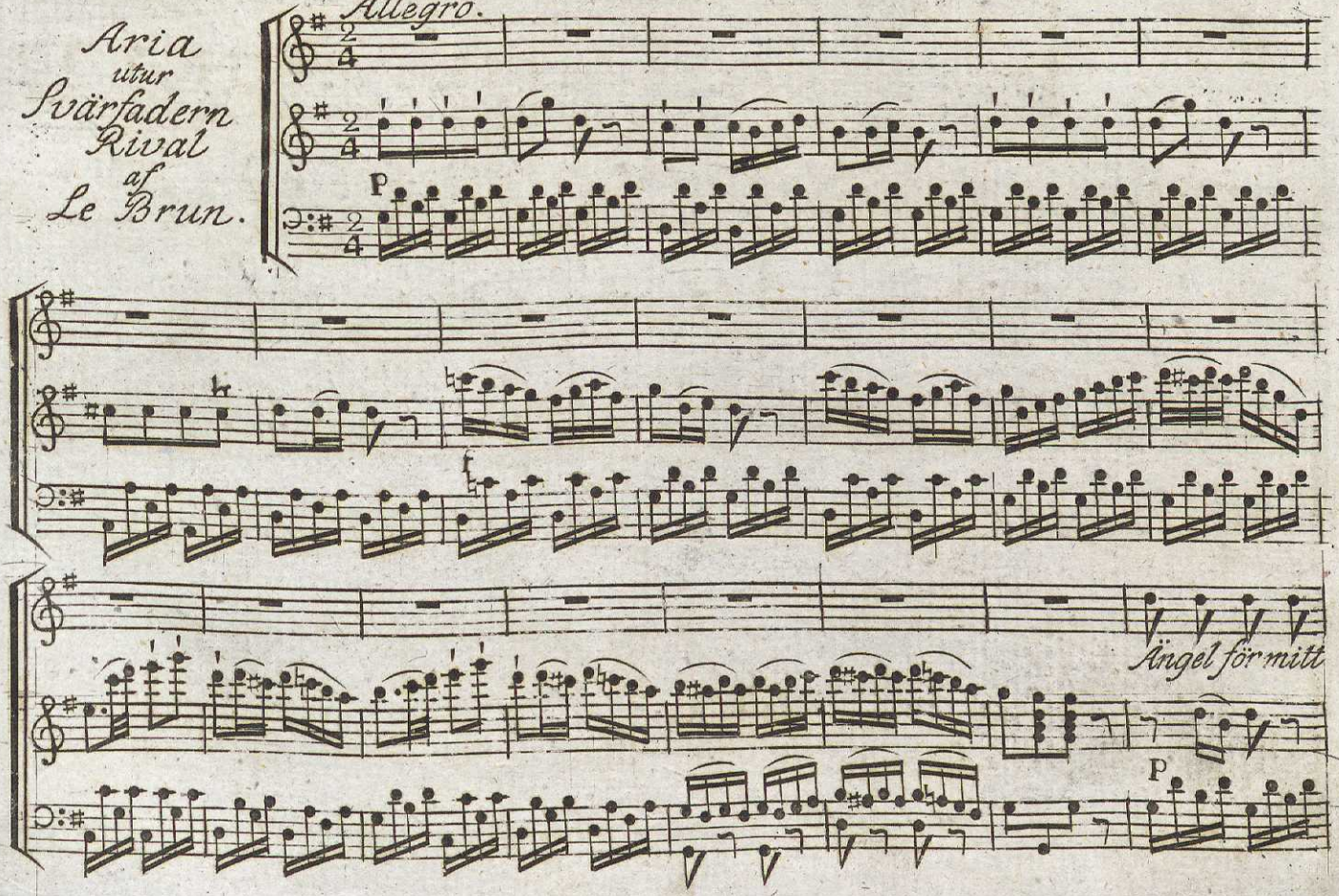

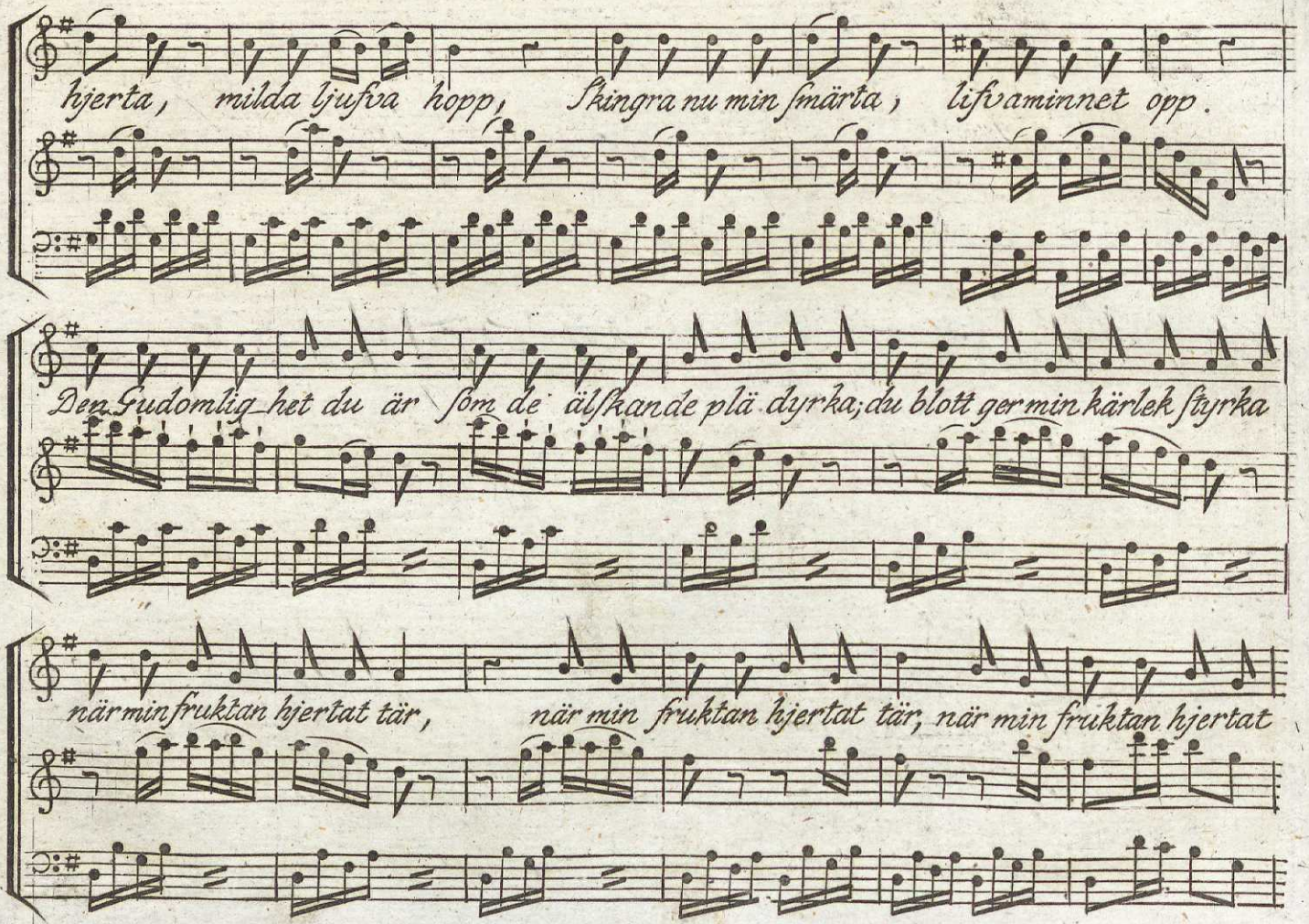
hjerta, milda ljufva hopp, Skingra nu min smärta, lifvaminnet opp.
Den Gudomlig het du är som de älskande plä dyrka; du blott ger min kärlek styrka
när min fruktan hjertat tär, när min fruktan hjertat tär, när min fruktan hjertat

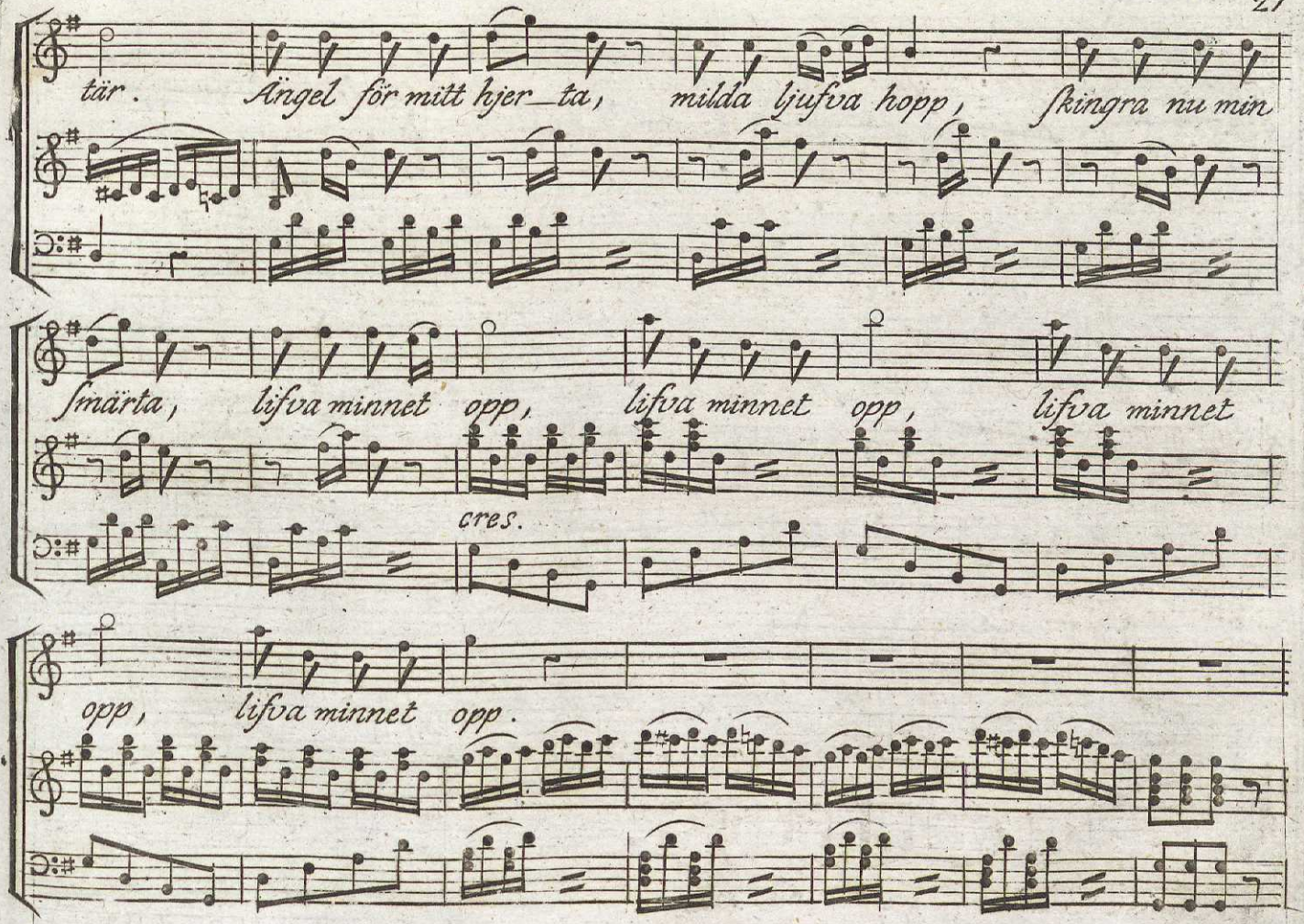
tär. Ängel för mitt hjer_ta, milda ljufva hopp, skingra nu min
smärta, lifva minnet opp, lifva minnet opp, lifva minnet
cres.
opp, lifva minnet opp.

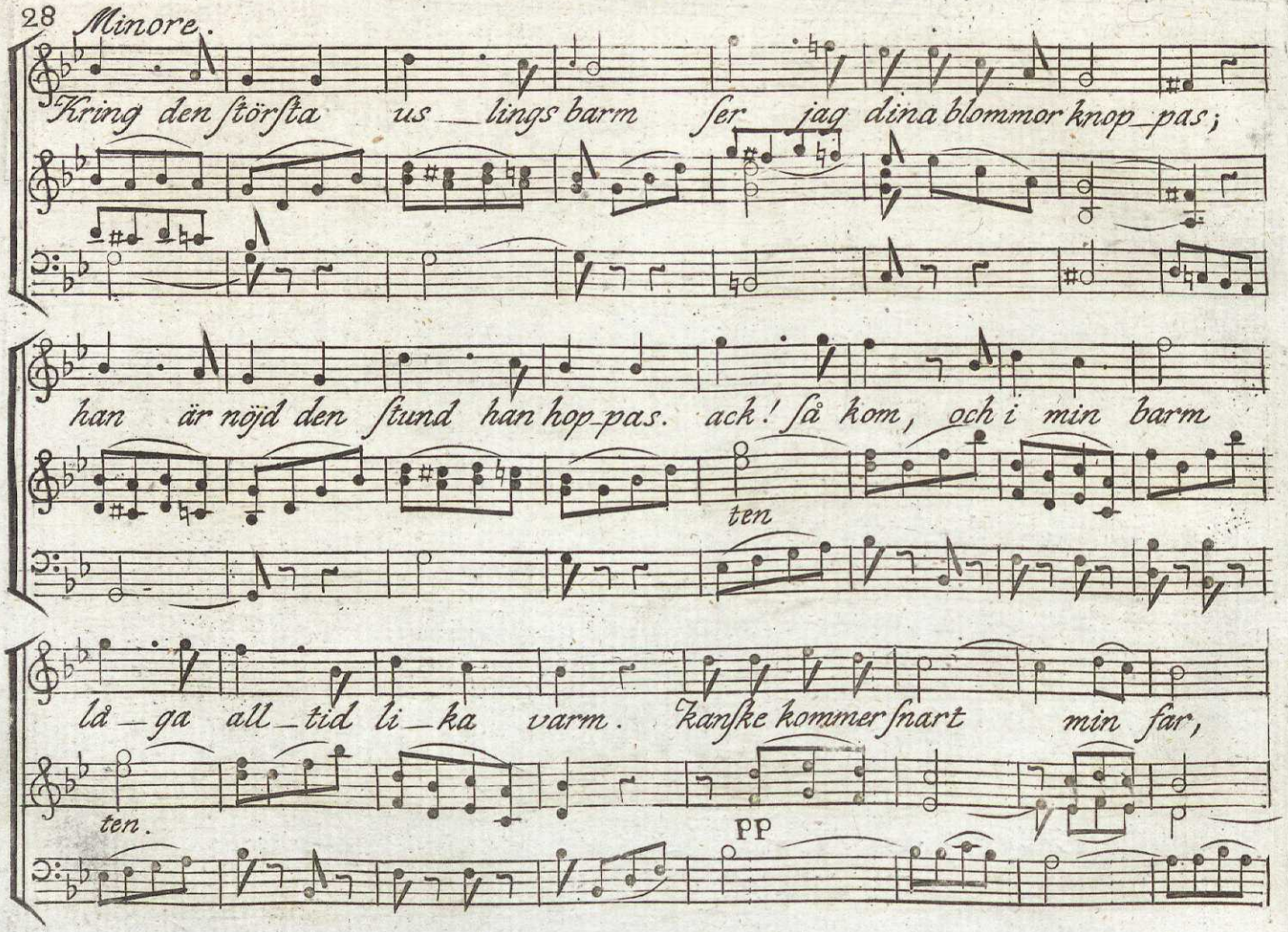
Minore.
Kring den största us_lings barm ser jag dina blommor knop_pas;
han är nöjd den stund han hop_pas. ack! så kom, och i min barm
ten
lå_ga all_tid li_ka varm. Kanske kommer snart min far,
ten.
PP

då ſkall jag ej län — gre kla — ga. Honom ſka mitt väl behaga, om min

aning ej bedrar. Ja min bön han ſäkert hör, och han viſt min lycka gör.

8va

Majore.

Ängel för mitt hjer_ta, milda ljufva hopp, ſkingra nu min ſmär_ta;

p

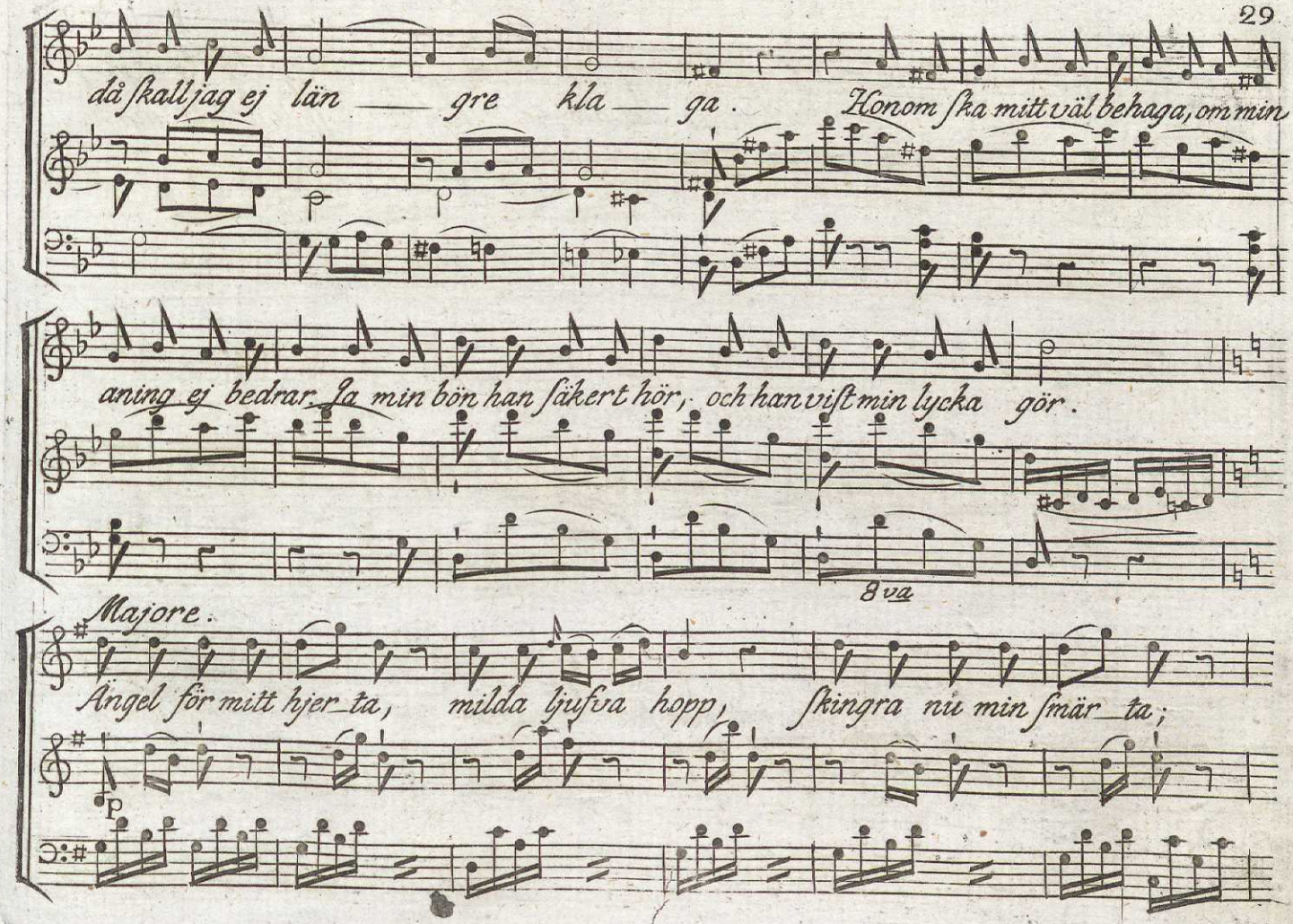

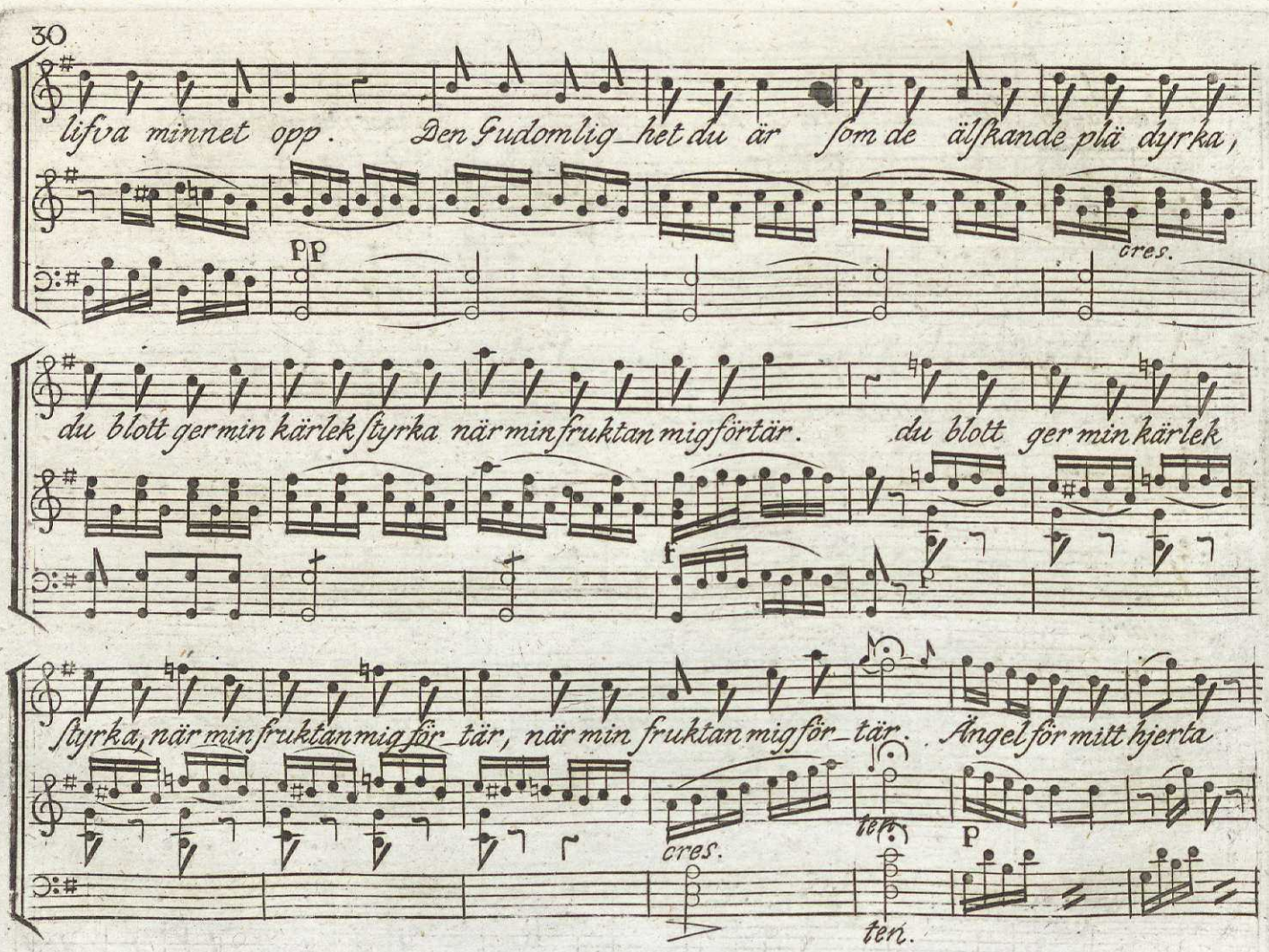
liſva minnet opp. Den Gudomlig_het du är ſom de älſkande plä dyrka,
pp
cres.
du blott ger min kärlek ſtyrka när min fruktan mig förtär. du blott ger min kärlek
f
p
ſtyrka, när min fruktan mig för_tär, när min fruktan mig för_tär. Ängel för mitt hjerta
cres.
ten.
p
ten.

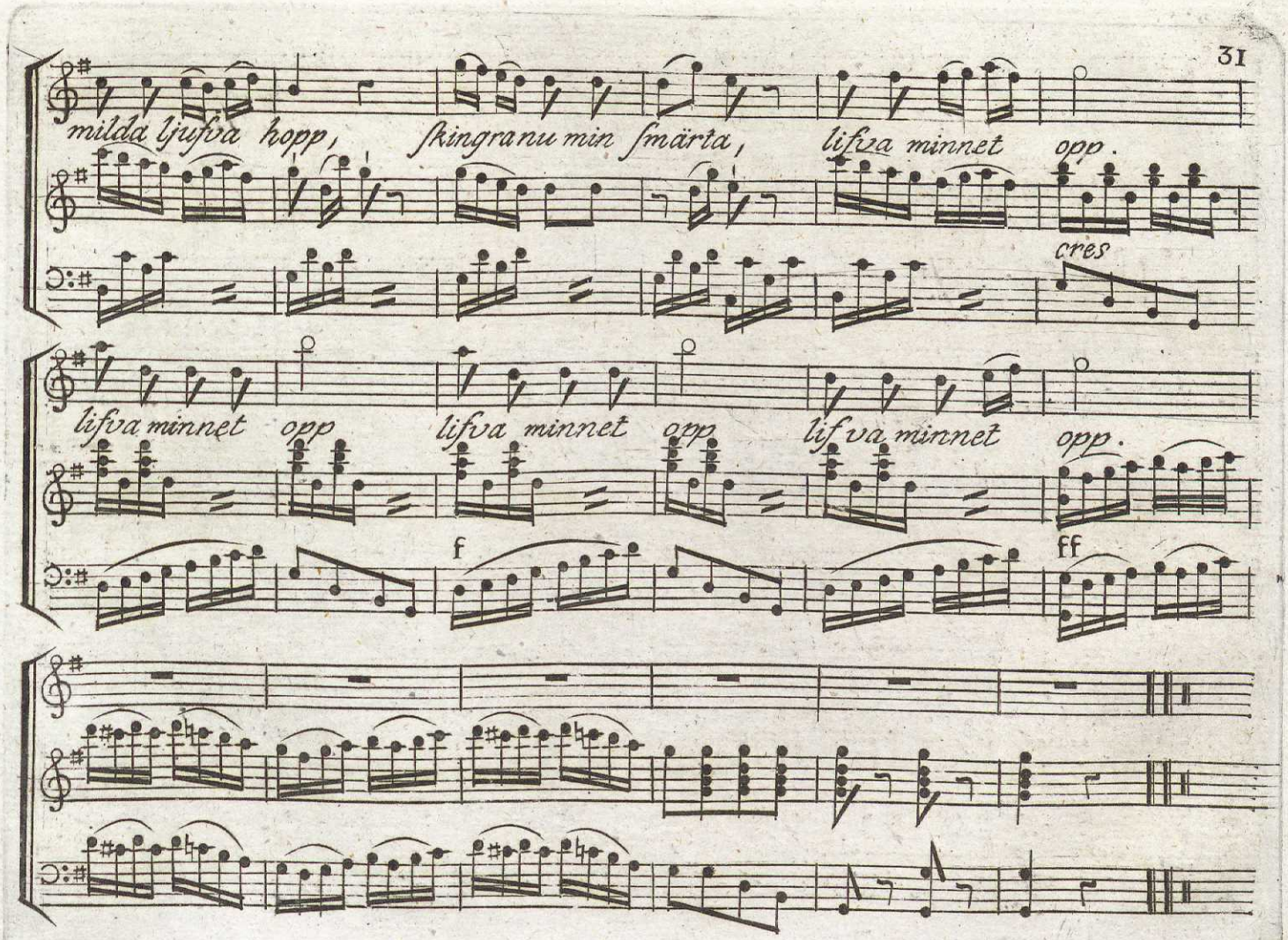
milda ljufva hopp,
ſkingranu min ſmärta,
lifva minnet opp.
cres
lifva minnet opp
lifva minnet opp
lifva minnet opp.
f
ff

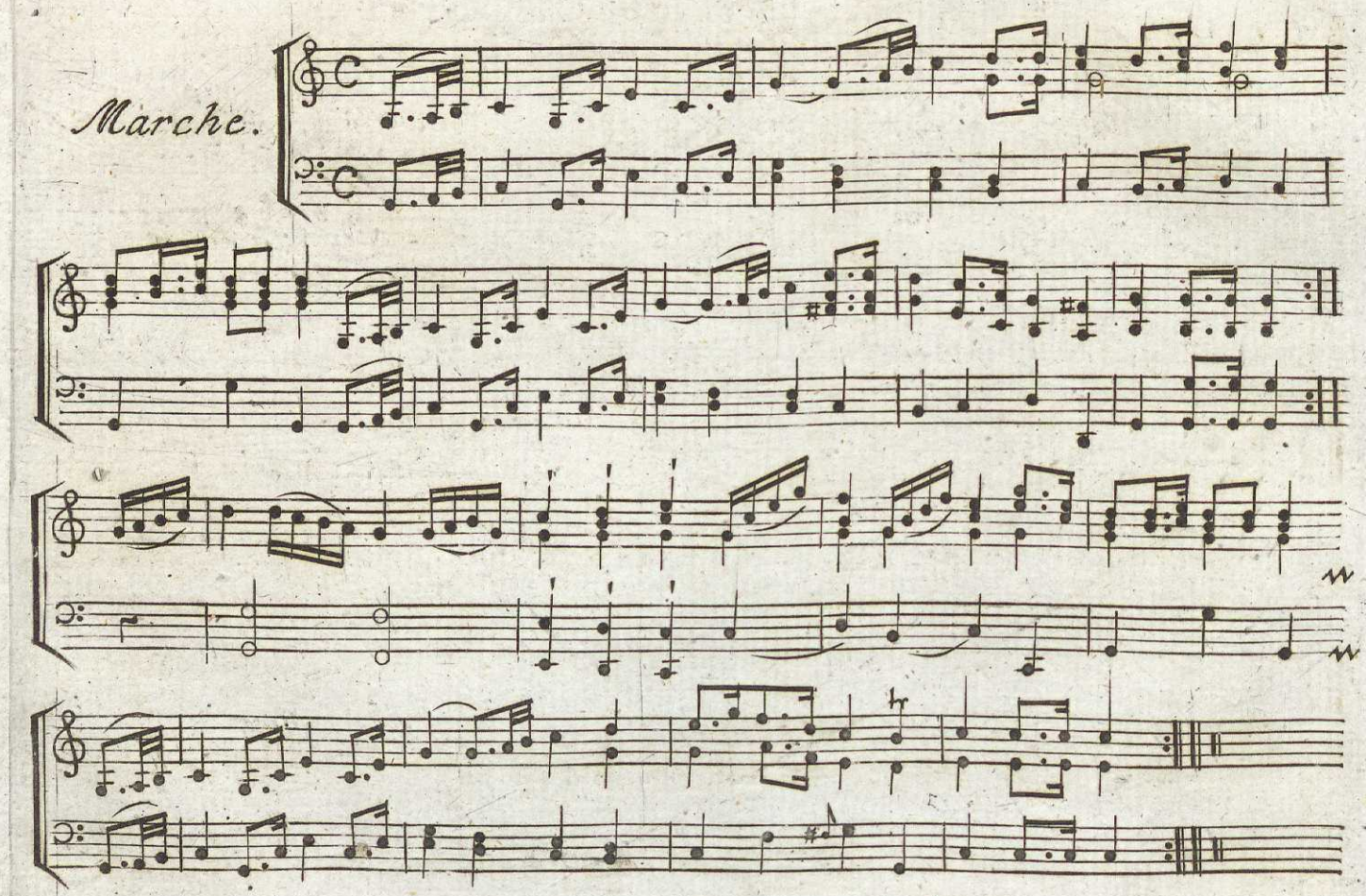
Marche.

År 1803.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 9 och 10.

Gubben Noak:

Thema, med Variationer komponerade och tillägnade Välborna Fru Henrika Tham, född Nordenkrants, af Christian Kull. *

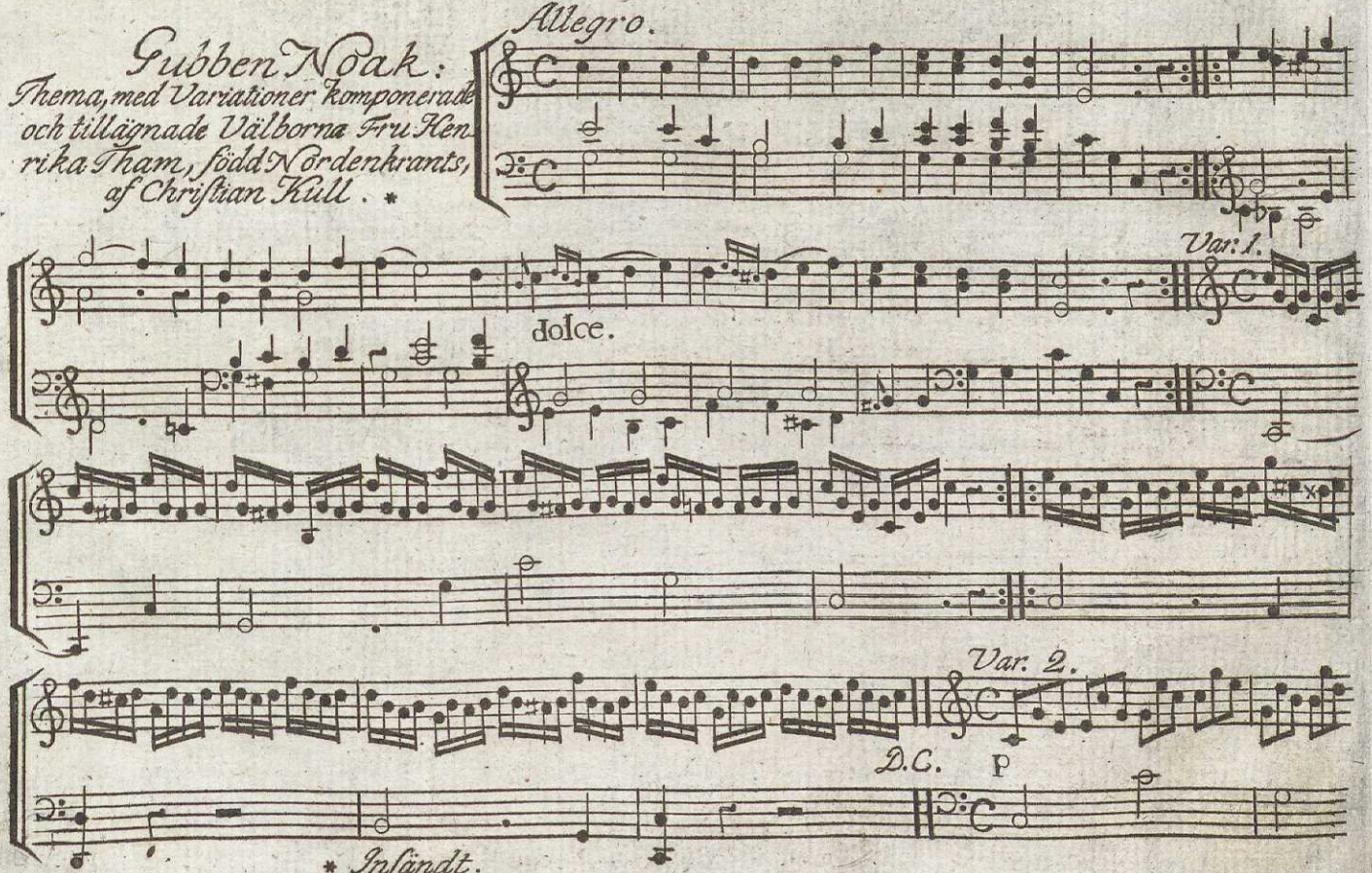

* Insändt.

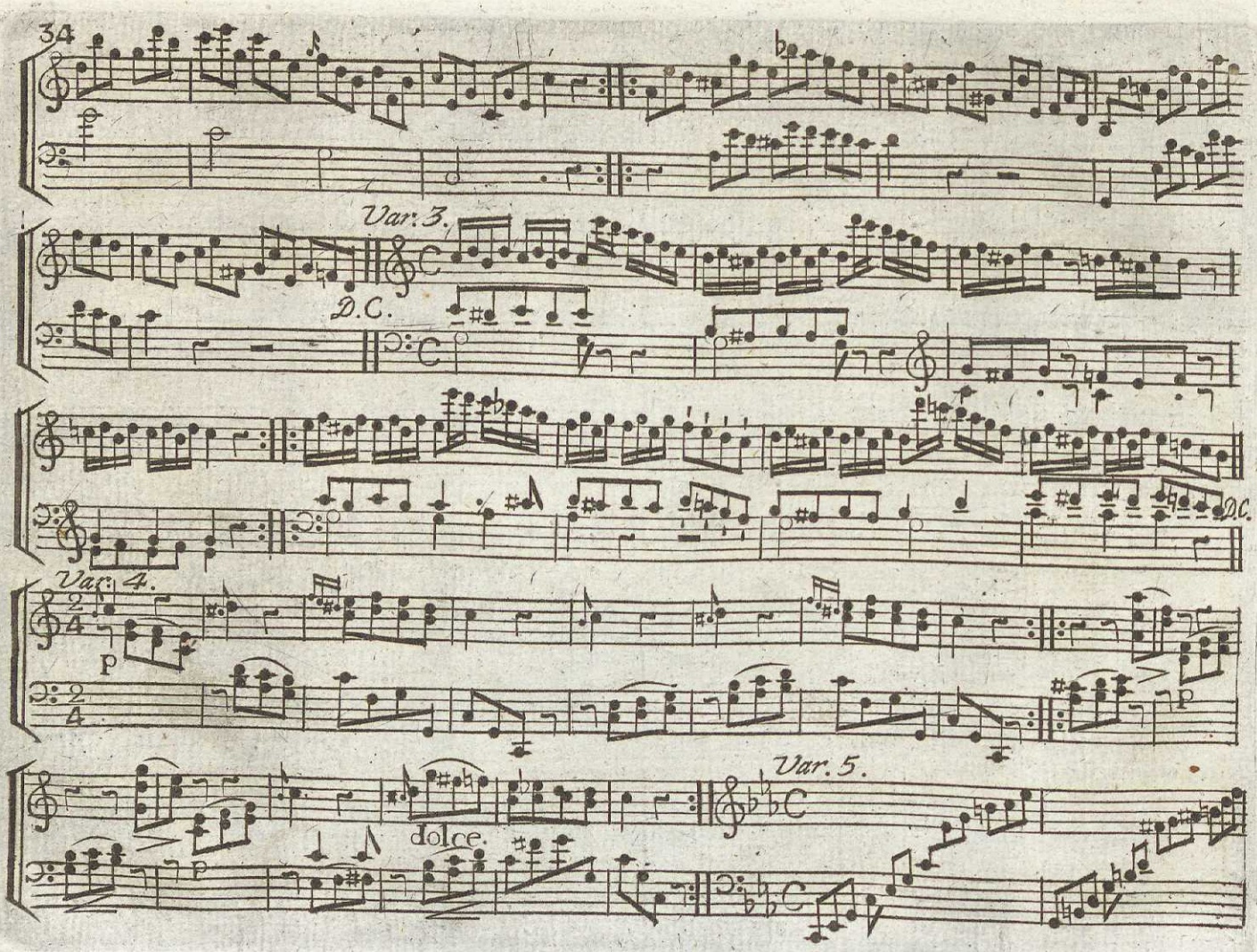
Var. 3.
D.C.
D.C.
Var. 4.
p
p
Var. 5.
dolce.

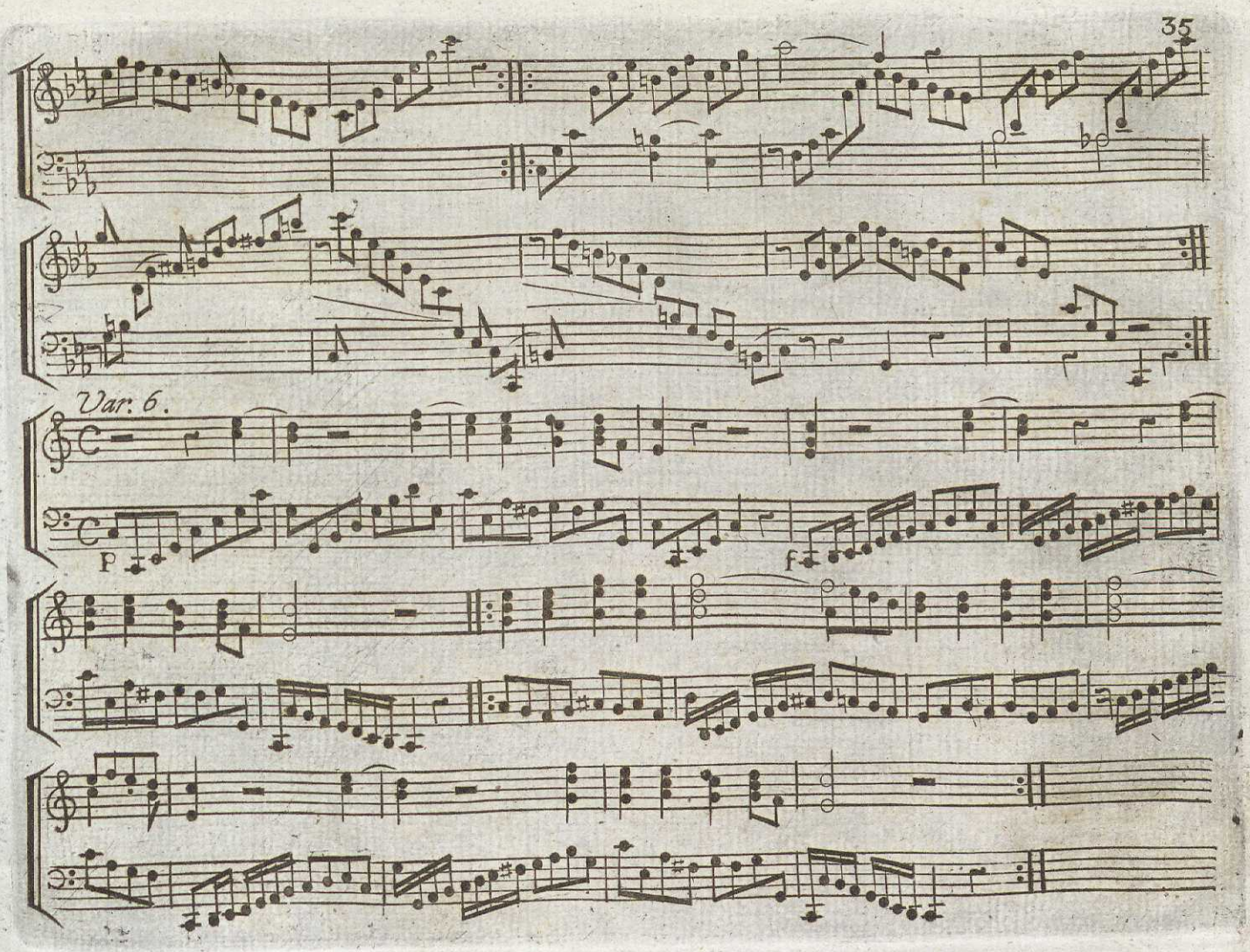
Var. 6.
P
f

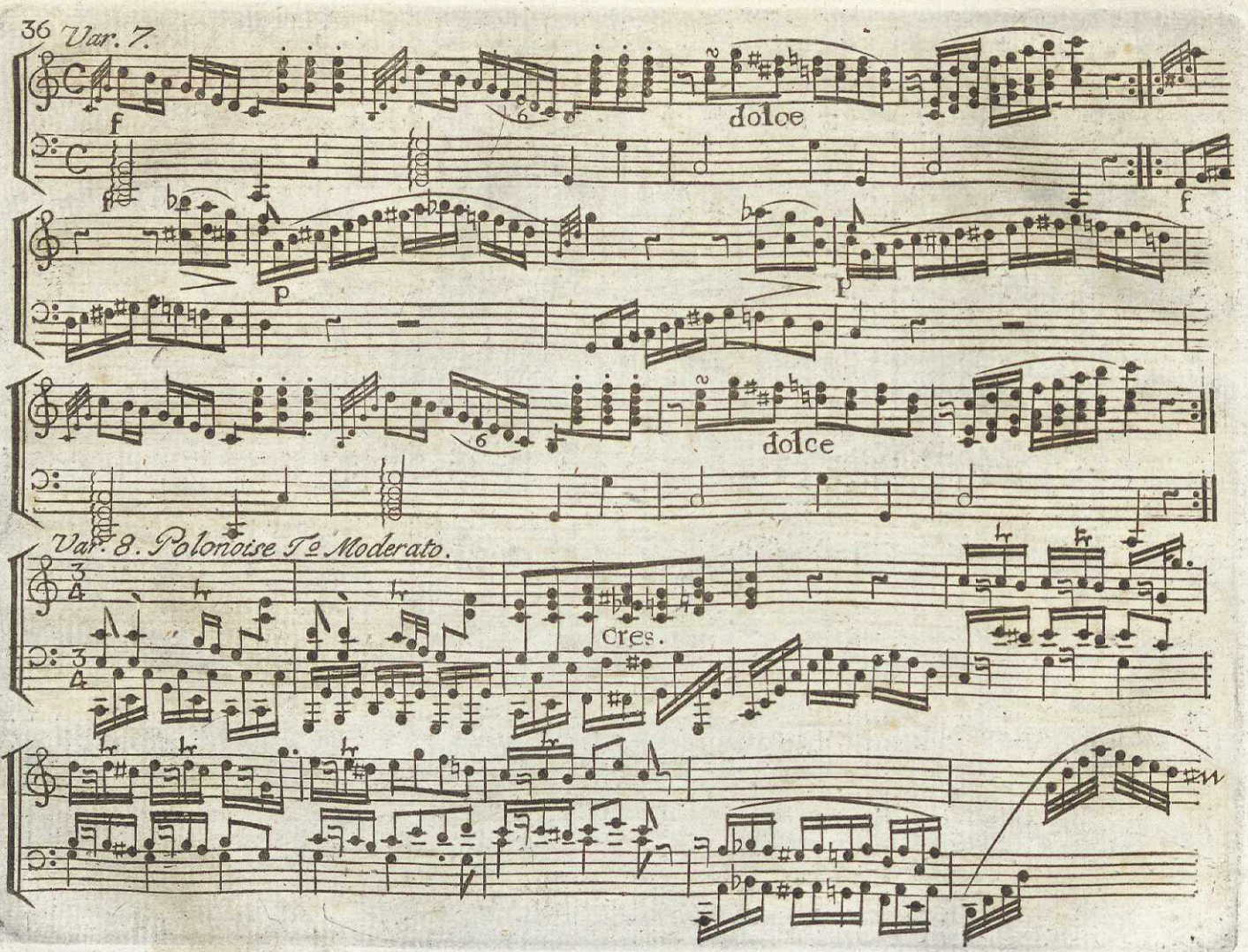
Var. 7.
f
dolce
p
dolce
Var. 8. Polonoise Te Moderato.
Cres.

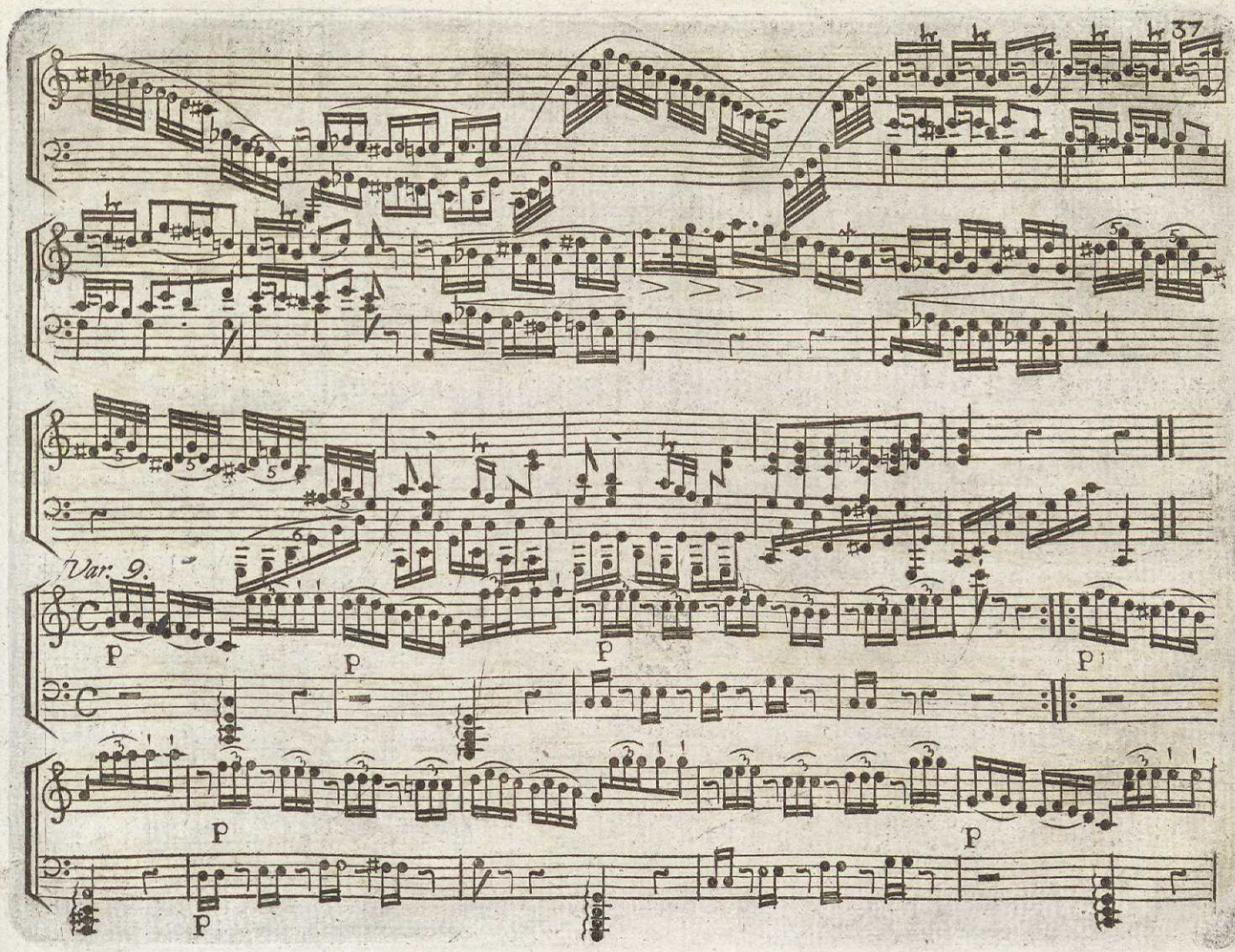
Var. 9.
P
P
P
P
P
P
P

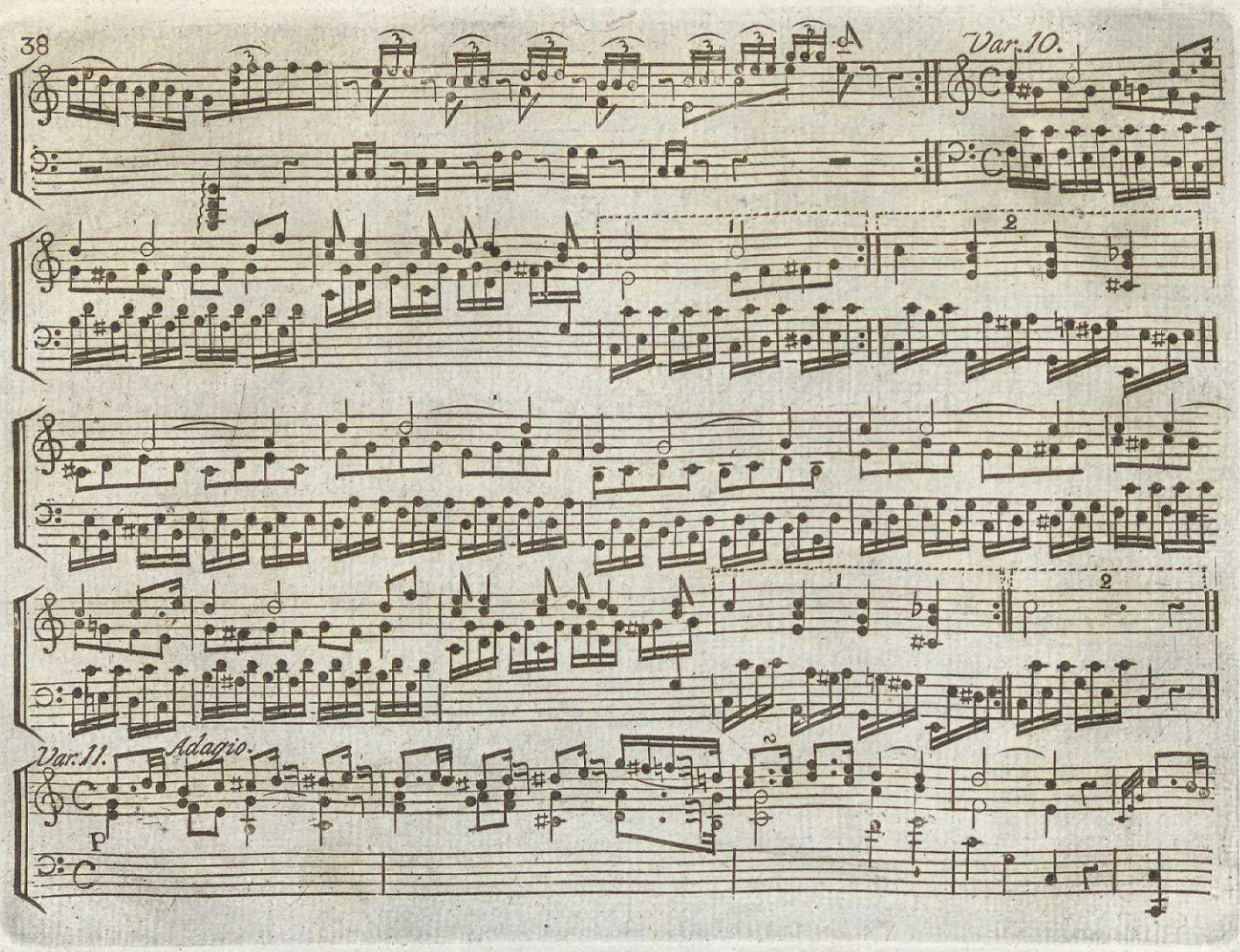
Var. 10.
Var. 11.
Adagio.
p

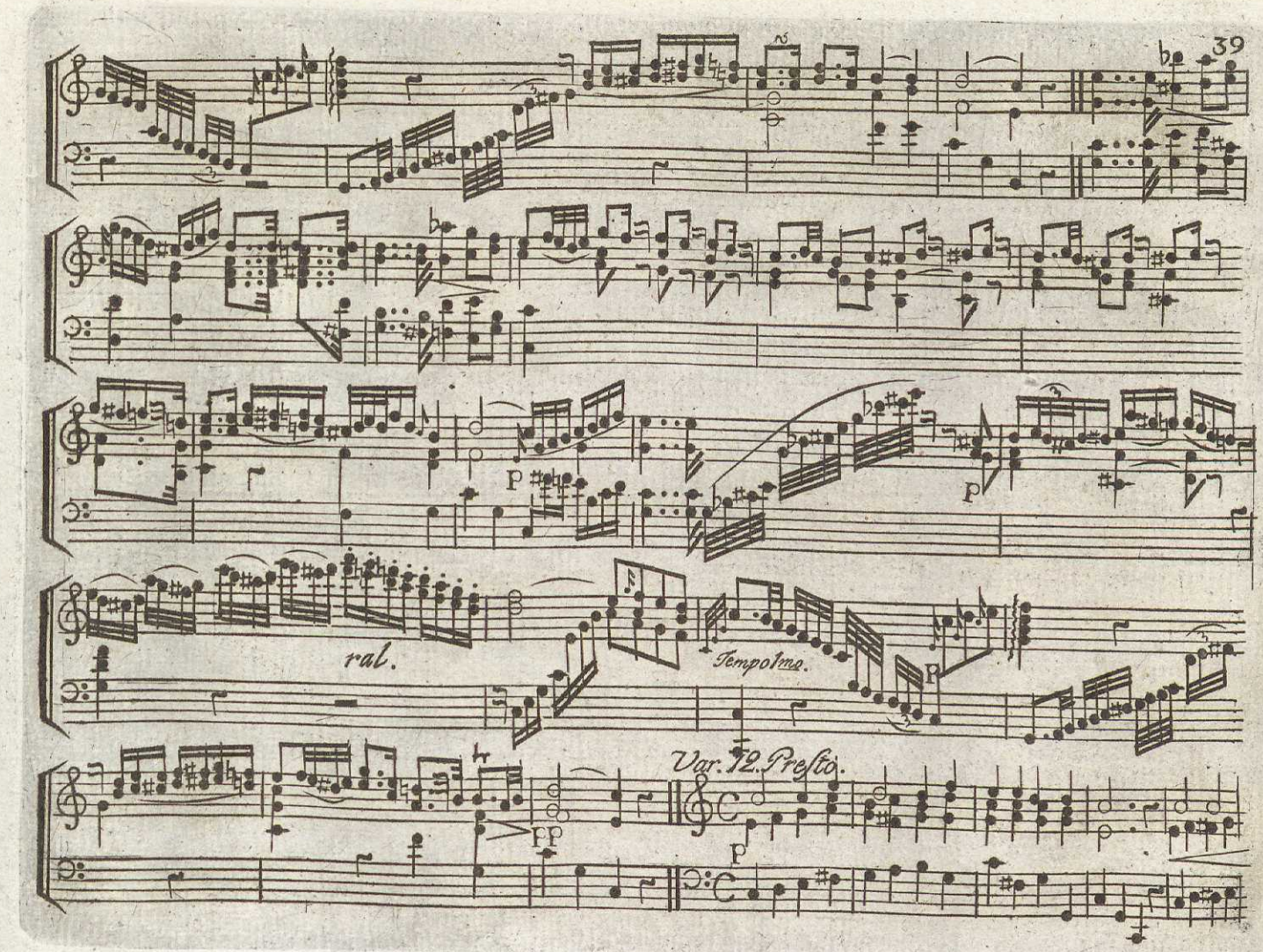
ral.
Tempo 1mo.
Var. 12. Presto.

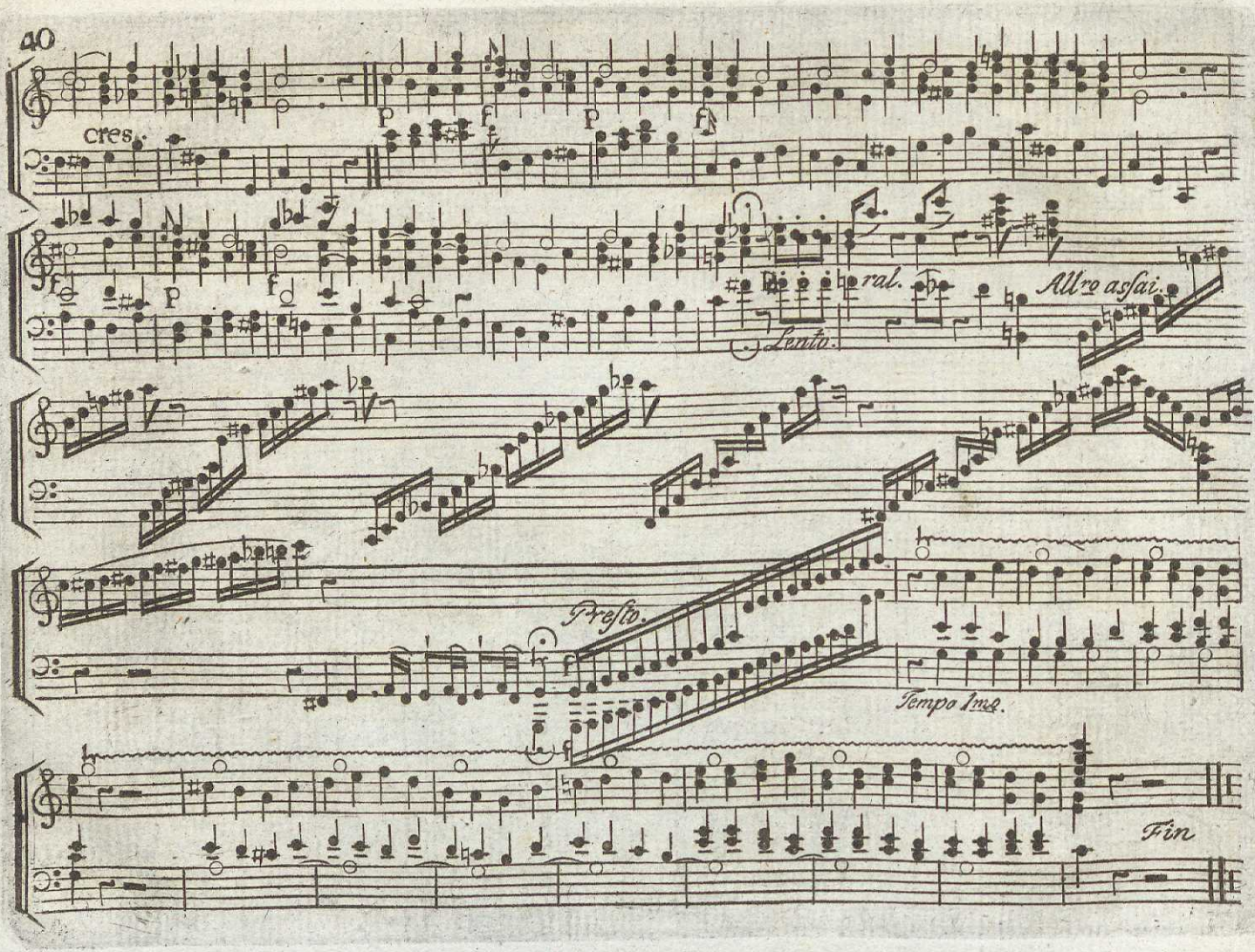
cres.
P
f
P
f
P
f
P
f
ral.
All.o assai.
Lento.
Presto.
Tempo 1mo.
Fin

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 11 och 12.

Aria ur Œdip af Sacchini.

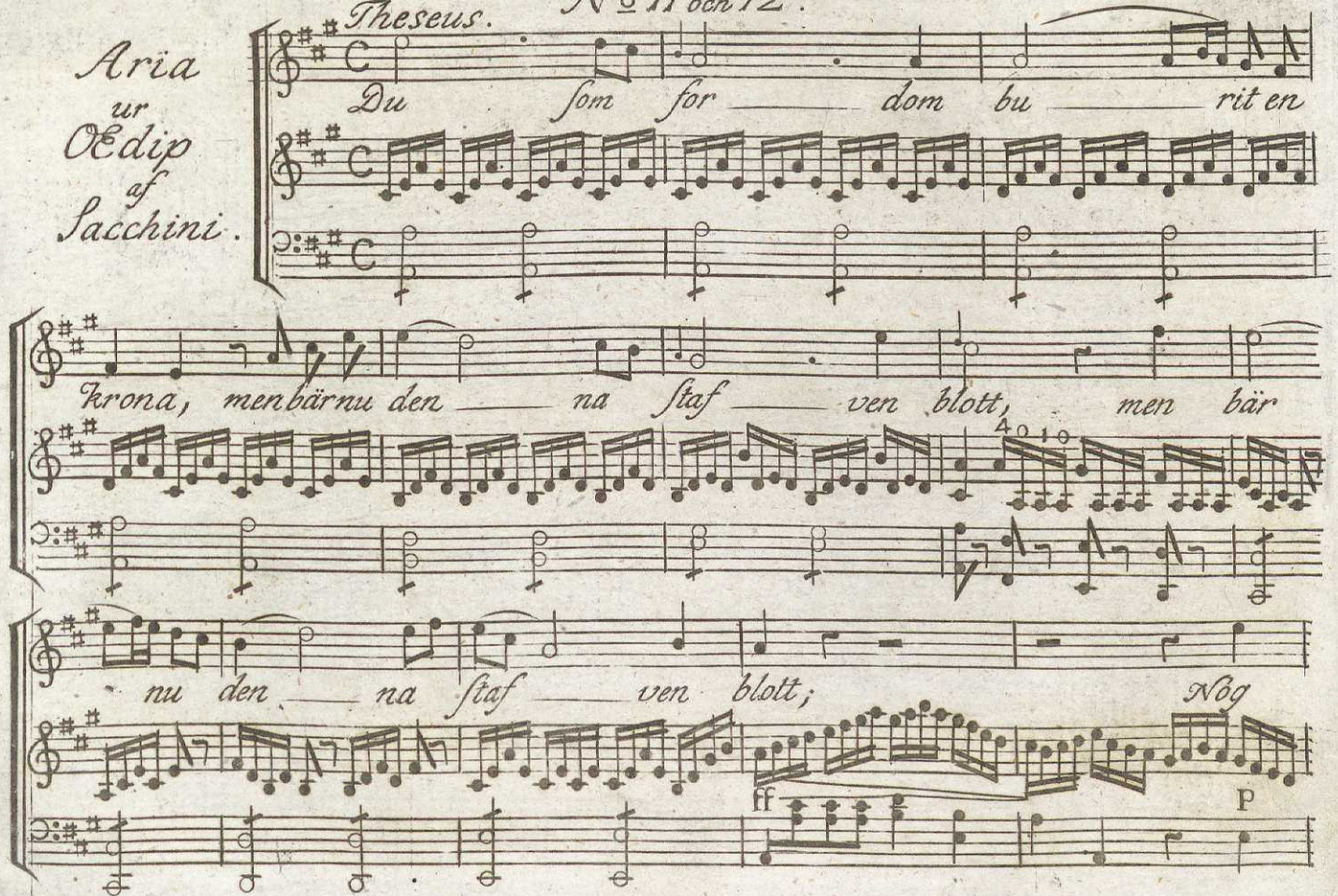

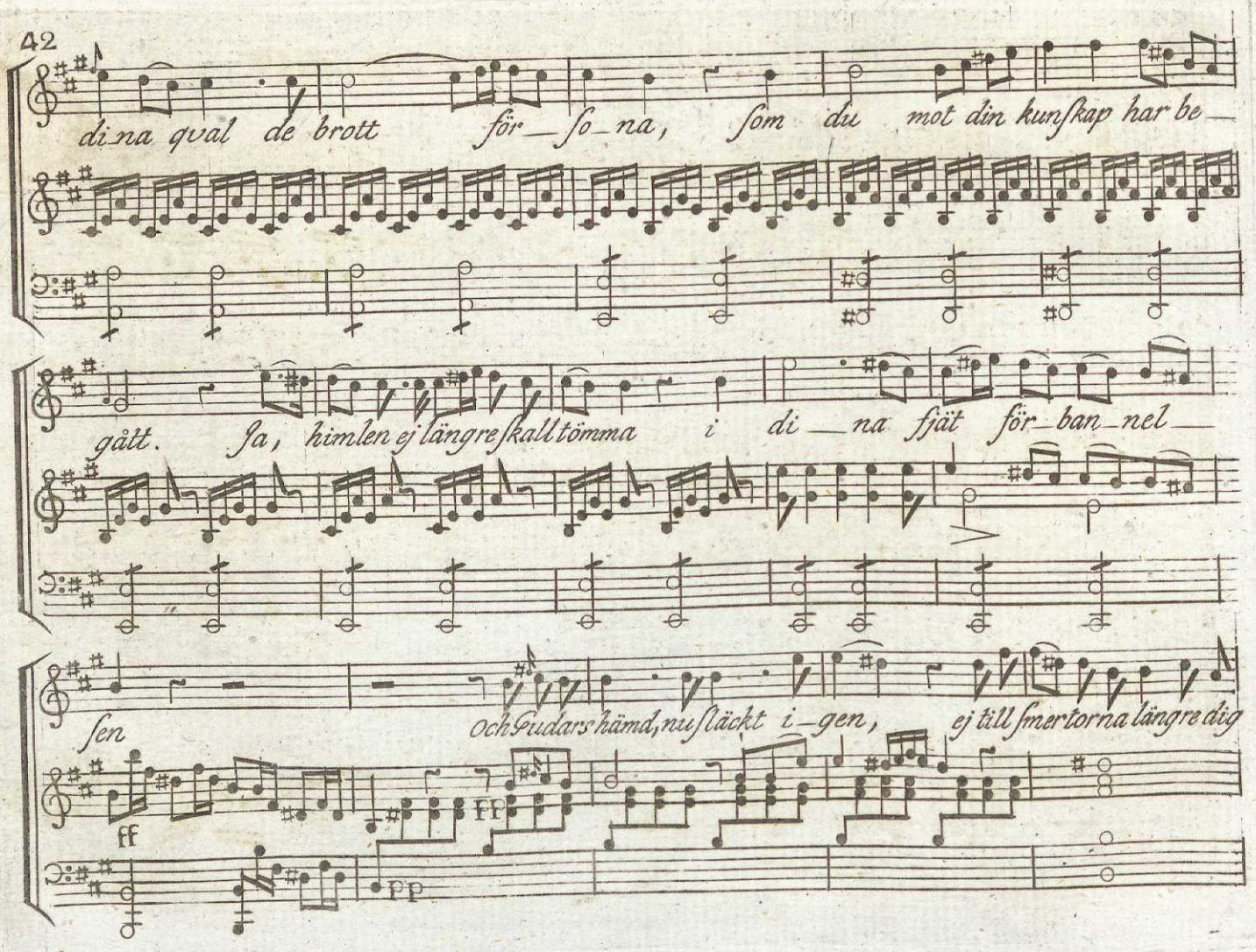
di na qval de brott för so na, som du mot din kunskap har be
gått. Ja, himlen ej längre skall tömma i di na sjät för ban nel
sen och Gudars hämd, nu släckt i gen, ej till smertorna längre dig
ff
ff
pp

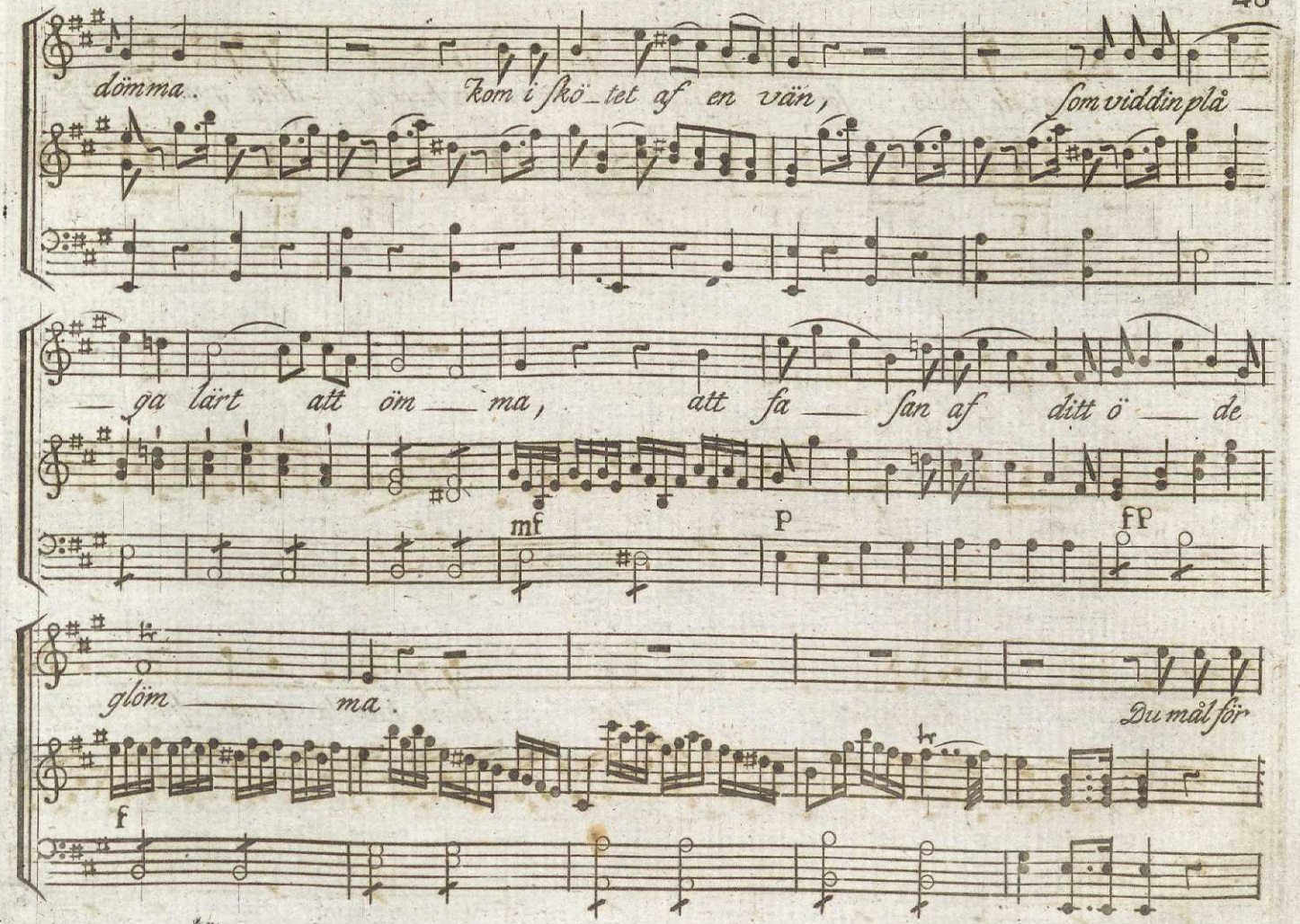
dömma.
Kom i skö_tet af en vän,
som vid din plå_
_ga lärt att öm_ma, att fa_ san af ditt ö_de
mf
p
fp
glöm_ma.
Du mål för
f

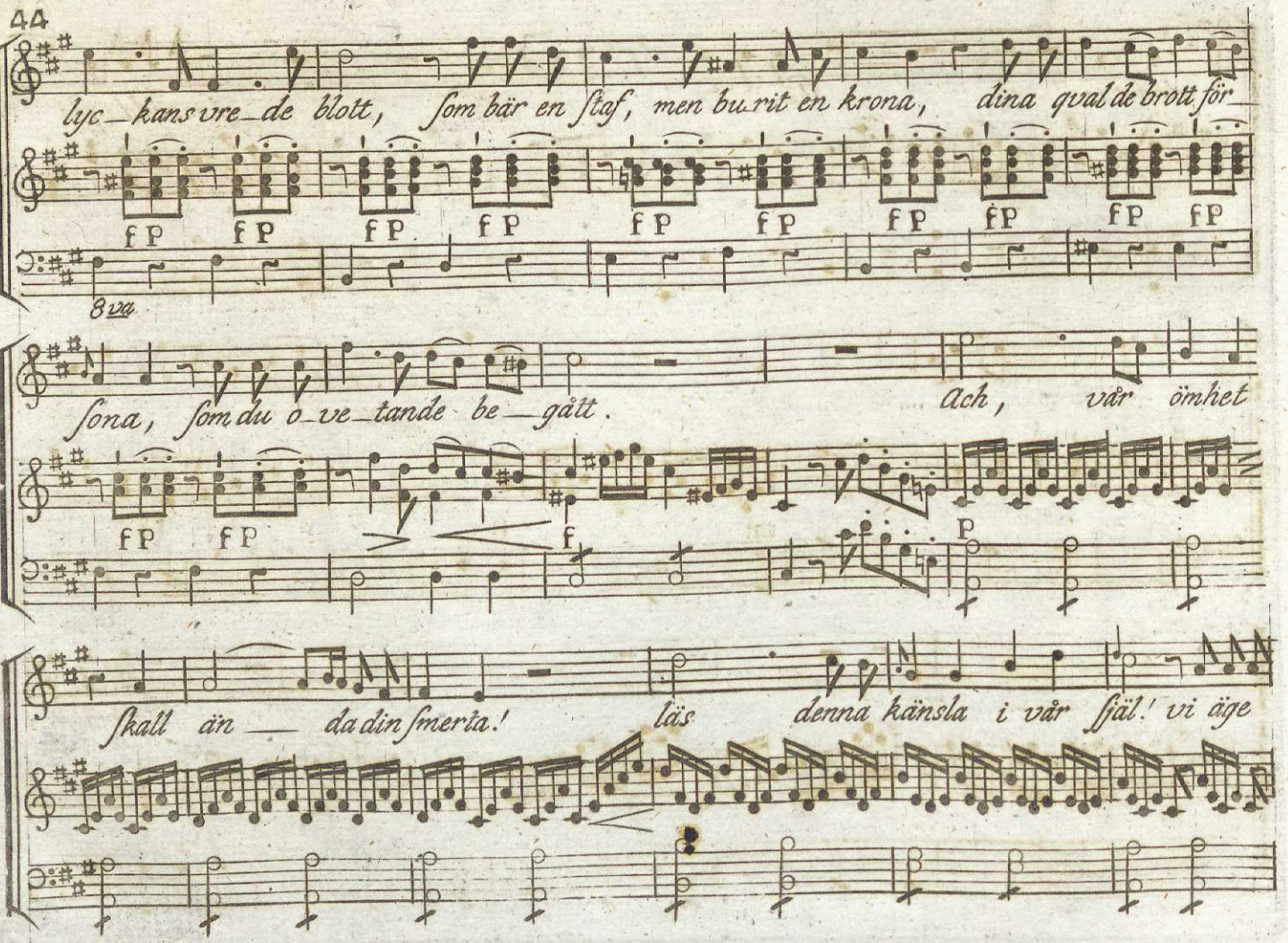
lyc_kans vre_de blott, som bär en ſtaf, men bu rit en krona, dina qval de brott för_
fP fP fP fP fP fP fP fP fP fP
8va
ſona, ſom du o_ve_tande be_gått.
ach, vår ömhet
fP fP
f
p
ſkall än_da din ſmerta!
läs denna känsla i vår ſjäl! vi äge

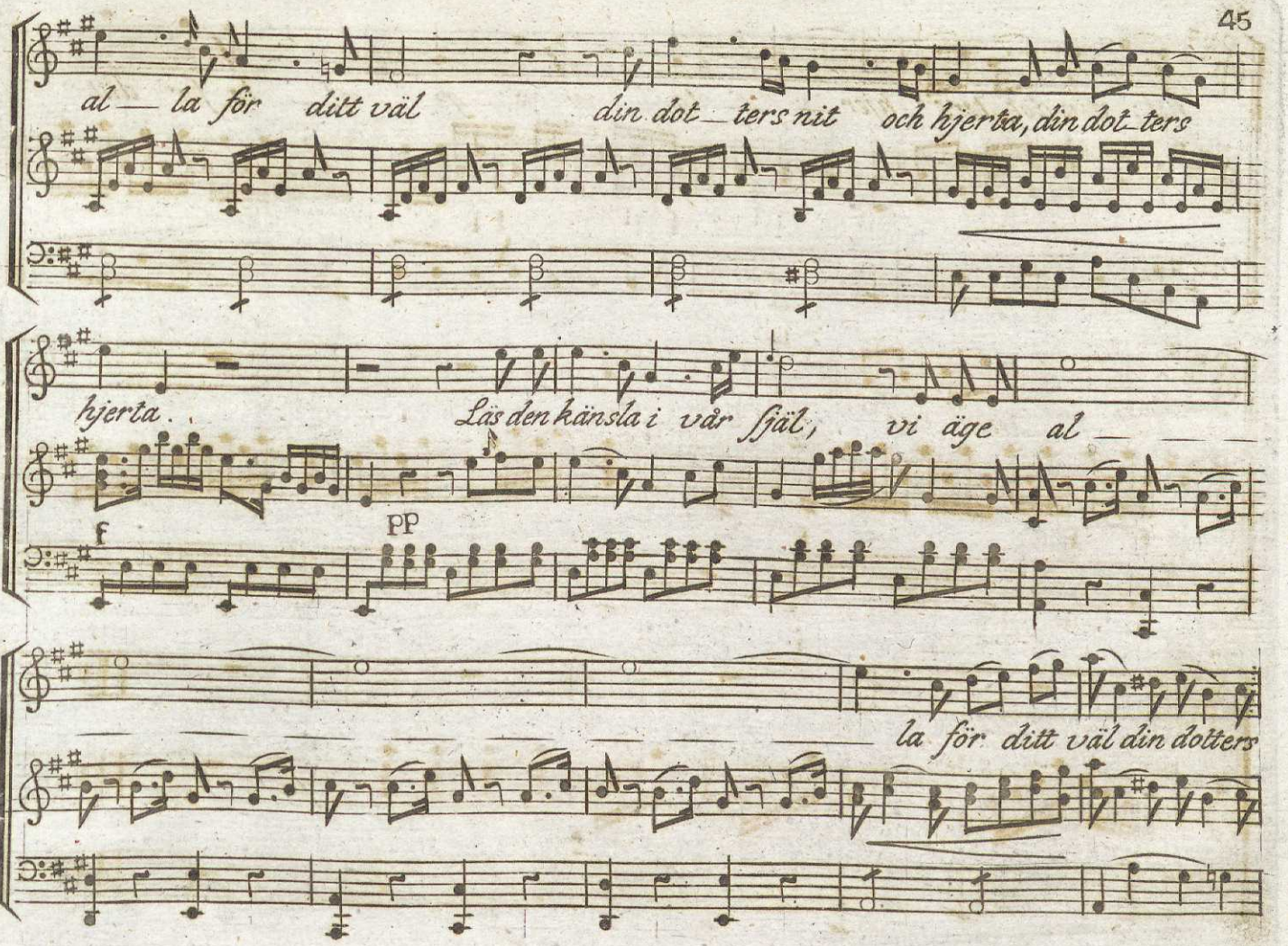
al — la för ditt väl
din dot_ters nit och hjerta, din dot_ters
hjerta.
Läs den känsla i vår själ, vi äge al —
f
pp
la för ditt väl din dotters

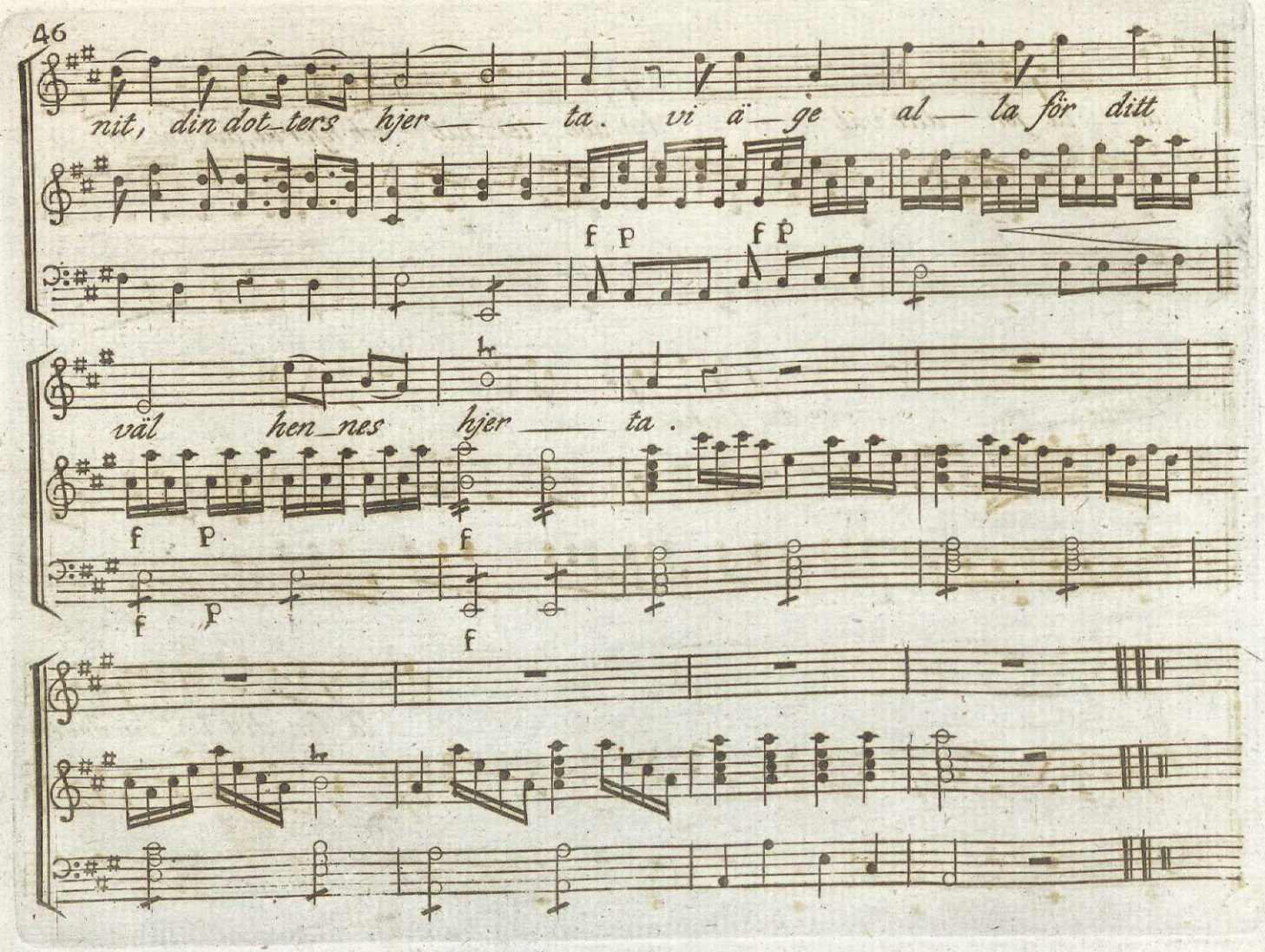
nit, din dot_ters hjer ta. vi ä ge al la för ditt
väl hen_nes hjer ta.

Andante ur Claudine eller Skoputsaren af Bruni.

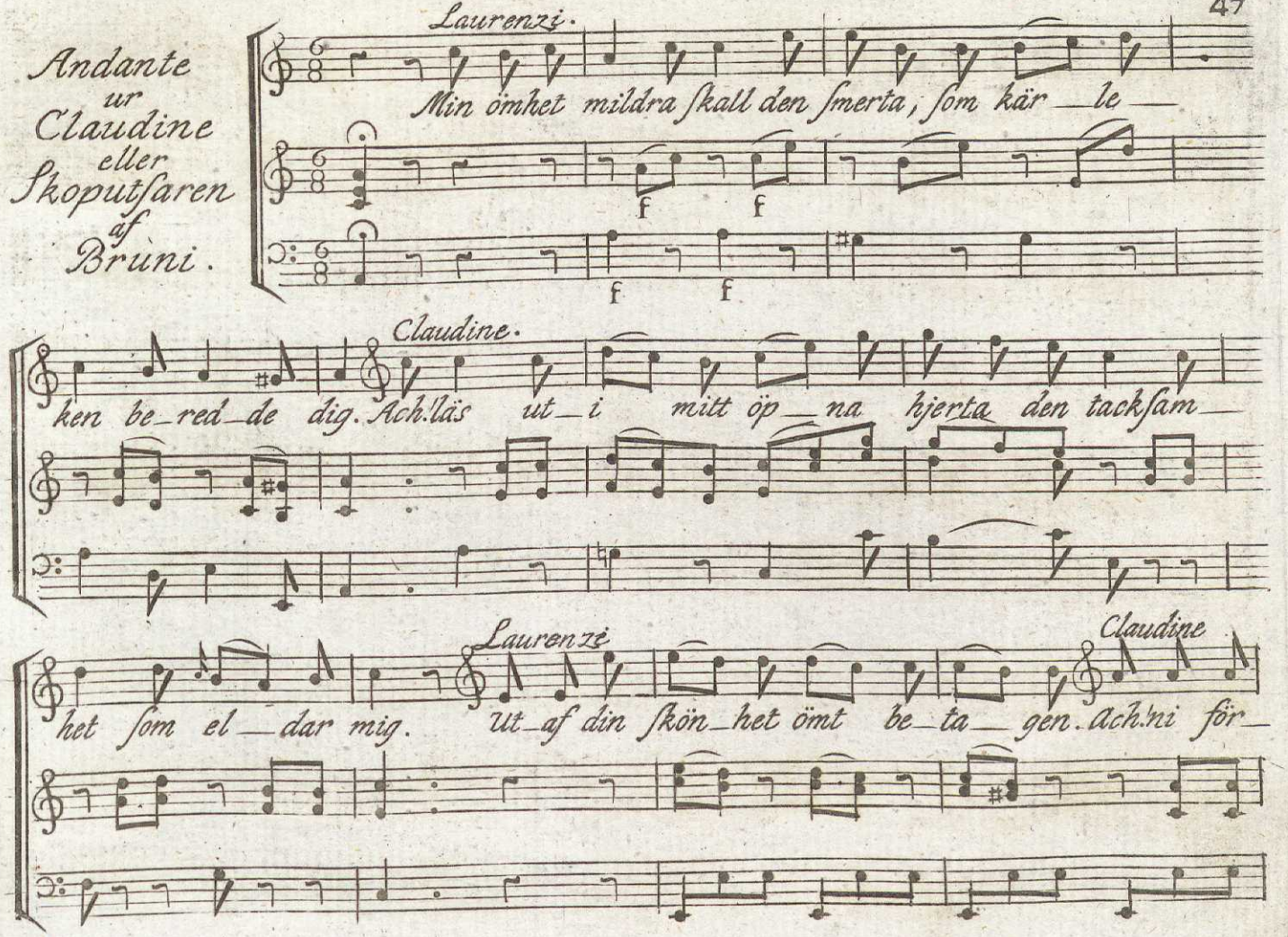

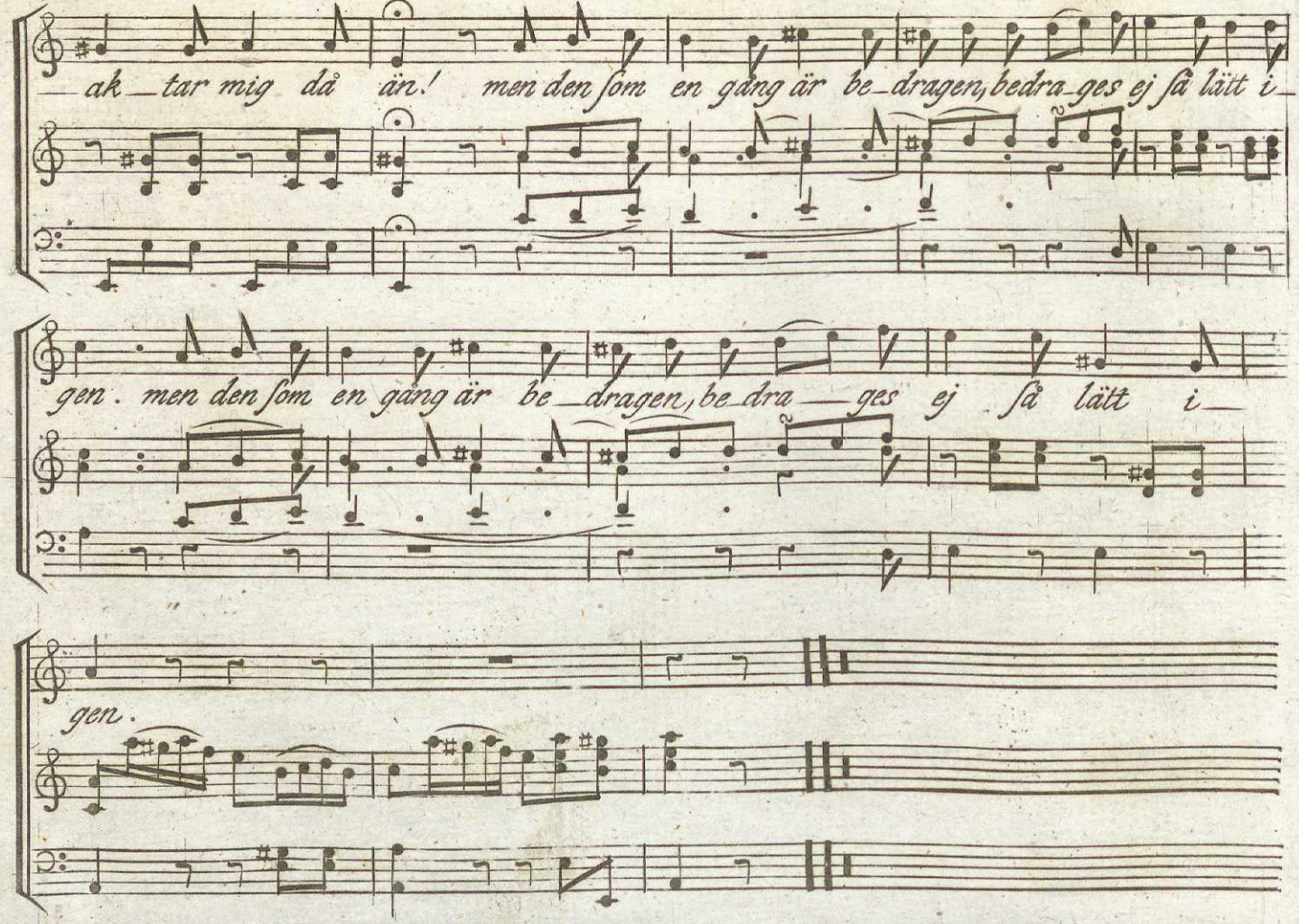
ak_tar mig då än! men den som en gång är be_dragen, bedra_ges ej så lätt i_
gen. men den som en gång är be_dragen, be_dra__ges ej så lätt i_
gen.

År 1803.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

№ 13 och 14.

Aria ur OEdip af Sacchini.

Andante. OEdip.

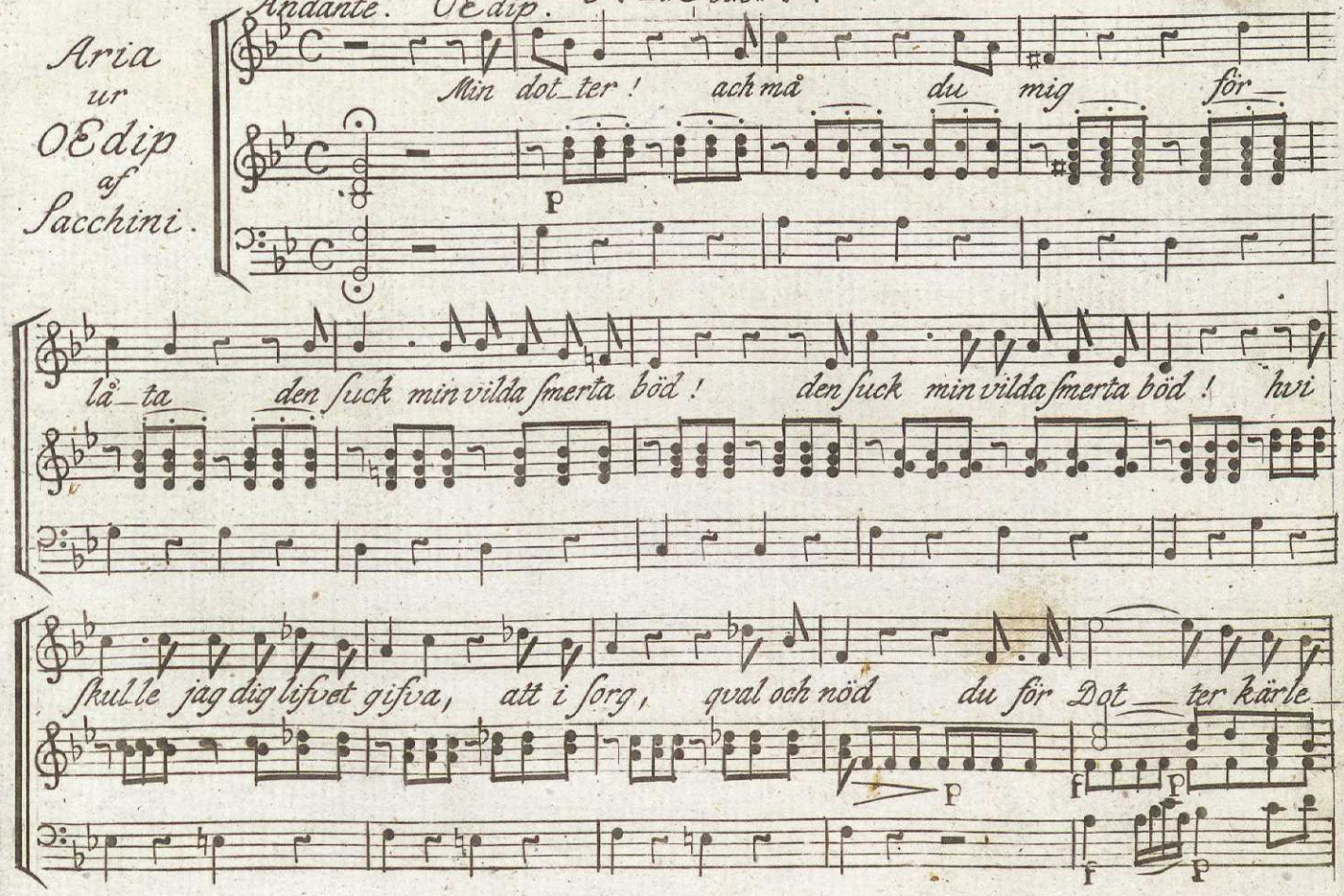

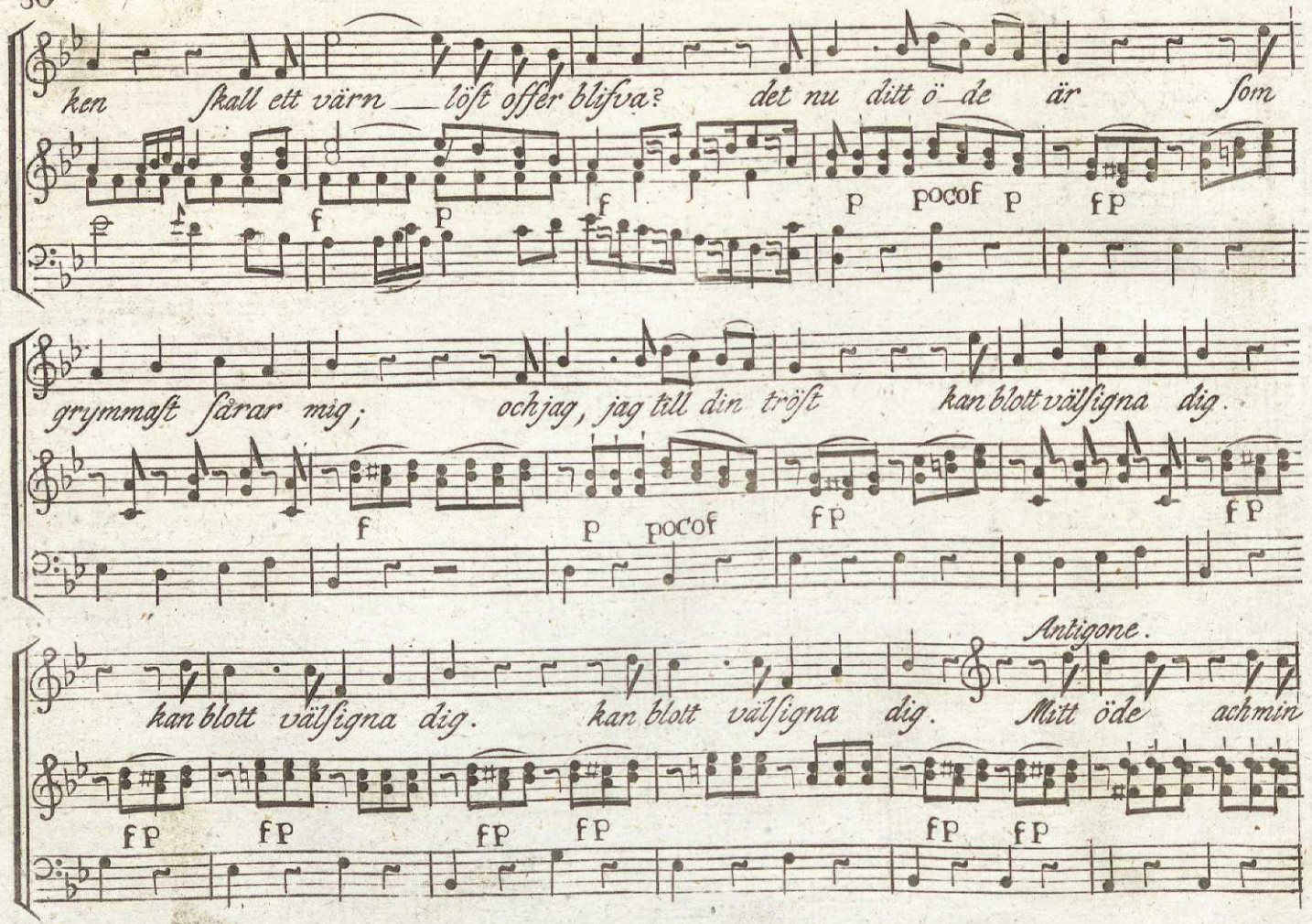
ken skall ett värn löft offer bliſva? det nu ditt ö de är ſom
grymmaſt ſårar mig; och jag, jag till din tröſt kan blott välſigna dig.
kan blott välſigna dig. kan blott välſigna dig.
Antigone.
Mitt öde ach min

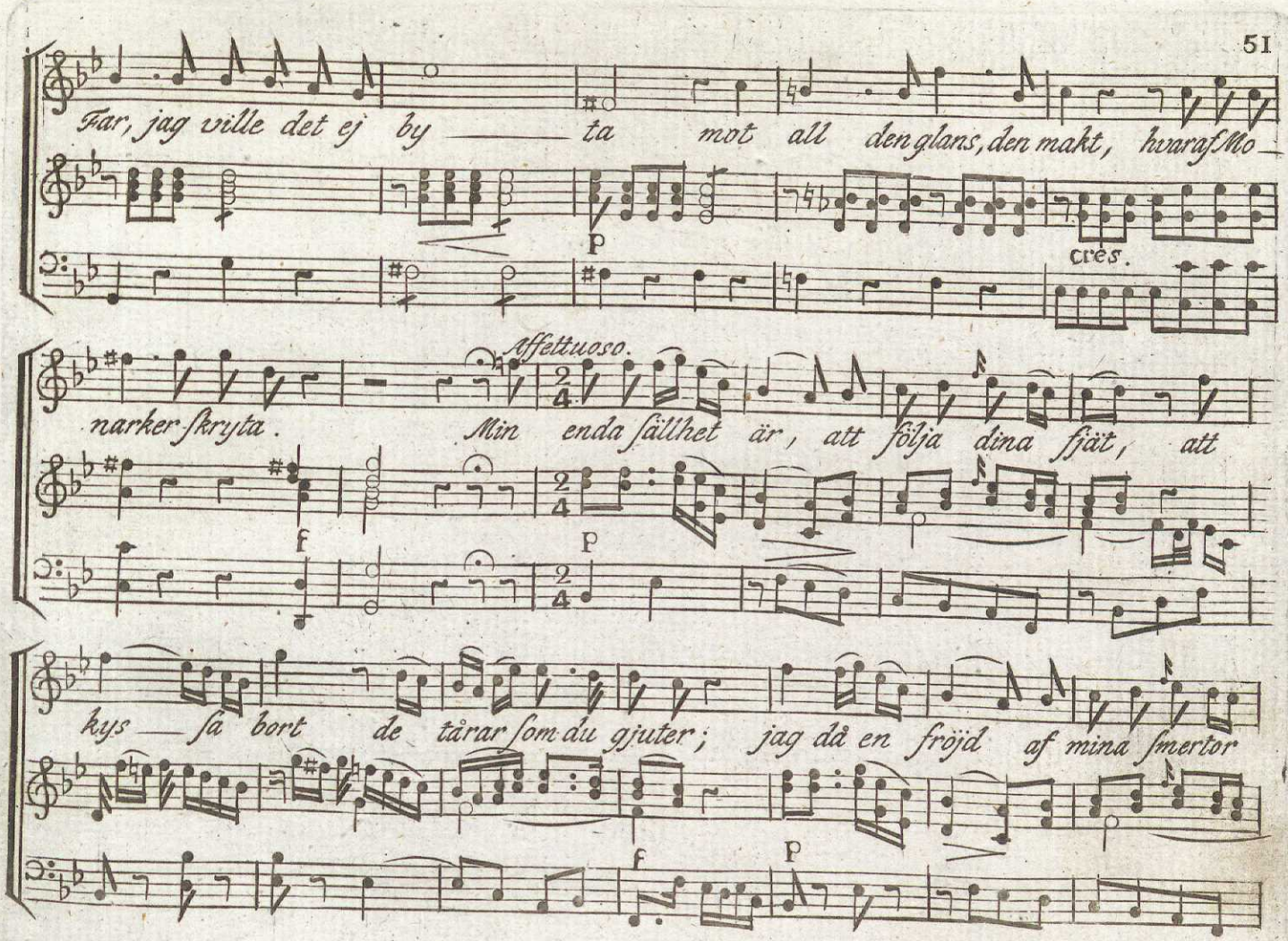
Far, jag ville det ej by ta mot all den glans, den makt, hvaraf Mo
p
cres.
narker skryta.
Affettuoso.
Min enda sällhet är, att följa dina fjät, att
f
p
kys så bort de tårar som du gjuter; jag då en fröjd af mina smertor
f
p

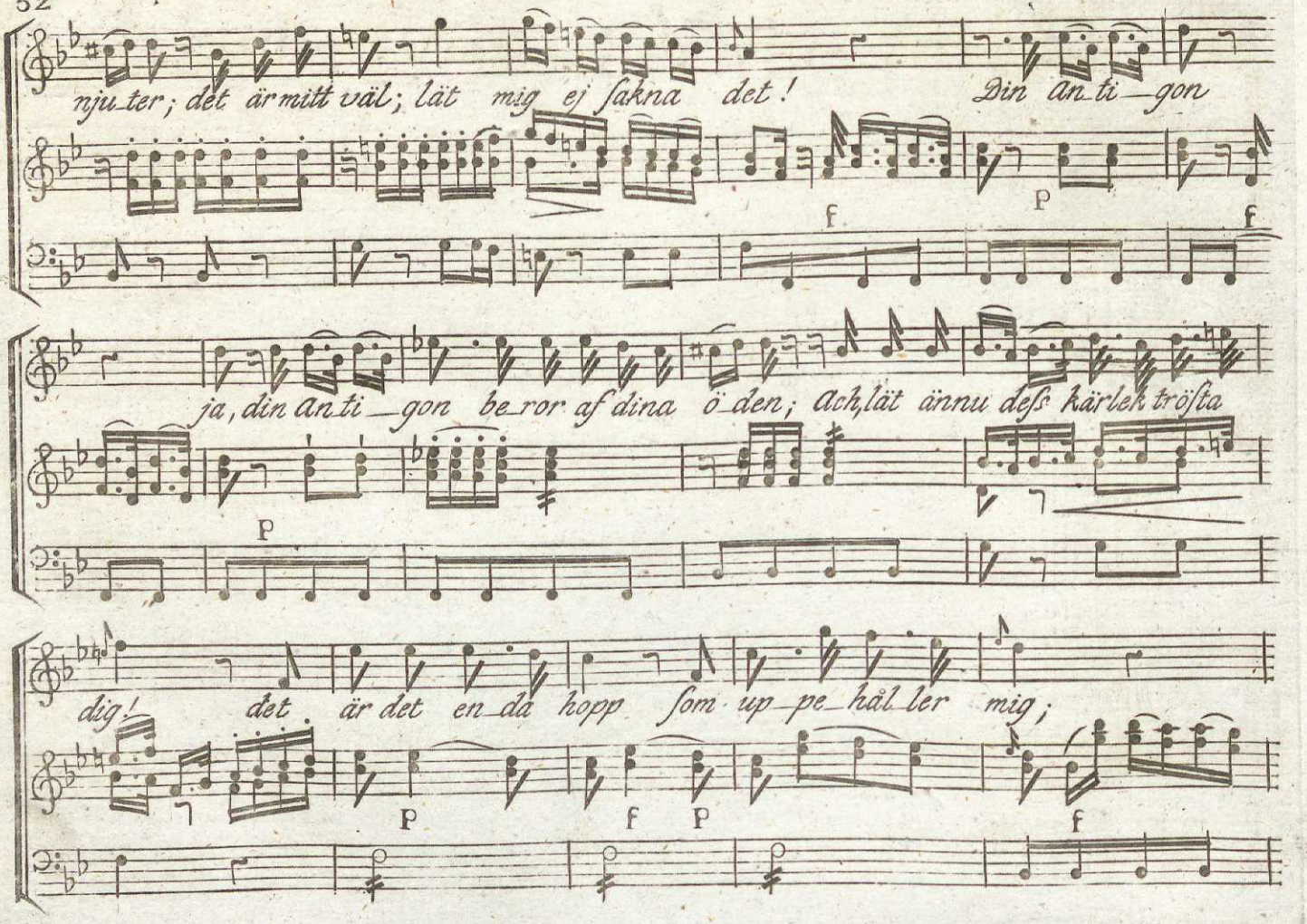
nju ter; det är mitt väl; lät mig ej sakna det!
Din an ti gon
ja, din an ti gon be ror af dina ö den; ach, lät ännu deß kärlek tröfta
dig!
det är det en da hopp som up pe hål ler mig;

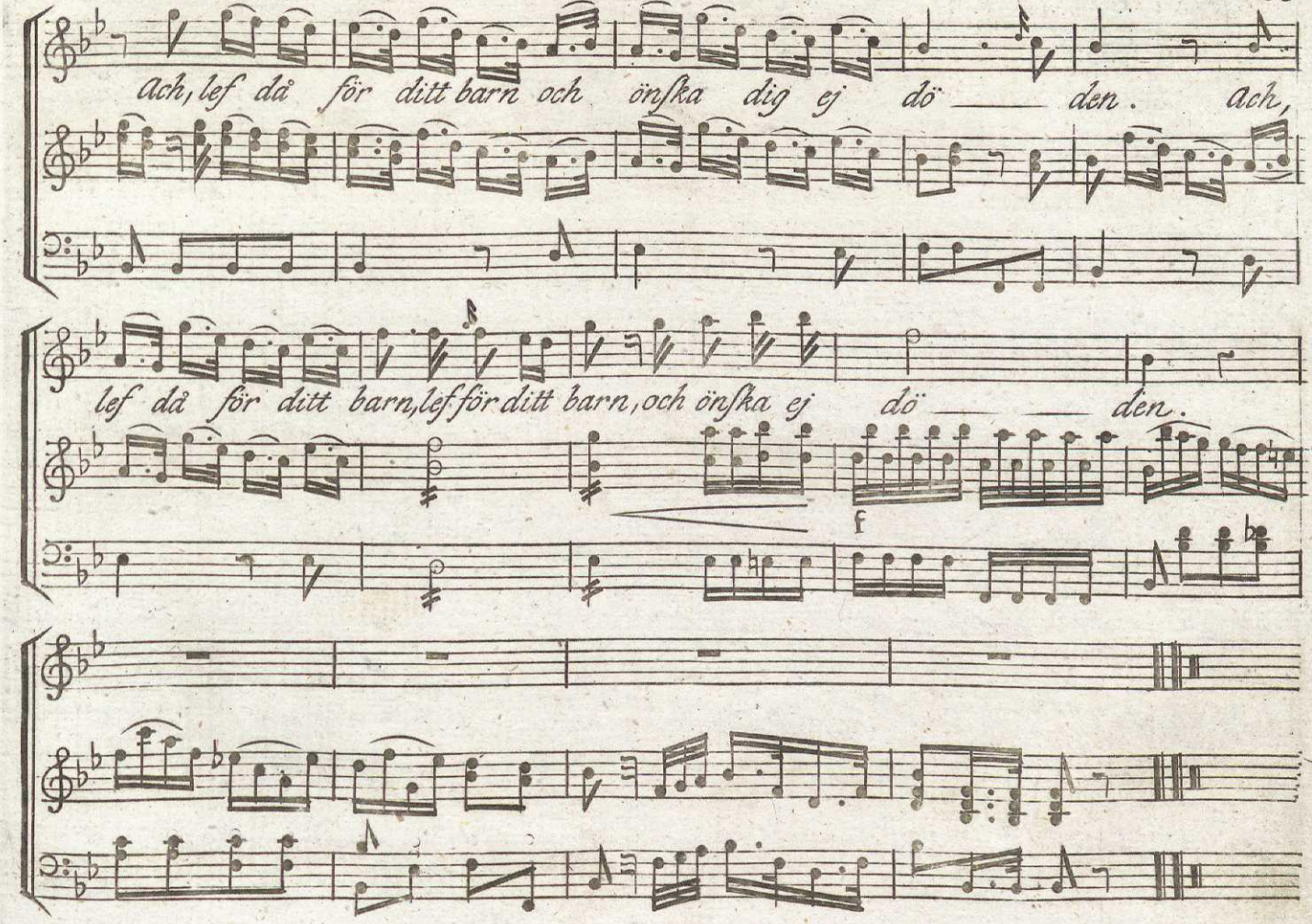
ach, lef då för ditt barn och önska dig ej dö den. ach,
lef då för ditt barn, lef för ditt barn, och önska ej dö den.
f

Andante Sostenuto

ur Claudine eller Skoputsaren af Bruni.

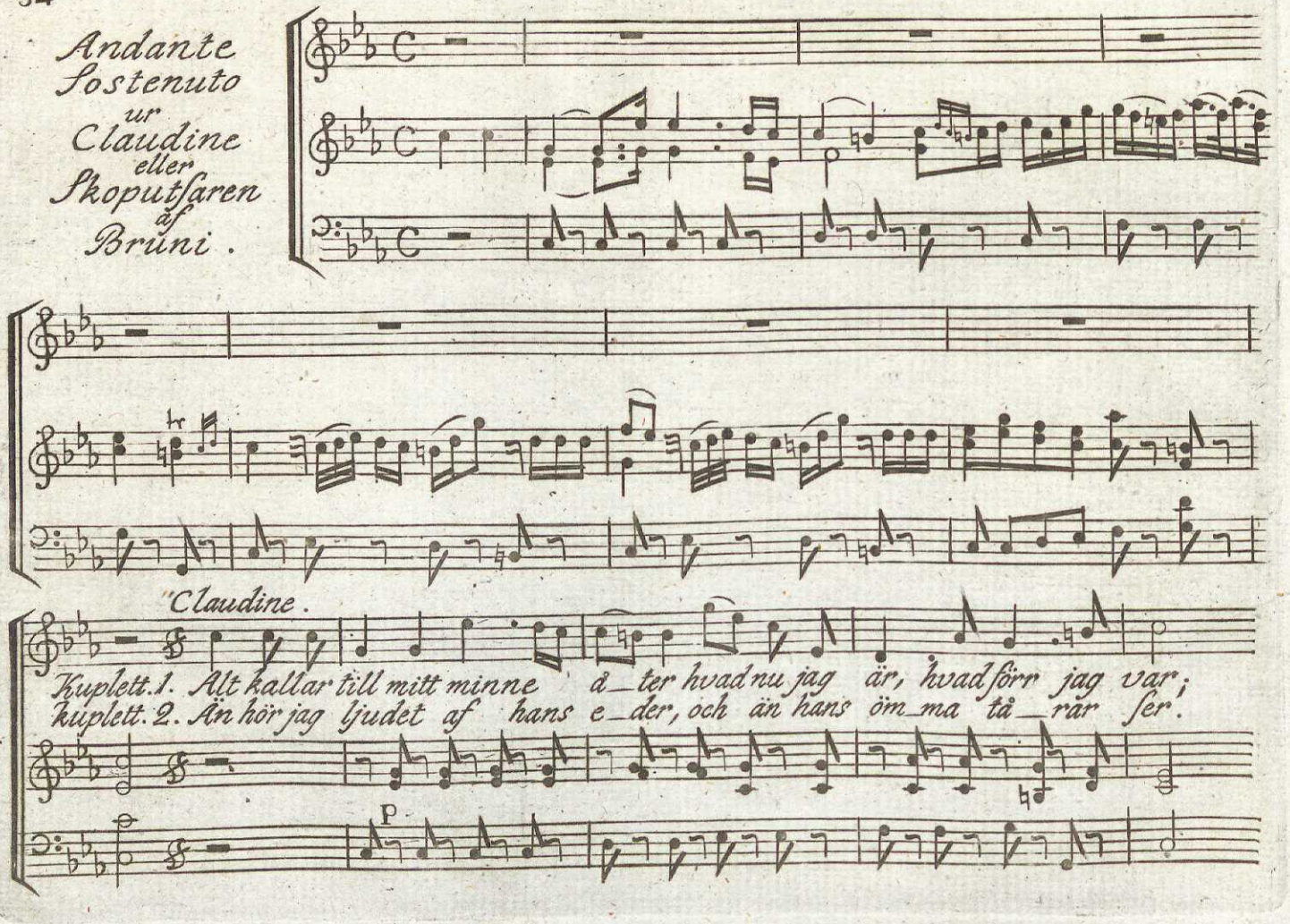

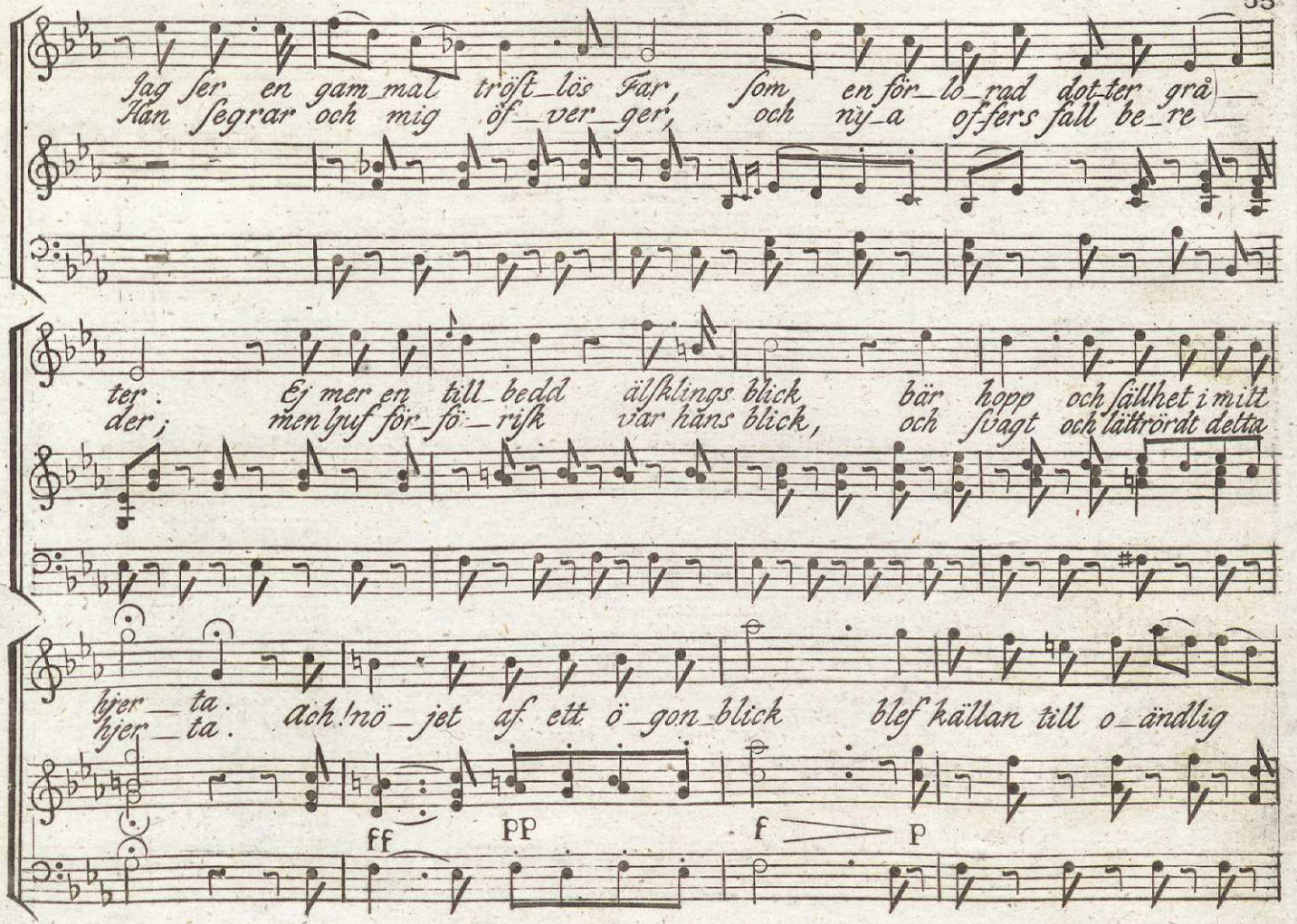
Jag ser en gam_mal tröst_lös Far, som en för_lo_rad dot_ter grå_
Han segrar och mig öf_ver_ger, och ny_a offers fall be_re_
ter. Ej mer en till_bedd älsklings blick bär hopp och sällhet i mitt
der; men ljuf för_fö_risk var häns blick, och svagt och lättrördt detta
hjer_ta.
hjer_ta. ach! nö_jet af ett ö_gon_blick blef källan till o_ändlig
ff
pp
f
p

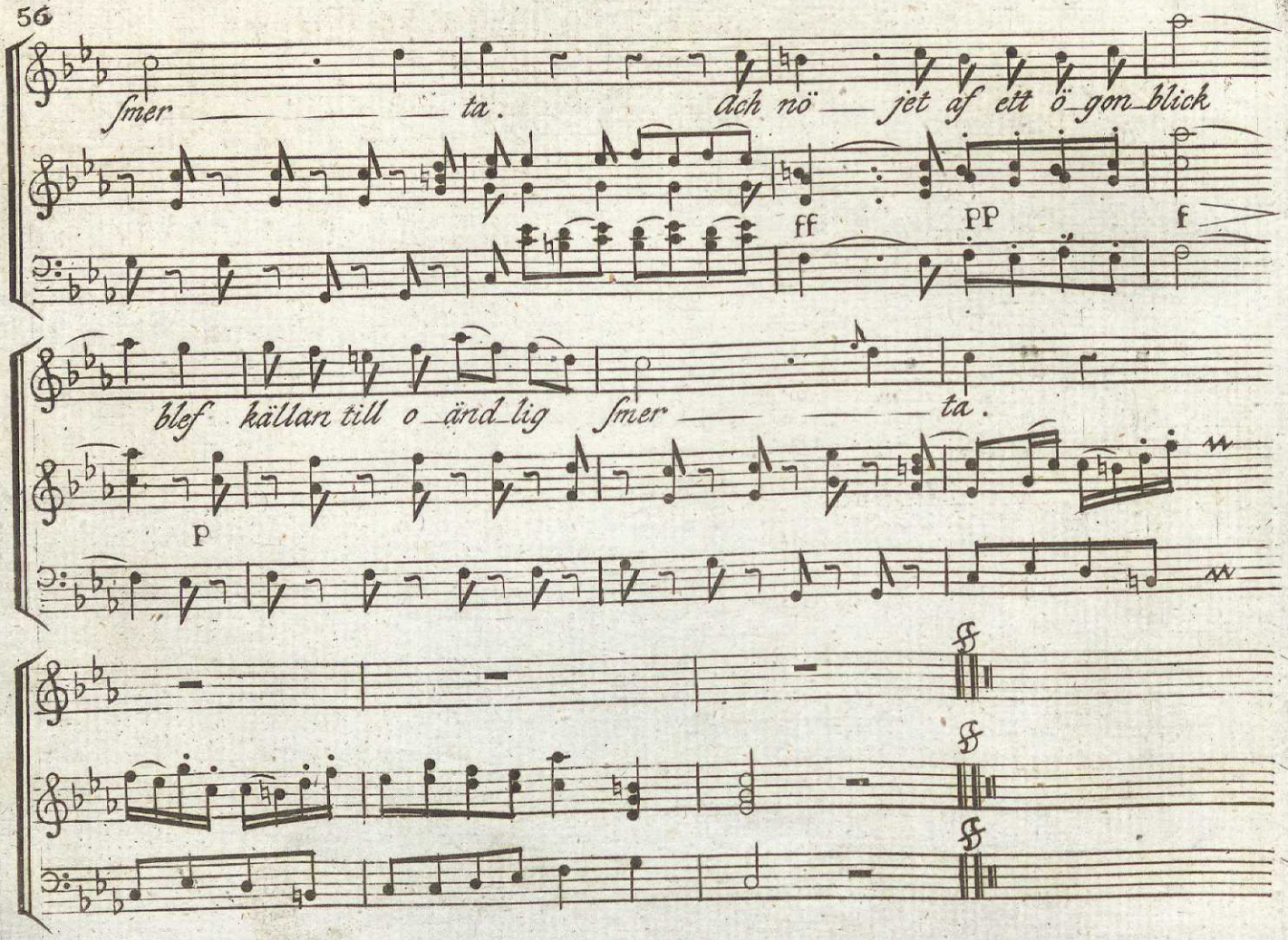
smer ta.
ach nö jet af ett ö gon blick
ff
pp
f
blef källan till o änd lig
smer ta.
p

Recitatif och Aria ur OEdip af Sacchini.

№ 15 och 16.

OEdip.

Du är ej mer min Son, mitt hat har u-te-slutit för evig

tid din bror och dig från denna famn; Nätu-rens alla band emellan oss ni brutit; jag

känner Er ej mer, Er rätt och Edra namn. Anti-gon är nu

ff

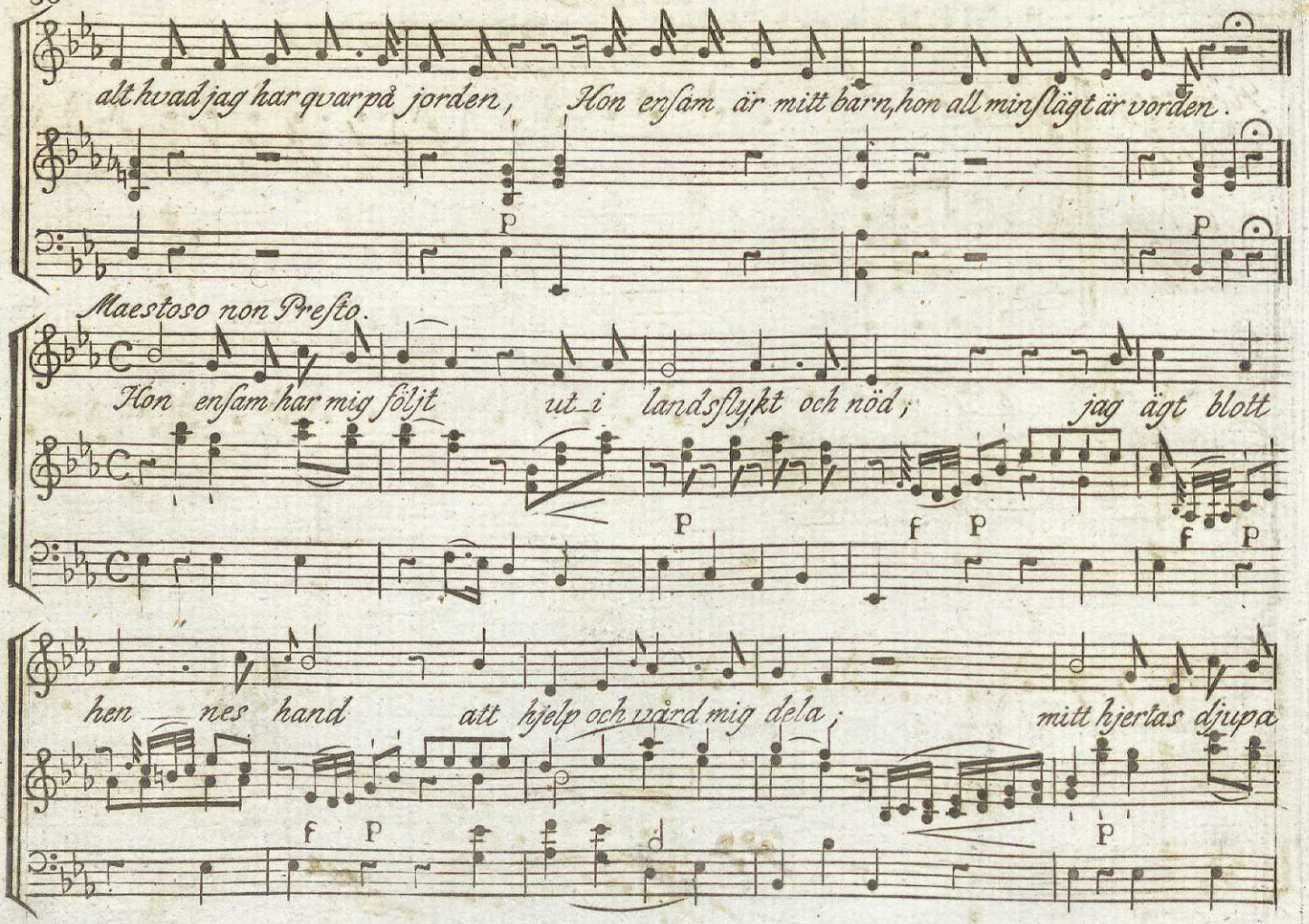
alt hvad jag har qvar på jorden, Hon ensam är mitt barn, hon all min slägt är vorden.
P
P
Maestoso non Presto.
Hon ensam har mig följt ut i landsflykt och nöd; jag ägt blott
P
f P
f P
hen nes hand att hjelp och vård mig dela; mitt hjertas djupa
f P
P

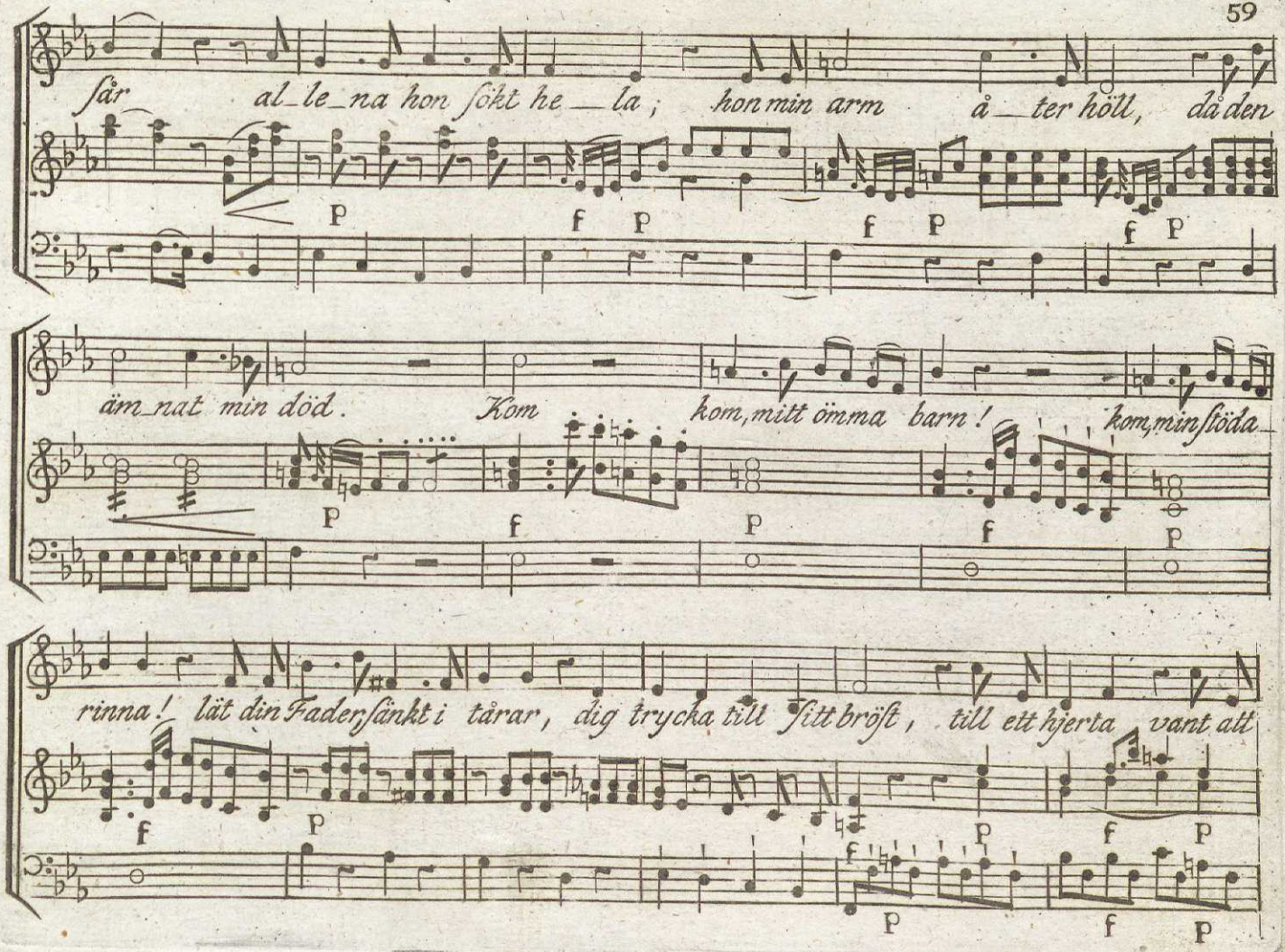
sår al_le_na hon sökt he_la; hon min arm å_ter höll, då den
äm_nat min död. Kom kom, mitt ömma barn! kom, min stöda_
rinna! lät din Fader sänkt i tårar, dig trycka till sitt bröst, till ett hjerta vant att

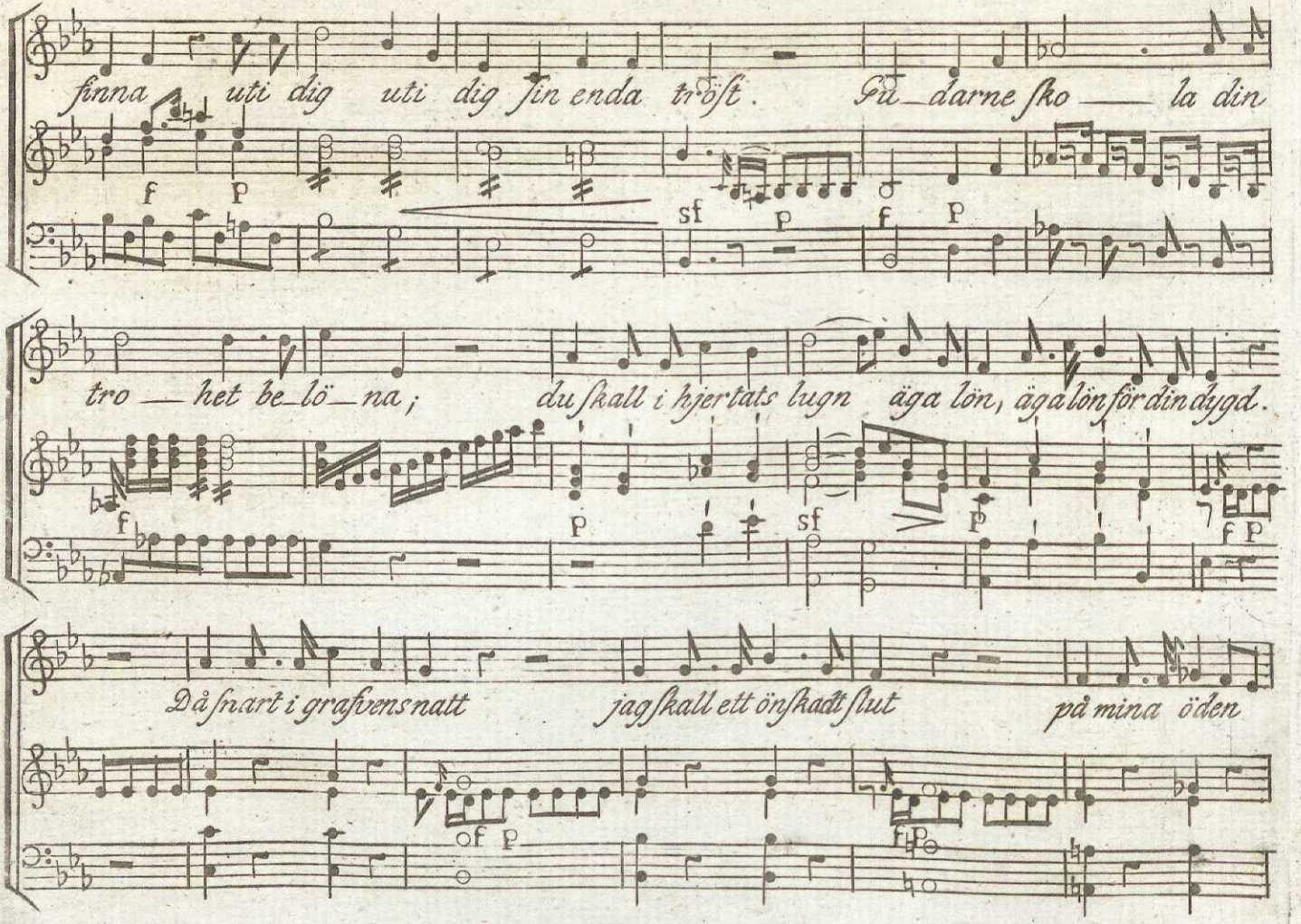
finna uti dig uti dig fin enda tröst. Gå darne sko la din
tro het be lö na; du skall i hjertats lugn äga lön, äga lön för din dygd.
Då snart i grafvens natt jag skall ett önskadt slut på mina öden

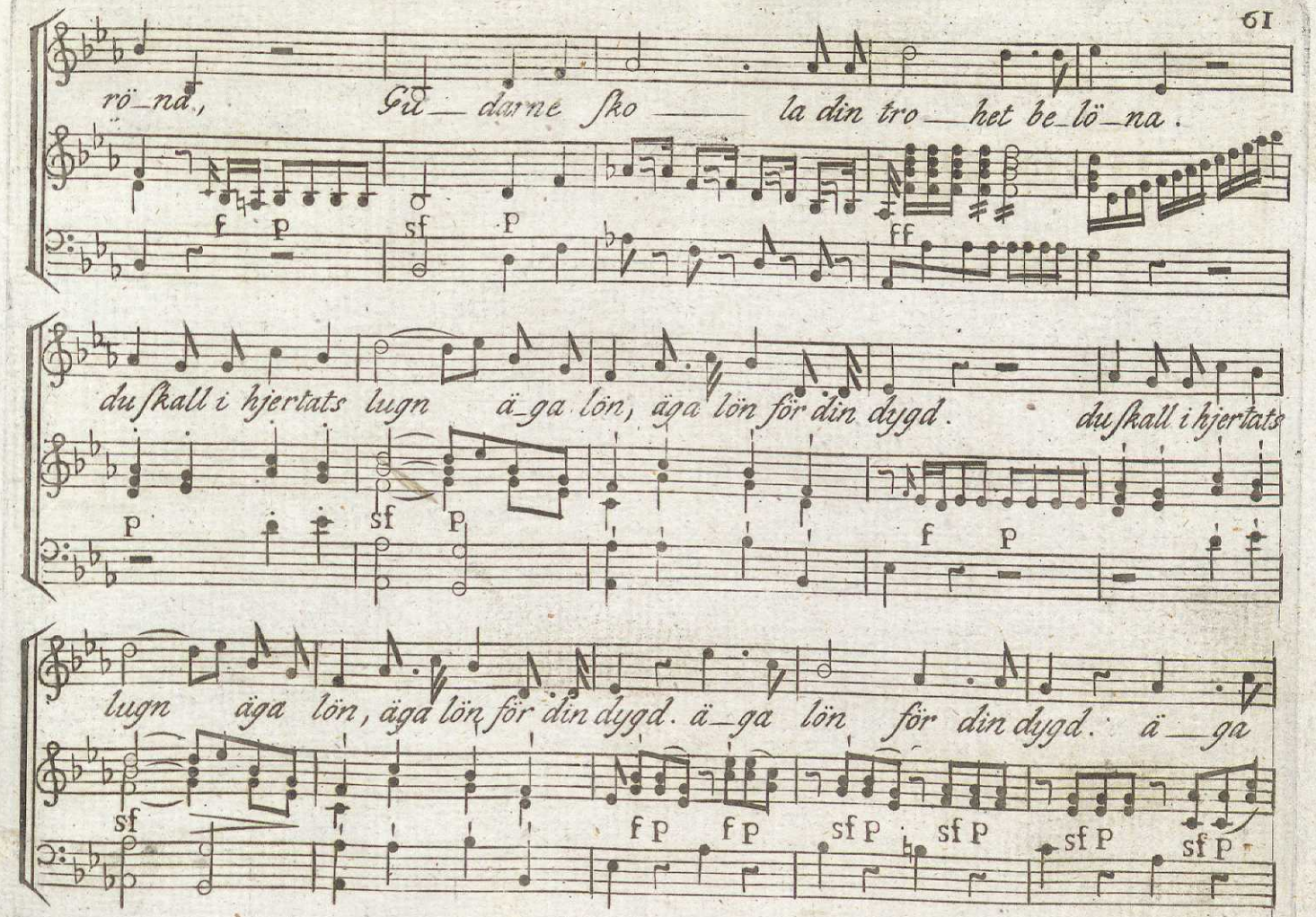
rö_nd, Gu_ darne sko _____ la din tro_het be_lö_na.
du skall i hjertats lugn ä_ga lön, äga lön för din dygd. du skall i hjertats
lugn äga lön, äga lön för din dygd. ä_ga lön för din dygd. ä_ga

lön för din dygd. lön för din dygd.

sf p

Tårarna.

Larghetto
af
Ahlström.

Kan ingen hamn åt mig upsö_kas der lugnet

spri_des till min själ? Skall lidandet än mer för_ö_kas, Och gö_ra

f p

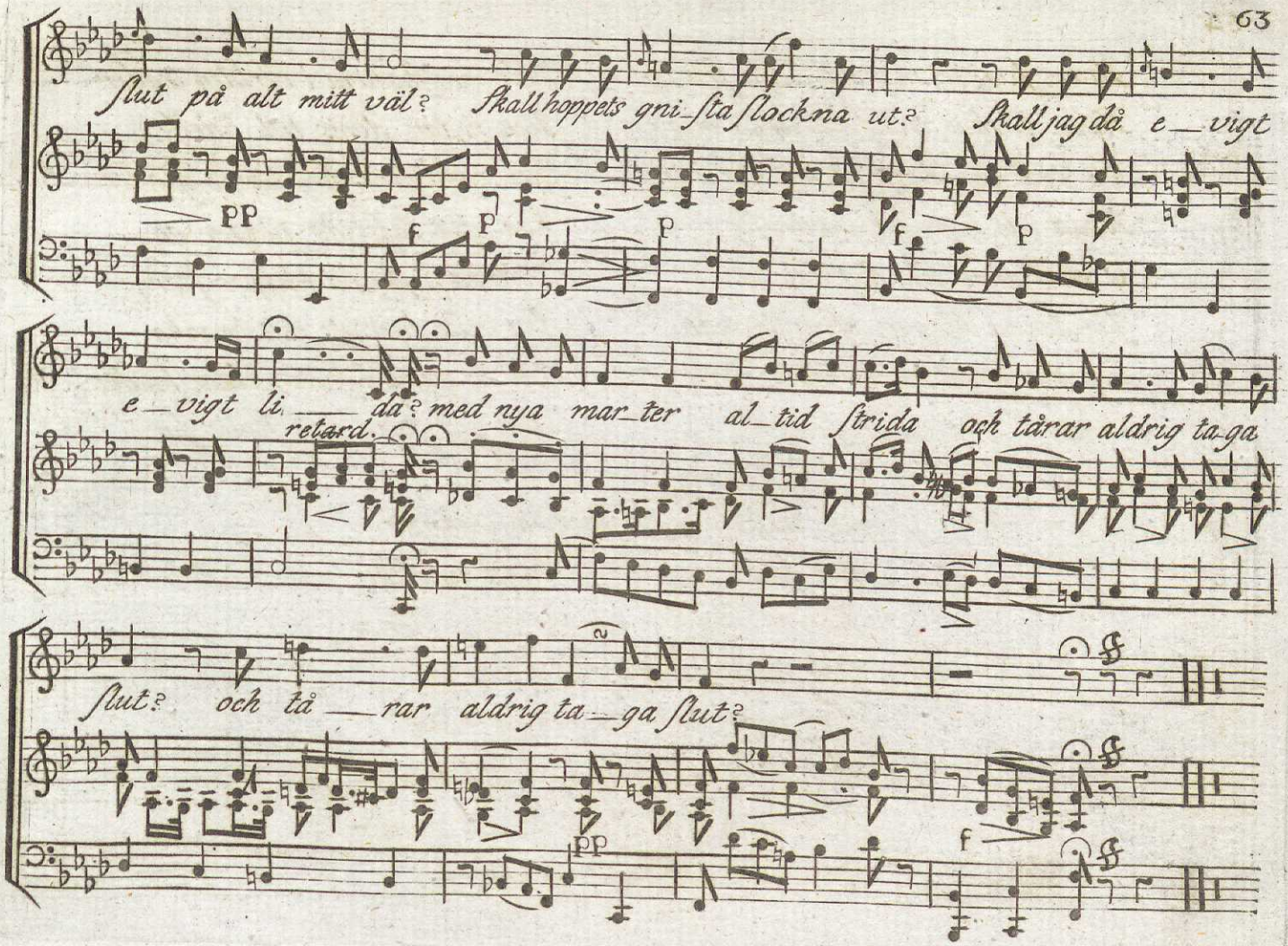
slut på alt mitt väl? Skall hoppets gni_sta slockna ut? Skall jag då e_vigt
PP
f
p
p
f
p
e_vigt li_ _ _ da? med nya mar_ter al_tid strida och tårar aldrig ta_ga
retard.
slut? och tå_rar aldrig ta_ga slut?
pp
f

Hvem svarar mig på dessa frågor?
Hvem blickar tröstfullt uppå mig?
Ett redlöst skepp på hafvets vågor
Hvad öde kan det vänta sig?
O enslighet! till dig det är
Jag denna klagan öfverlämnar;
Du dig ej på min känsla hämnar;
Och mer af dig jag ej begär.

När menskan in i verlden träder
Hon redan döms till lidelse.
Det ögonblick som henne gläder
Kan ofta lifstids plågor ge.
Villrådig jag på klippor står,
Jag ville hjertats rätt bevaka,
Och en gång lifvets nektar smaka;
Men gift jag i dess ställe får.

En usling i sin hydda vaknar
Och från sin hårda bädd uppstår;
Kan makliget och bergning saknar
Och modfäld till sitt arbet går.
Förtjenar han en smula bröd
Behofvet då han upfyllt finner,
Mer lugn han i sitt armod vinner
än jag, i alt mitt öfverflöd.

År 1803.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 17, 18 och 19.

Recit. och Aria ur OEdip af Sacchini.

Antigon.

Af smärtorna förtärd, af ångrens börda tryckt, han harej

styrka mer att våga än en flykt. är hvarje dödligs famn för denna us ling sluten?

Largo.

fins intet hjerta mer som blöder vid hans nöd? O Gud! från hela jordens

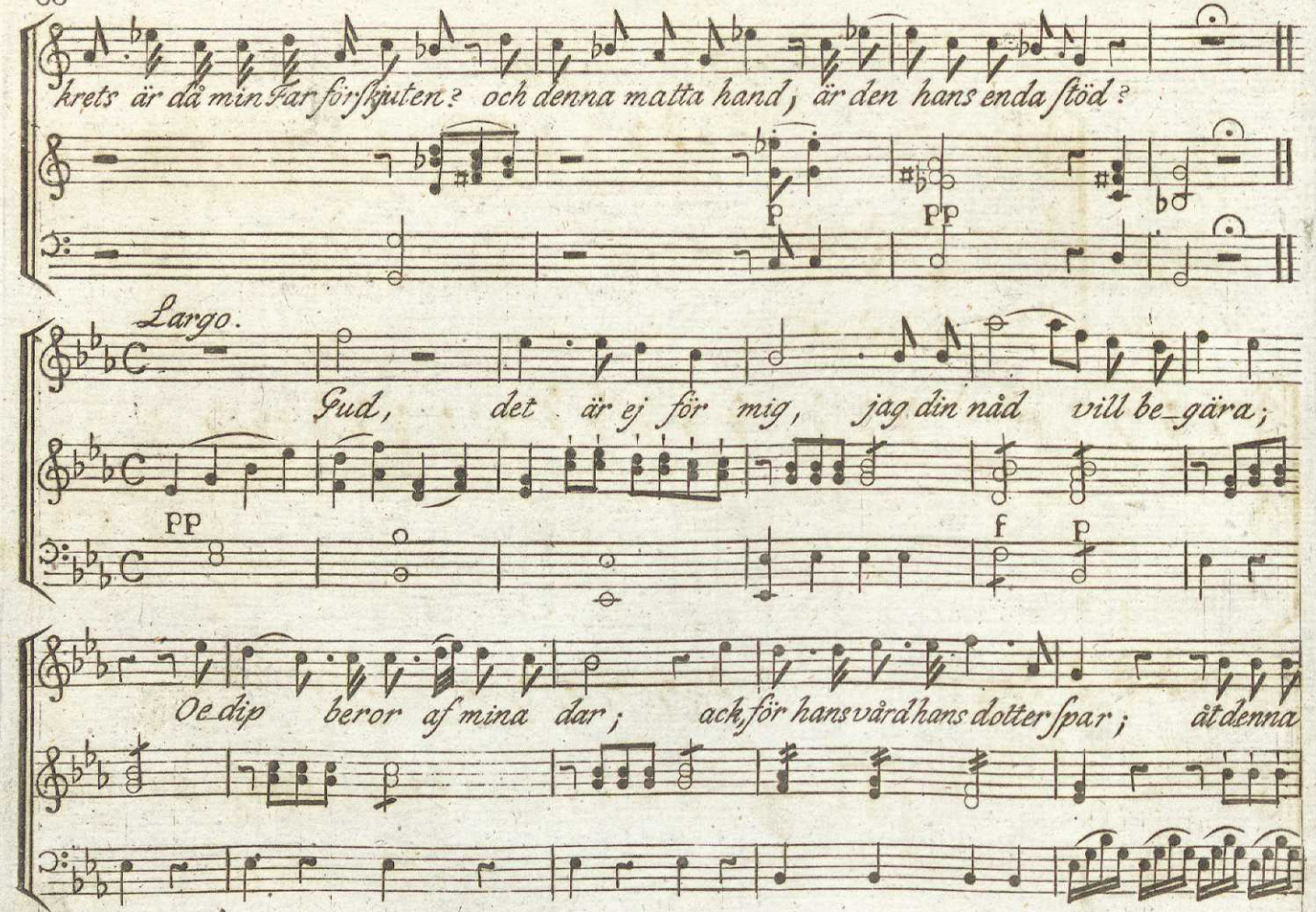
krets är då min Far förskjuten? och denna matta hand, är den hans enda stöd?
p
pp
Largo.
Gud, det är ej för mig, jag din nåd vill be_gära;
pp
f
p
Oe dip beror af mina dar; ack, för hans vård hans dotter spar; åt denna

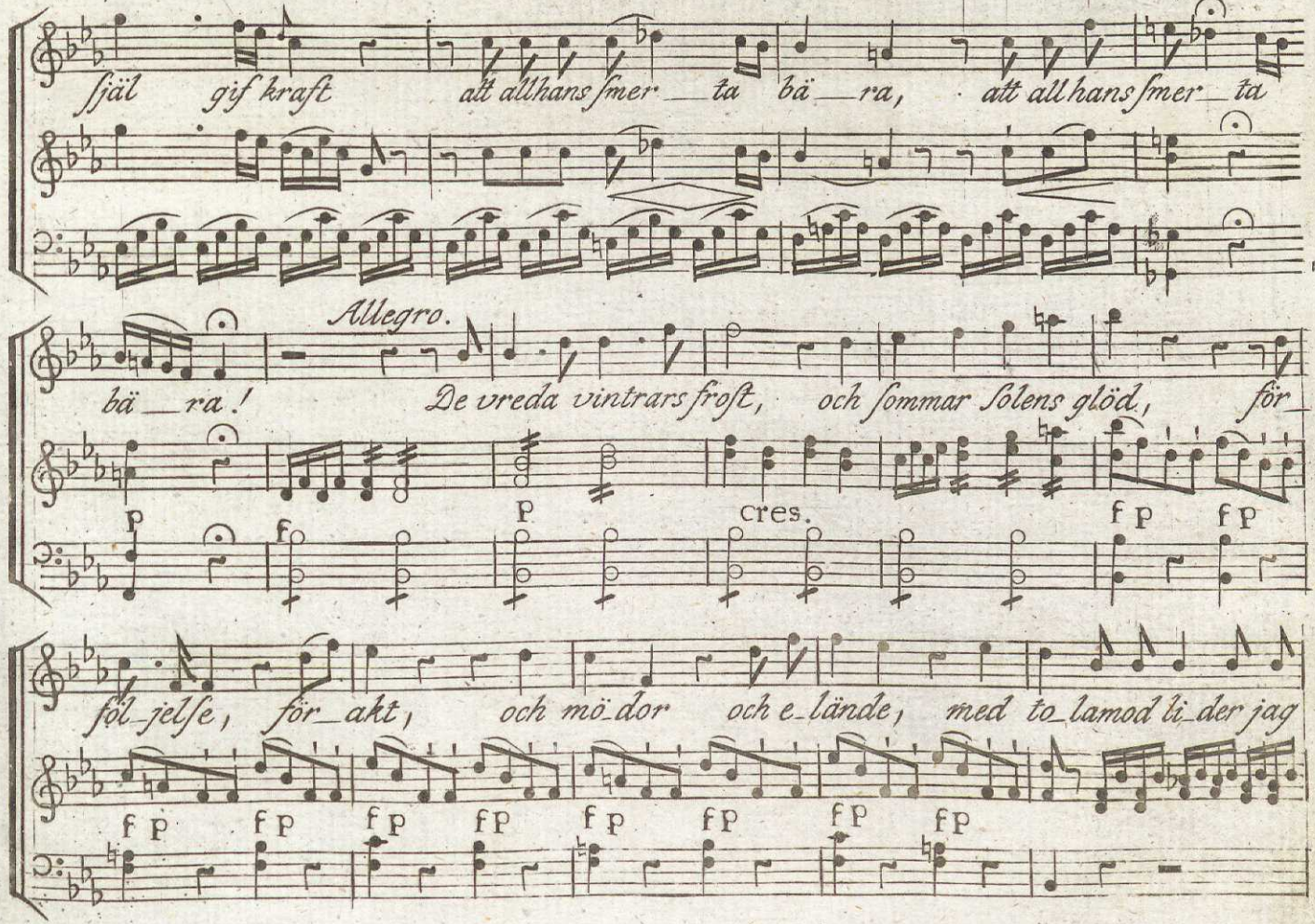
själ gif kraft att allhans smer_ta bä_ra, att allhans smer_ta
Allegro.
bä_ra! De vreda vintrars frost, och sommar Solens glöd, för_
p f p cres. f p f p
föl_jelse, för_akt, och mö_dor och e_lände, med to_lamod li_der jag
f p f p f p f p f p f p f p f p

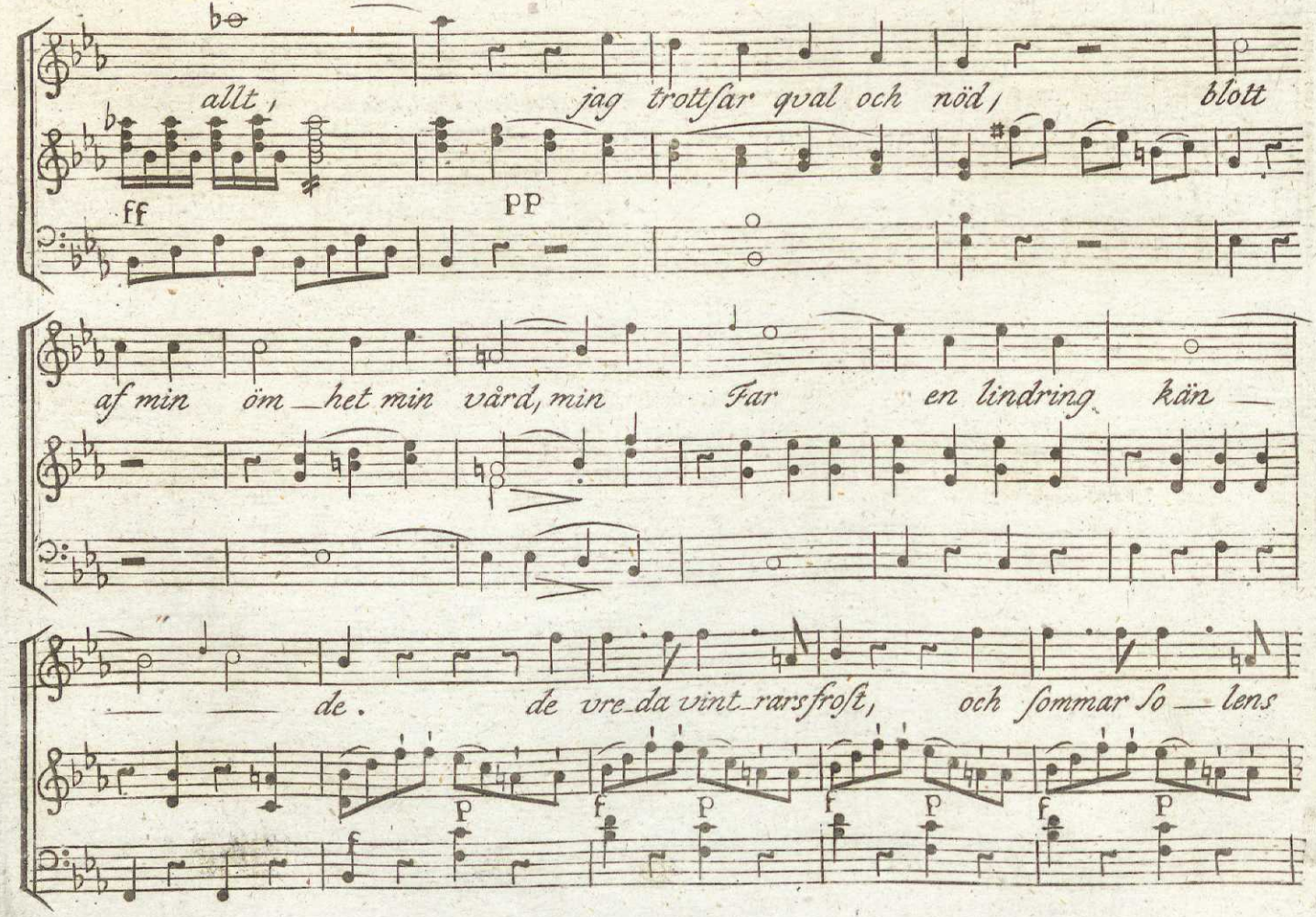
allt, jag trotsar qval och nöd, blott
ff
pp
af min öm_het min vård, min Far en lindring kän_
de. de vre_da vint_rars frost, och sommar so_lens
p
f
p
f
p
f
p
f
p

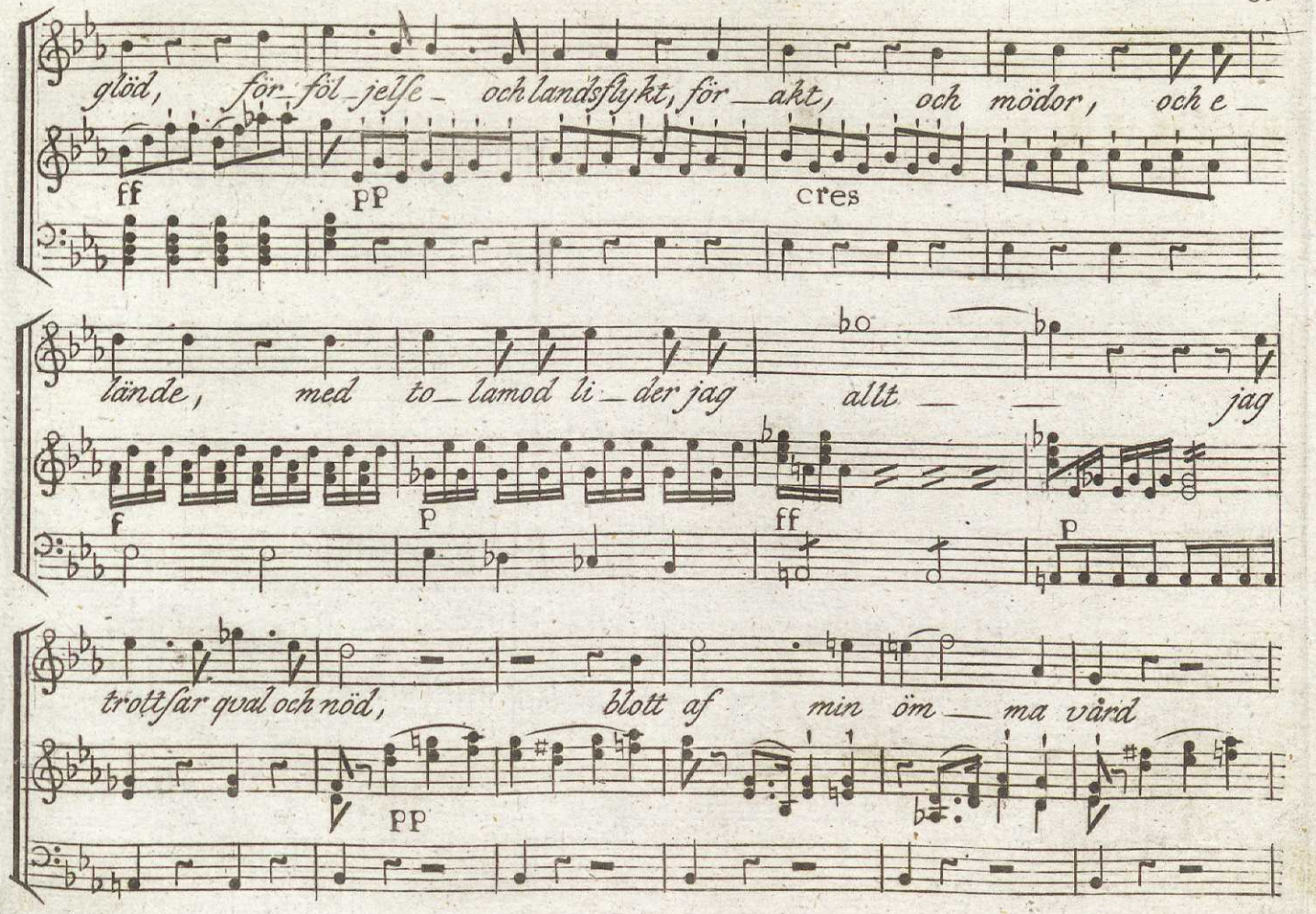
glöd, för_föl_jelse_ och landsflykt, för_akt, och mödor, och e_
ff
pp
cres
lände, med to_lamod li_der jag allt_ _ jag
f
p
ff
p
trottsar qval och nöd, blott af min öm_ma vård
pp

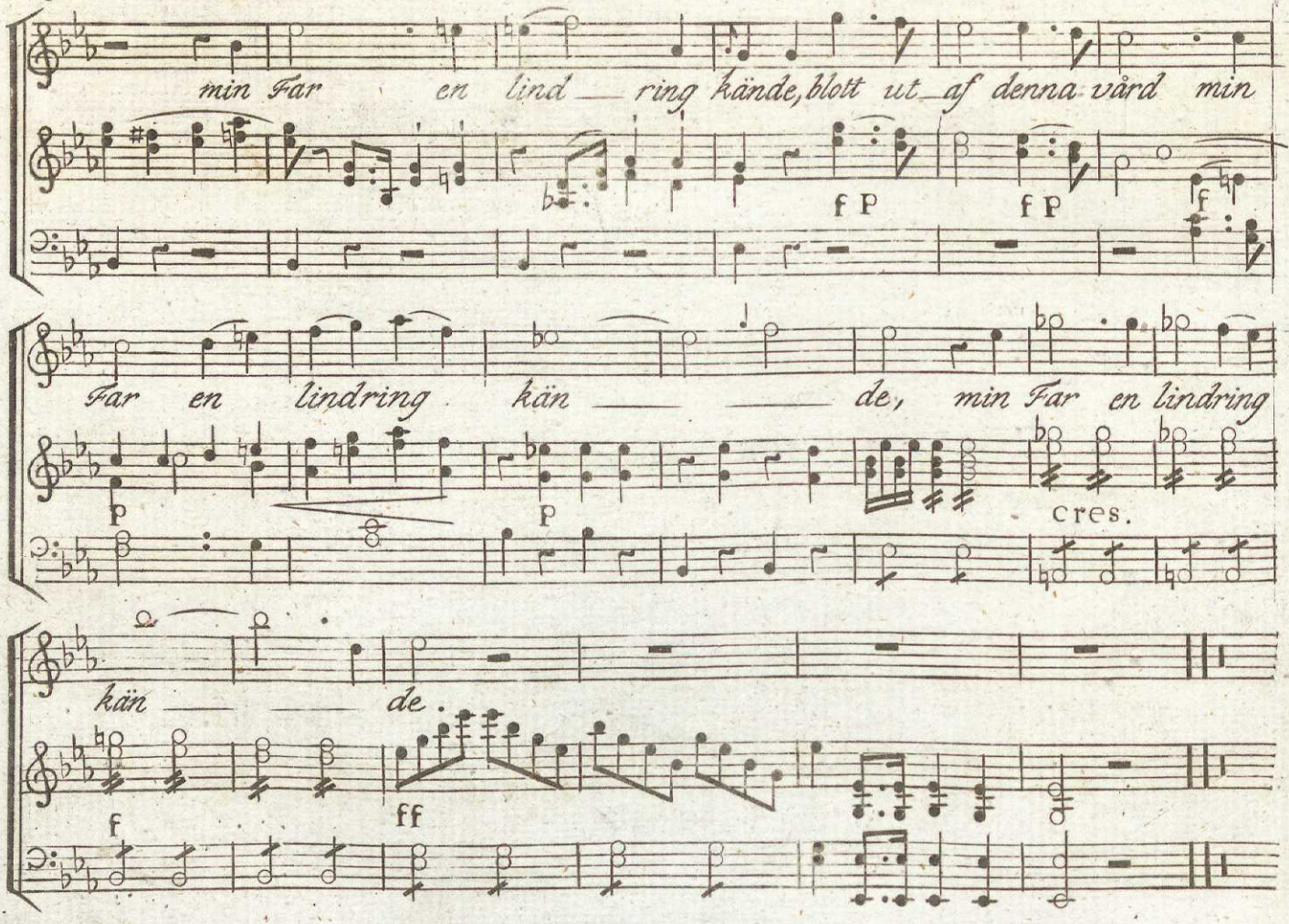
min Far en lind ring kände, blott ut af denna vård min
f P
f P
f
Far en lindring kän de, min Far en lindring
p
p
cres.
kän de.
f
ff

TRIO.

Largo ur OEdip af Sacchini.

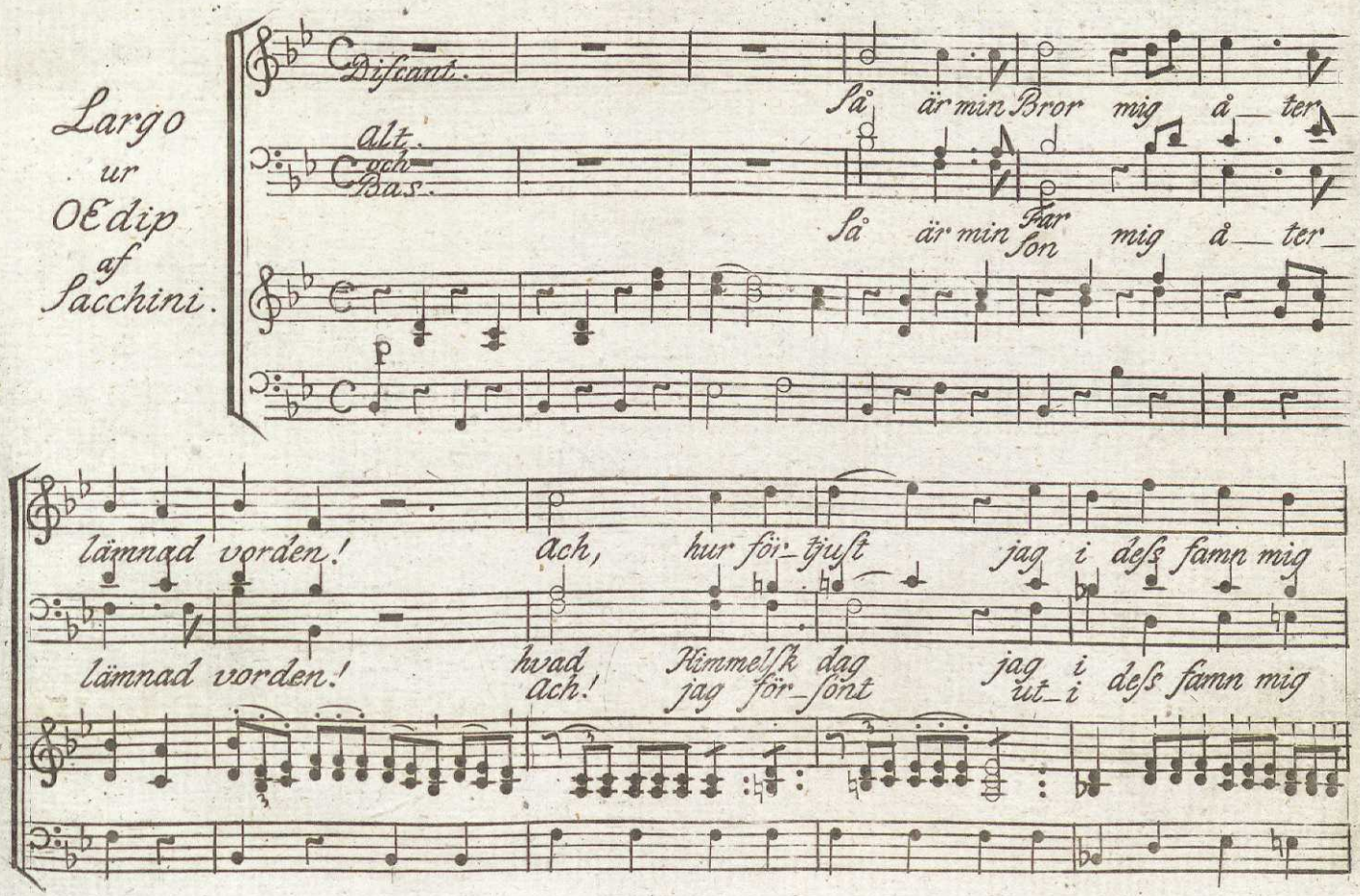

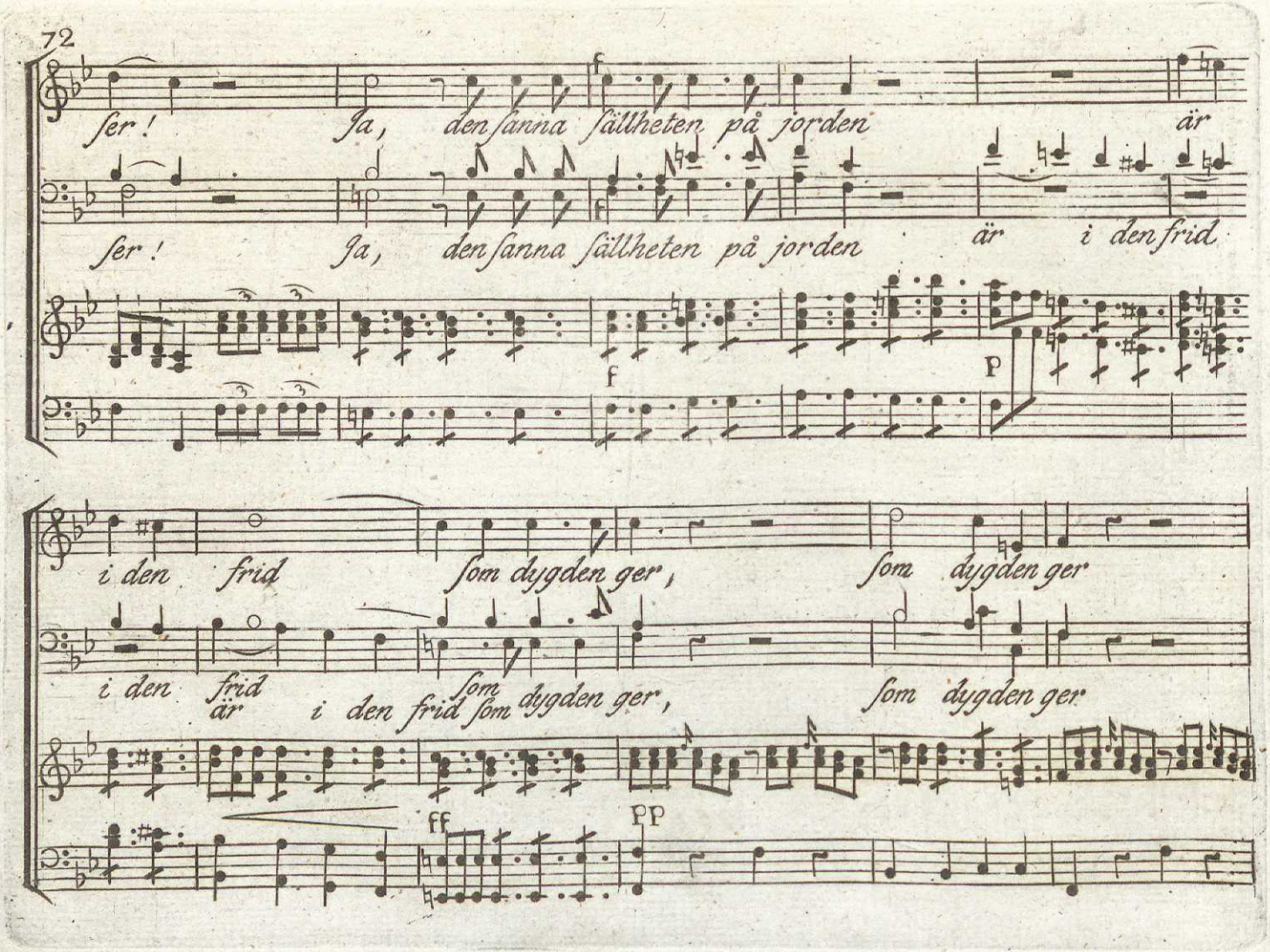
ser! Ja, den sanna sällheten på jorden är
ser! Ja, den sanna sällheten på jorden är i den frid
f
p
i den frid som dygden ger, som dygden ger
i den frid är i den frid som som dygden ger, som dygden ger
ff
pp

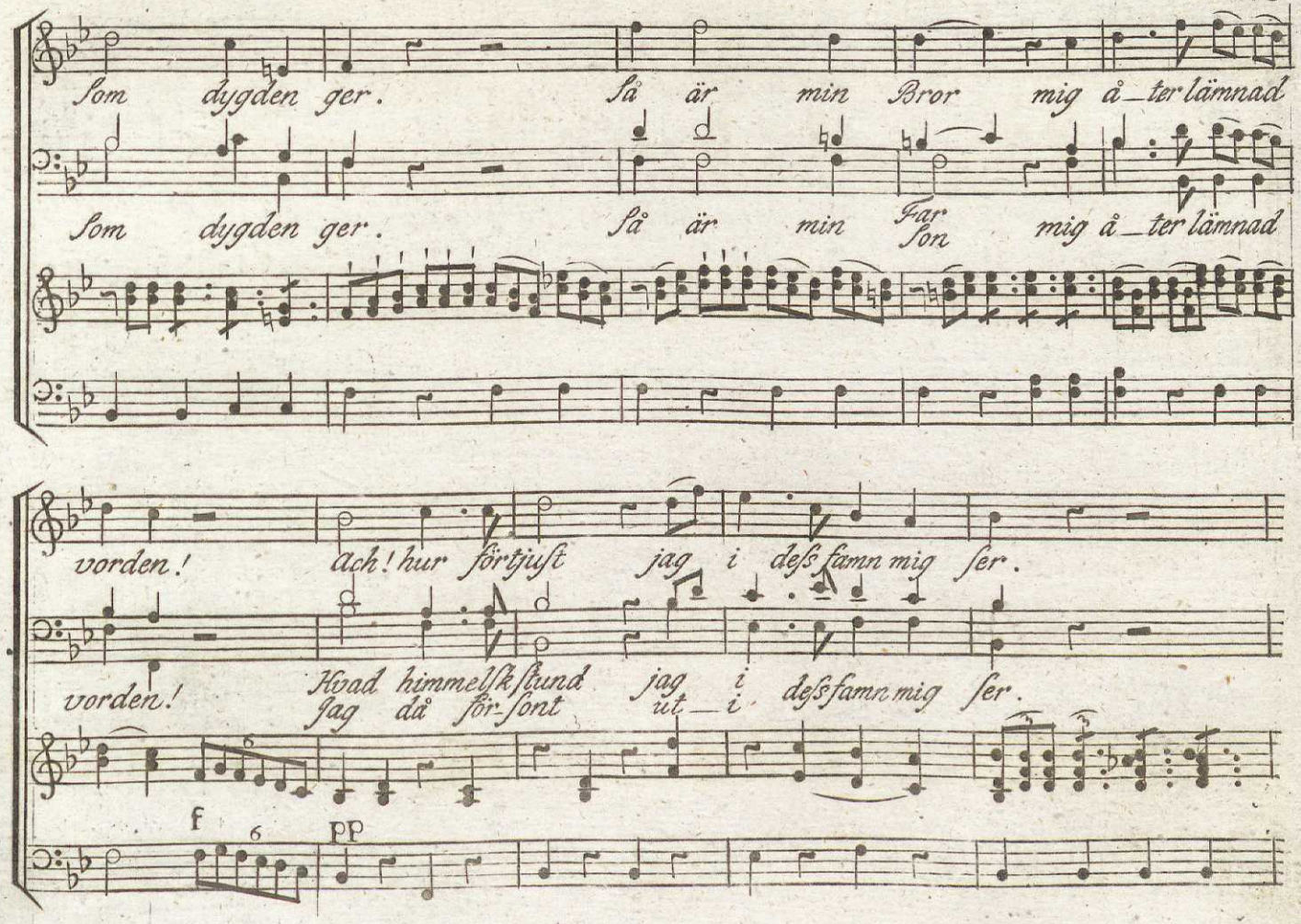
Som dygden ger. Så är min Bror mig å_ter lämnad
Som dygden ger. Så är min Far, Son mig å_ter lämnad
vorden! Ach! hur förtjust jag i deß famn mig ser.
vorden! Kvad himmelsk stund jag i
Jag då för_sont ut_i deß famn mig ser.
f
6
PP

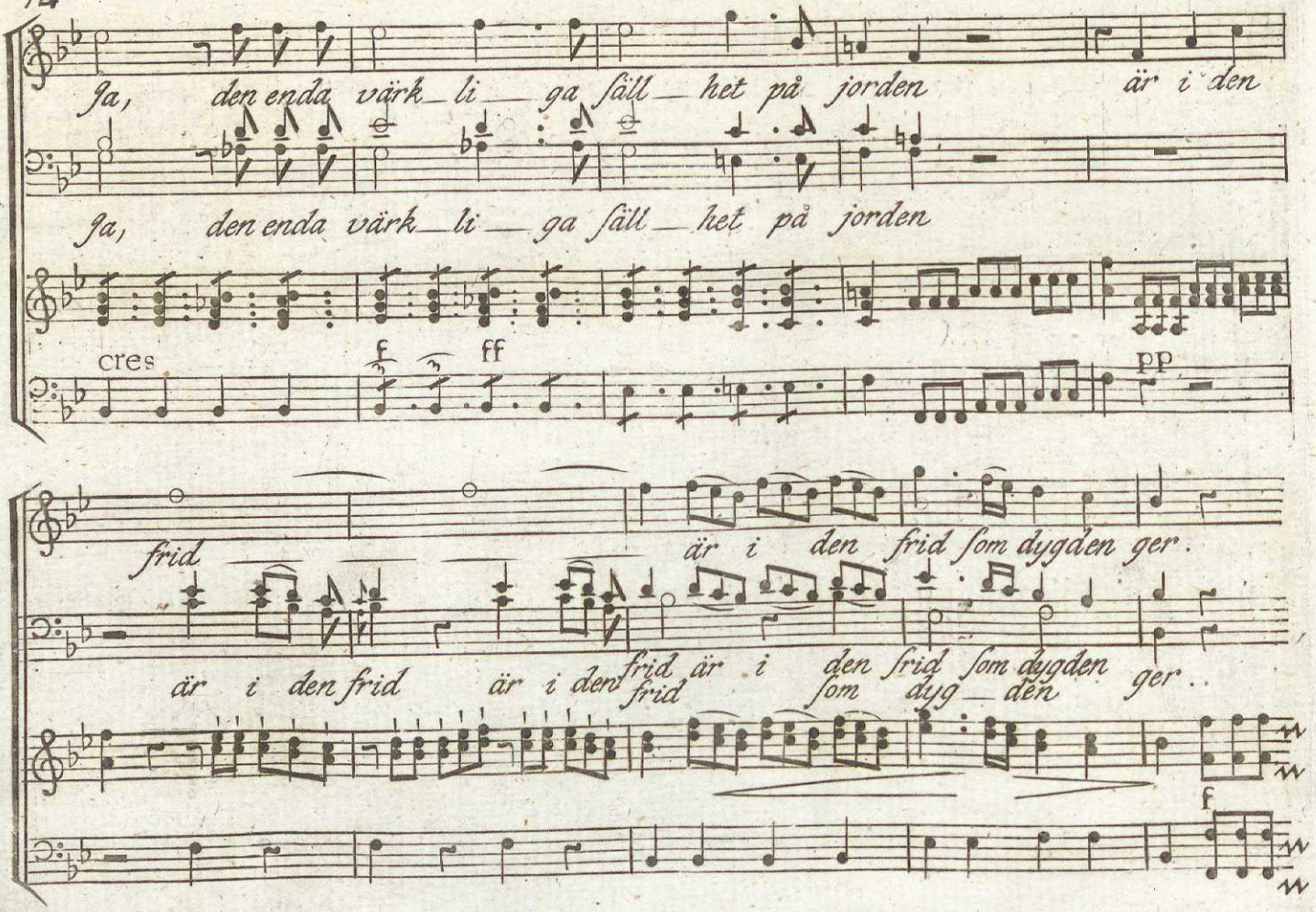
Ja, den enda värk_li_ga säll_het på jorden är i den
Ja, den enda värk_li_ga säll_het på jorden
cres
f
ff
pp
frid
är i den frid som dygden ger.
är i den frid är i den frid är i den frid som dygden ger..
f

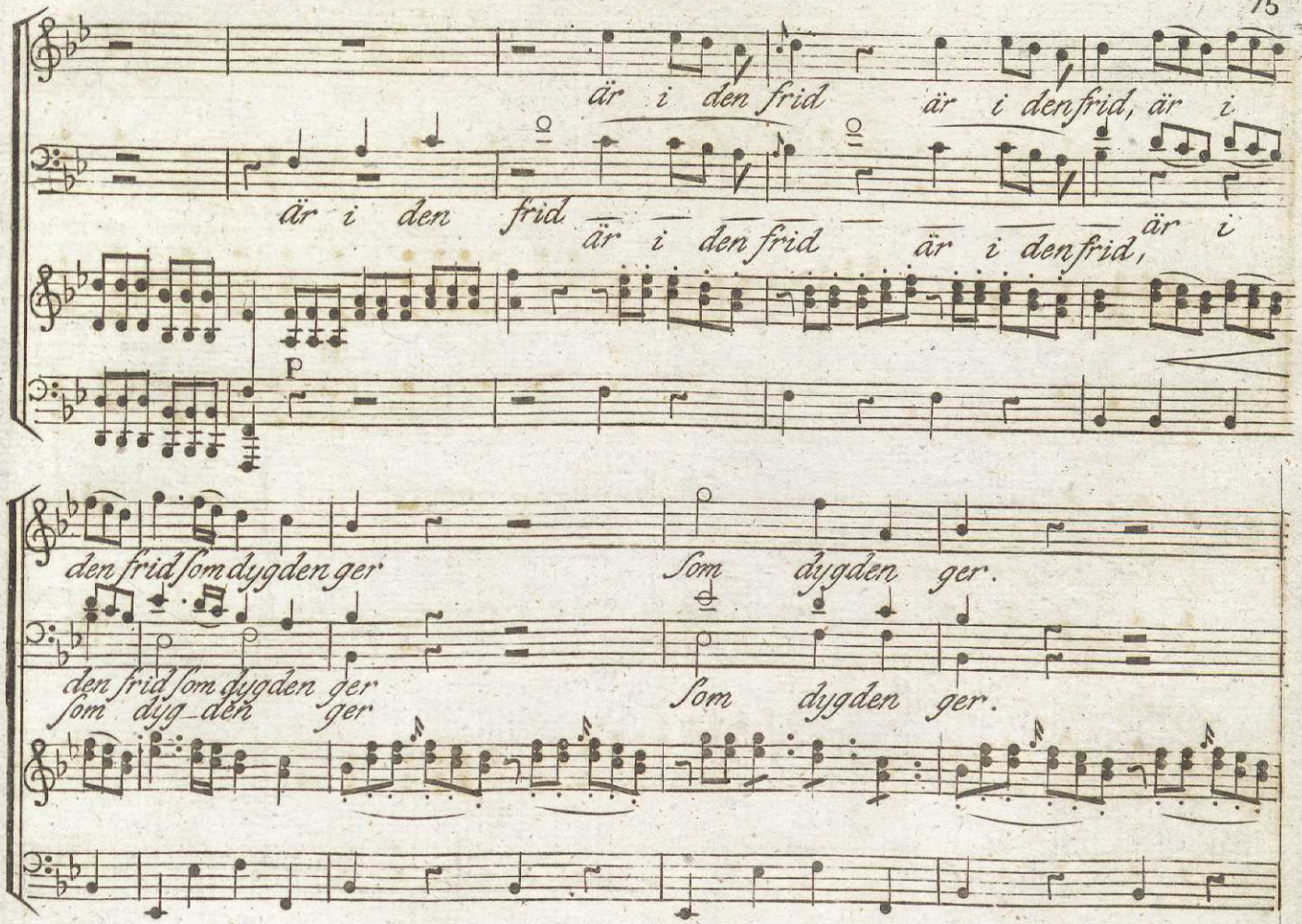
är i den frid är i den frid, är i
är i den frid är i den frid är i den frid, är i
p
den frid som dygden ger som dygden ger.
den frid som dygden ger
som dyg-den ger
som dygden ger.

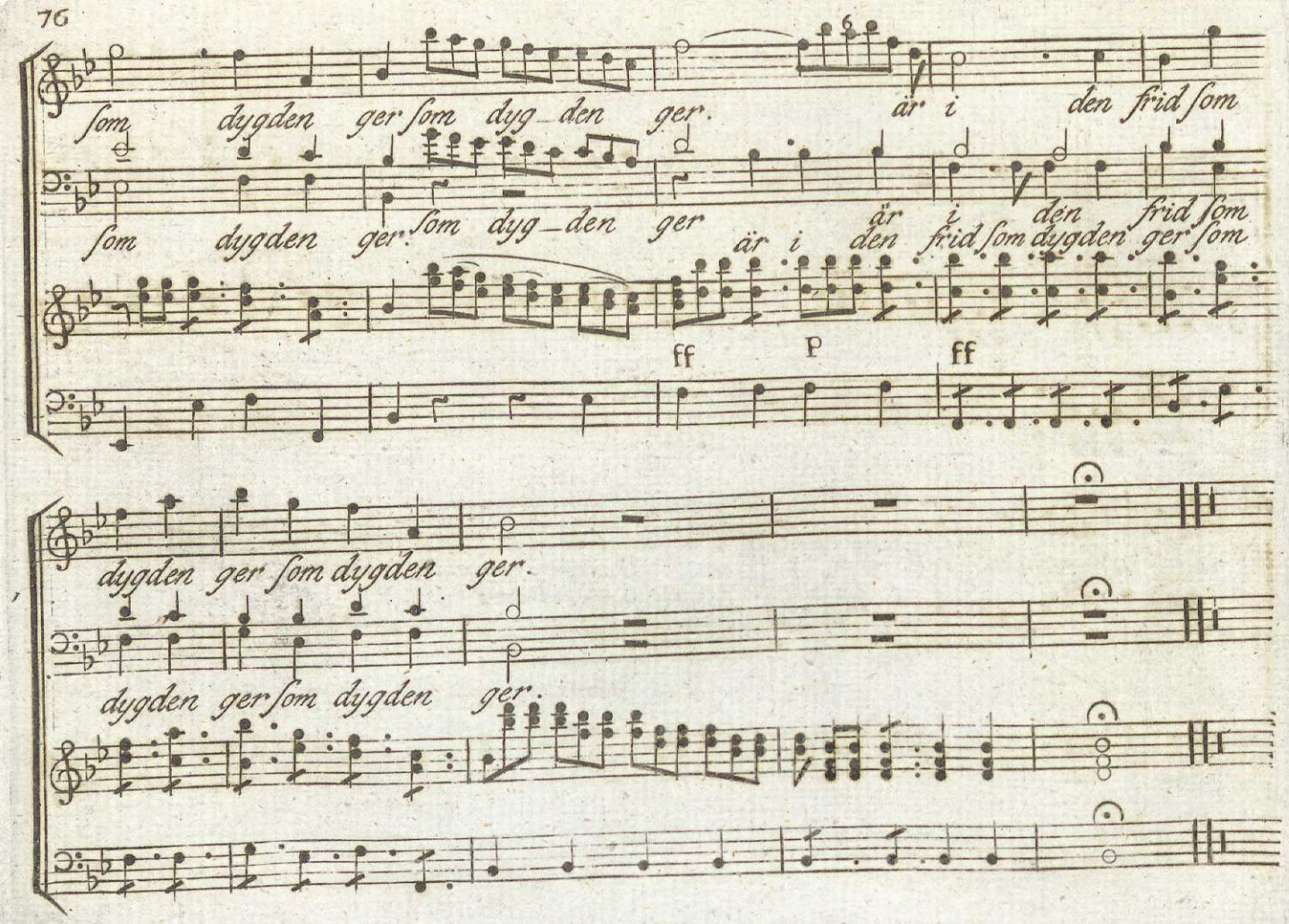
som dygden ger som dyg den ger. är i den frid som
som dygden ger som dyg den ger är i den frid som dygden ger som
ff p ff
dygden ger som dygden ger.
dygden ger som dygden ger.

År 1803.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

№ 20, 21 och 22.

Duo ur Oedip af Sacchini.

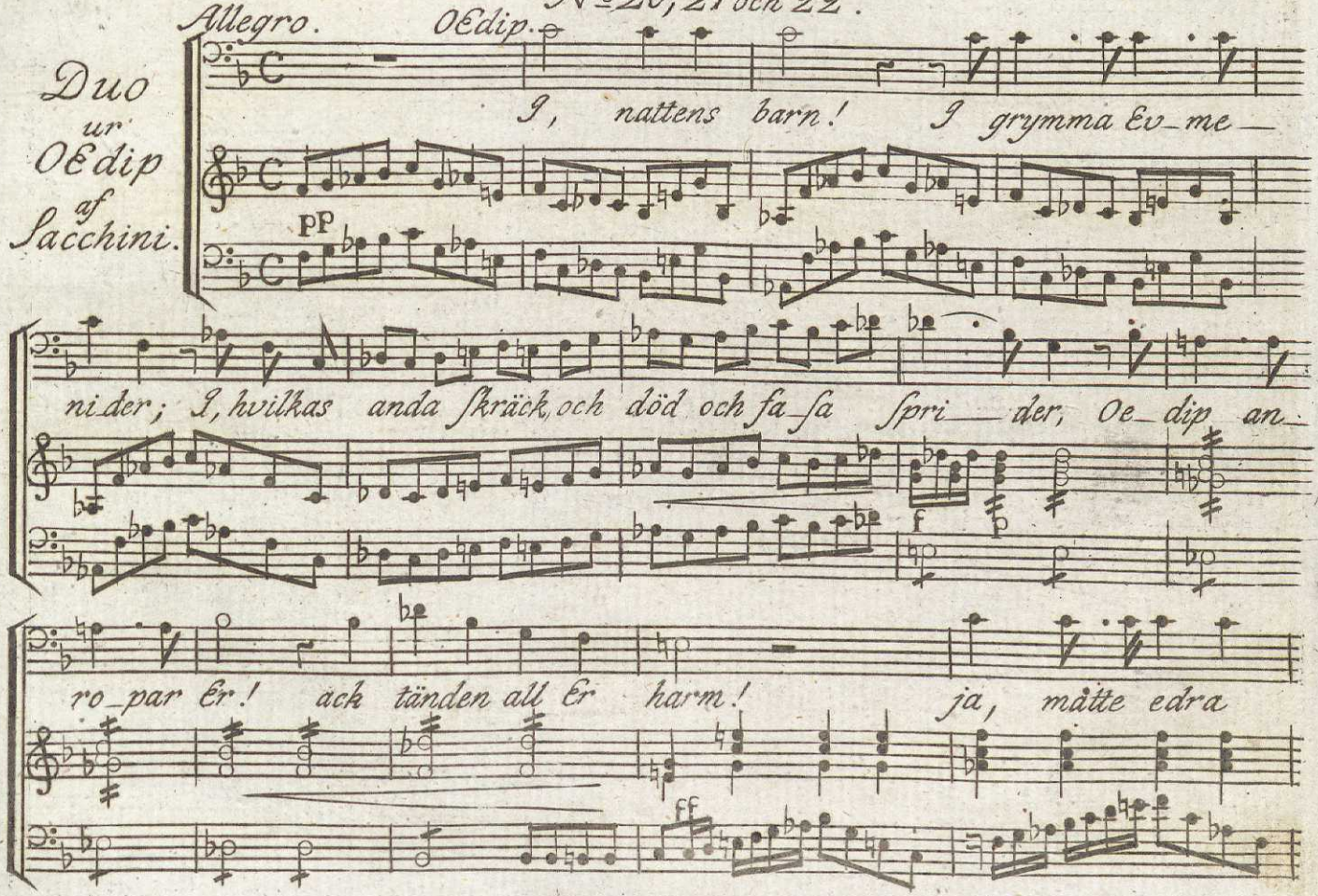

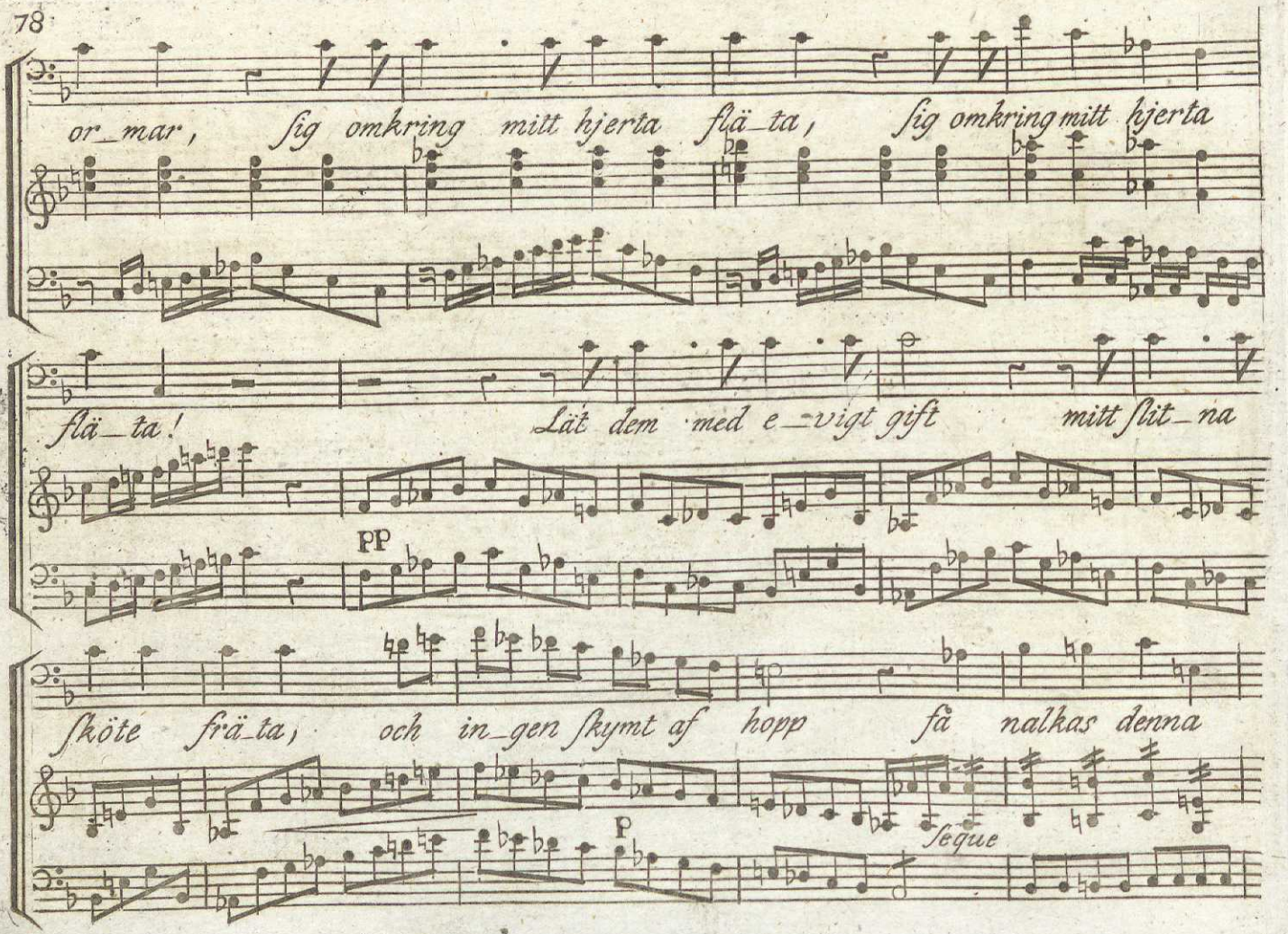
or_mar, sig omkring mitt hjerta flä_ta, sig omkring mitt hjerta
flä_ta! Lät dem med e_vigt gift mitt slit_na
pp
sköte frä_ta, och in_gen skymt af hopp få nalkas denna
p
segue

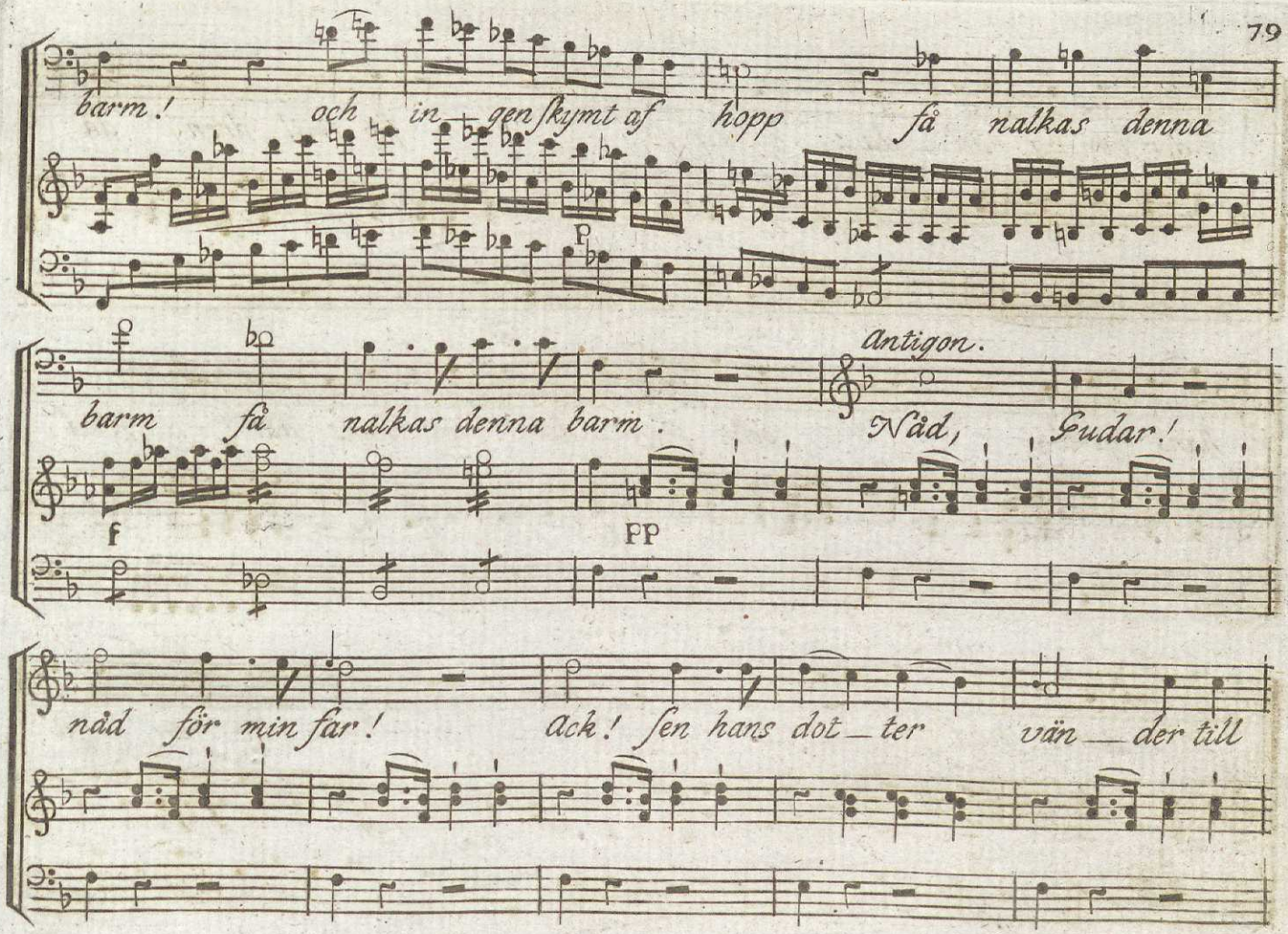
barm! och ingen skymt af hopp få nalkas denna
barm få nalkas denna barm.
antigon.
Nåd, Gudar!
f
PP
nåd för min far! ack! sen hans dot_ter vän_der till

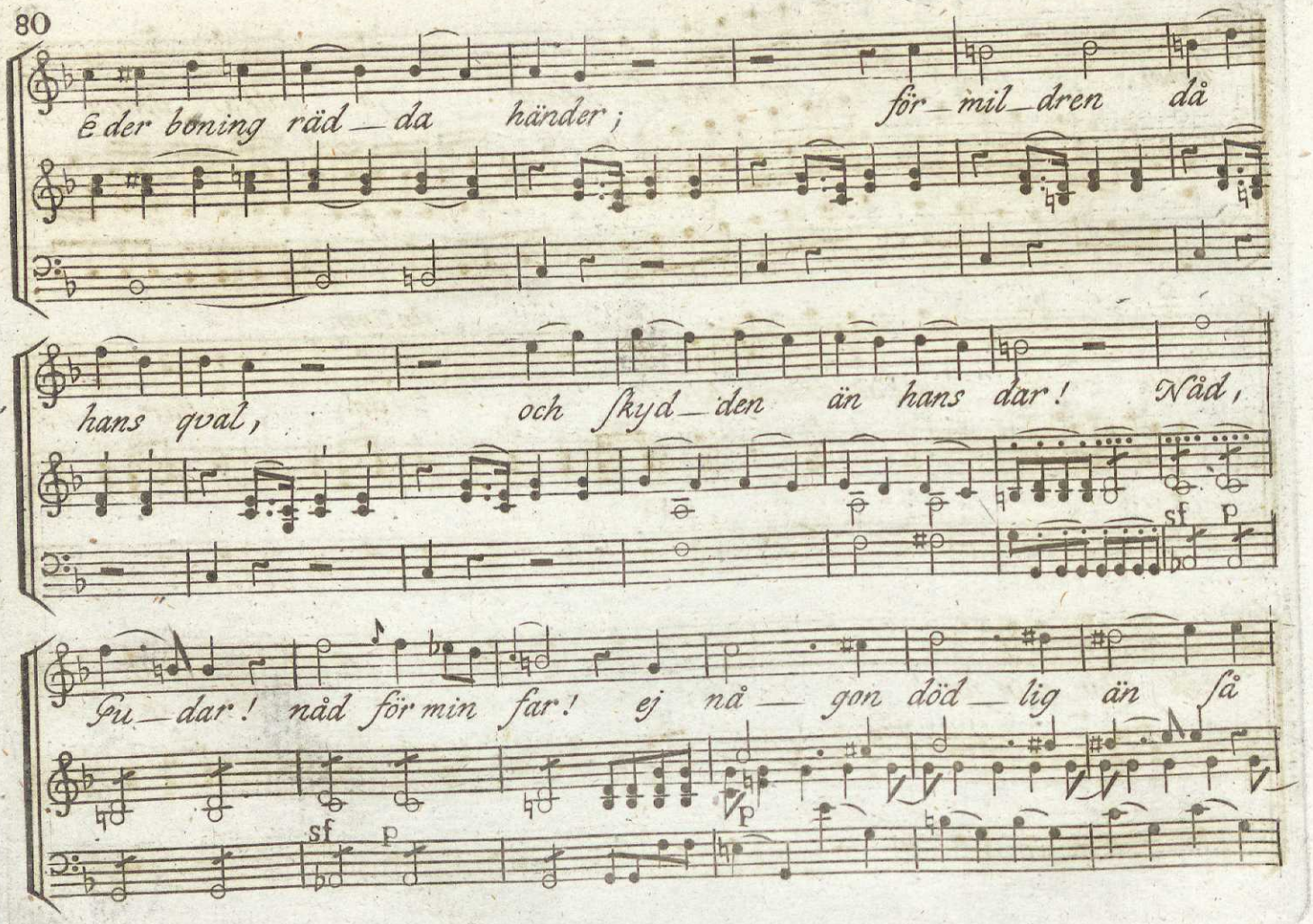
Eder boning räd_da händer;
för_mil_dren då
hans qval,
och skyd_den än hans dar! Nåd,
sf p
Gu_dar! nåd för min far! ej nå_gon död_lig än så
sf p
p

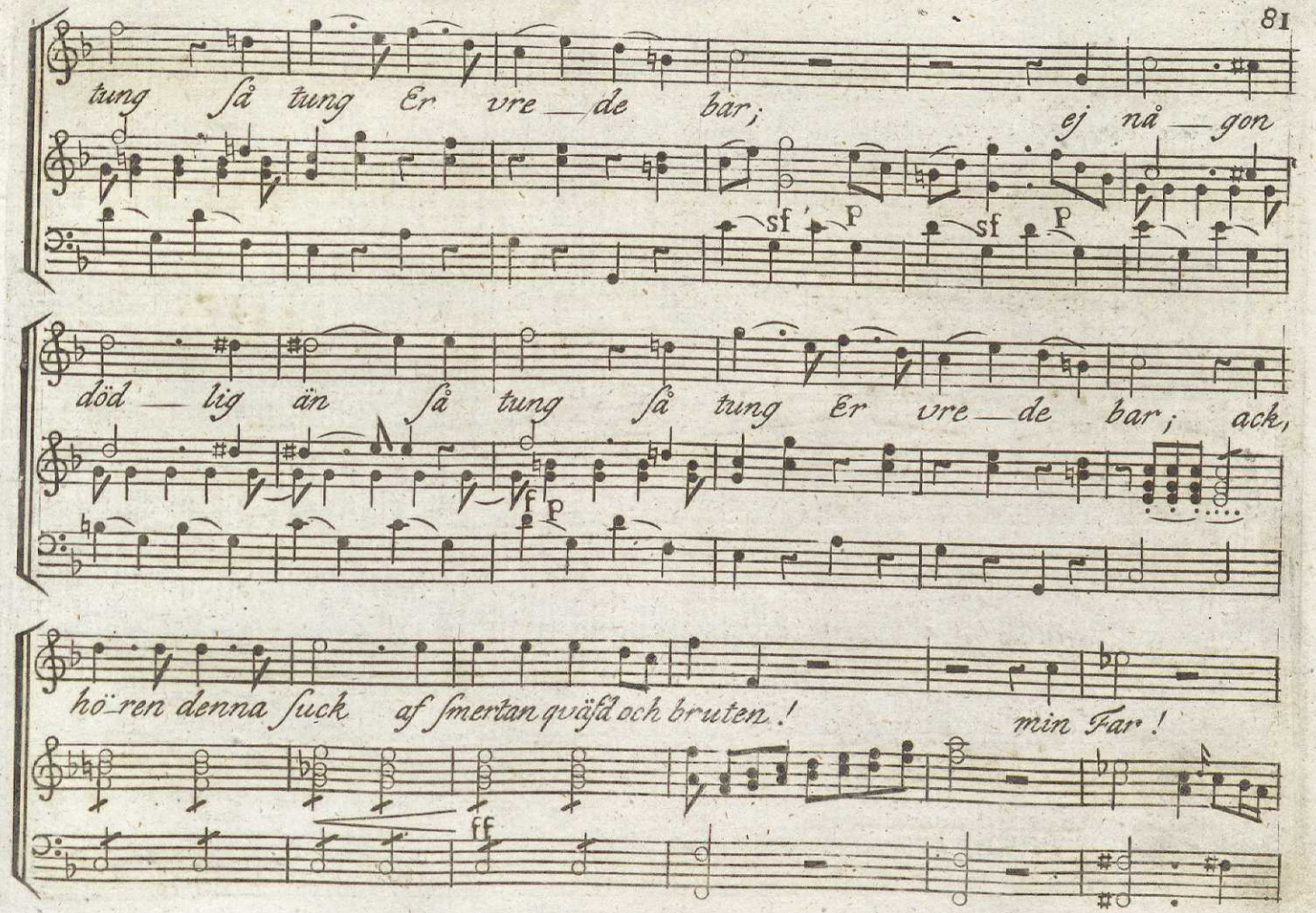
tung så tung Er vre_de bar;
ej nå_gon
sf p sf p
död_lig än så tung så tung Er vre_de bar; ack,
f p
hö_ren denna suck af smertan qväfd och bruten!
min Far!
ff

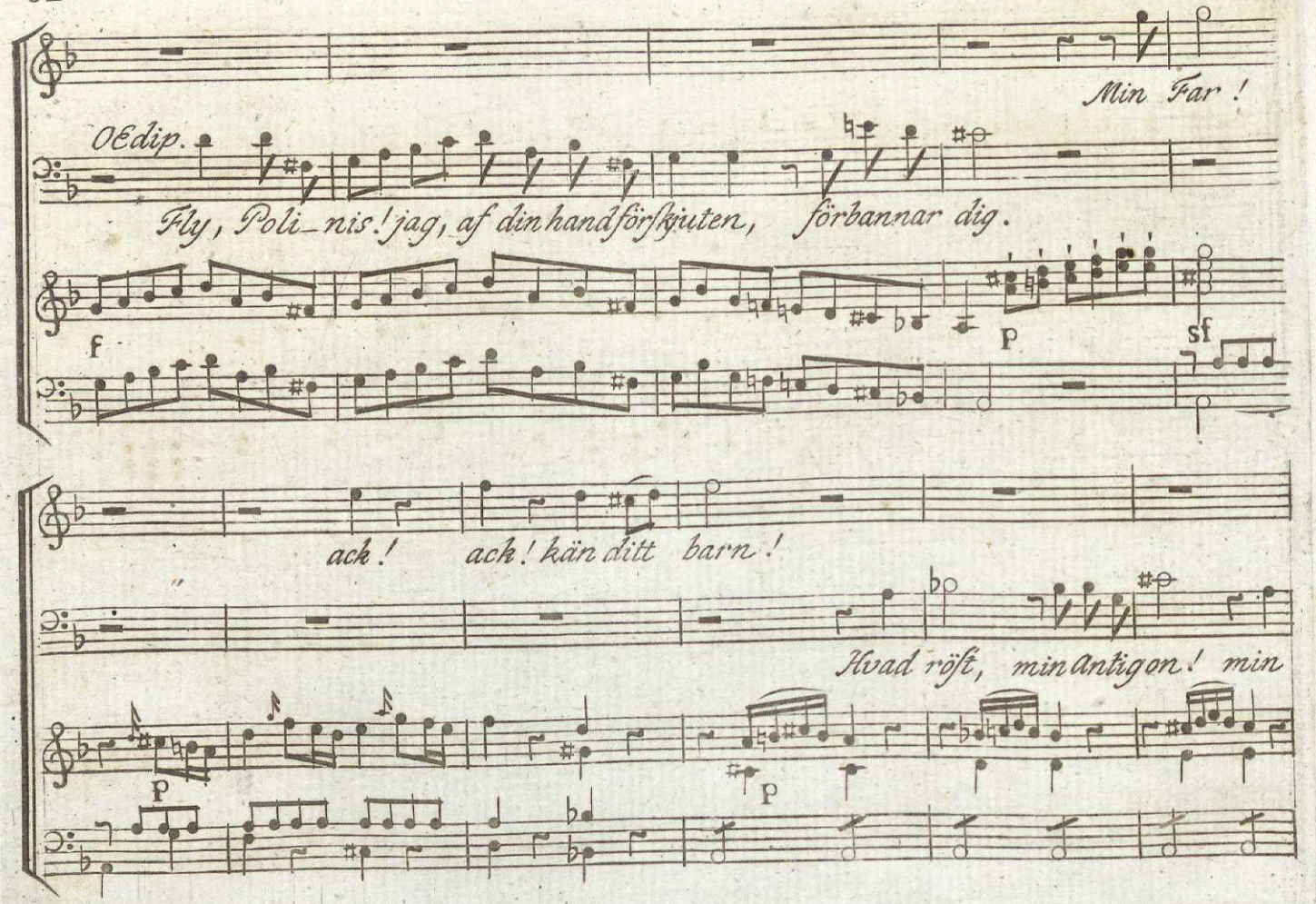
Min Far!
Oedip.
Fly, Poli_nis! jag, af din hand förskjuten, förbannar dig.
f
p
sf
ack! ack! kän ditt barn!
Hvad röst, min Antigon! min
p
p

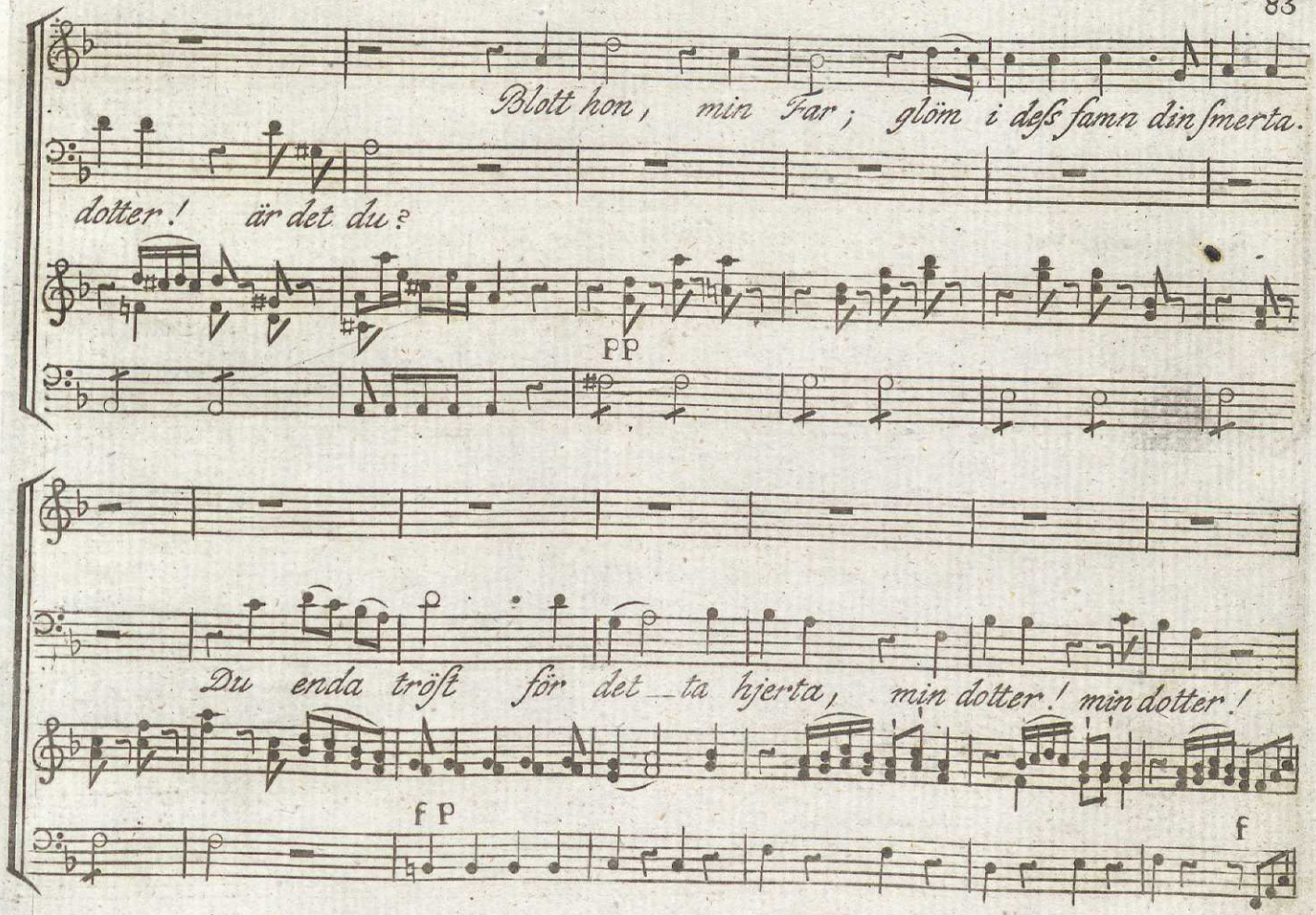
Blott hon, min Far; glöm i dess famn din smerta.
dotter! är det du?
PP
Du enda tröst för det ta hjerta, min dotter! min dotter!
f P
f

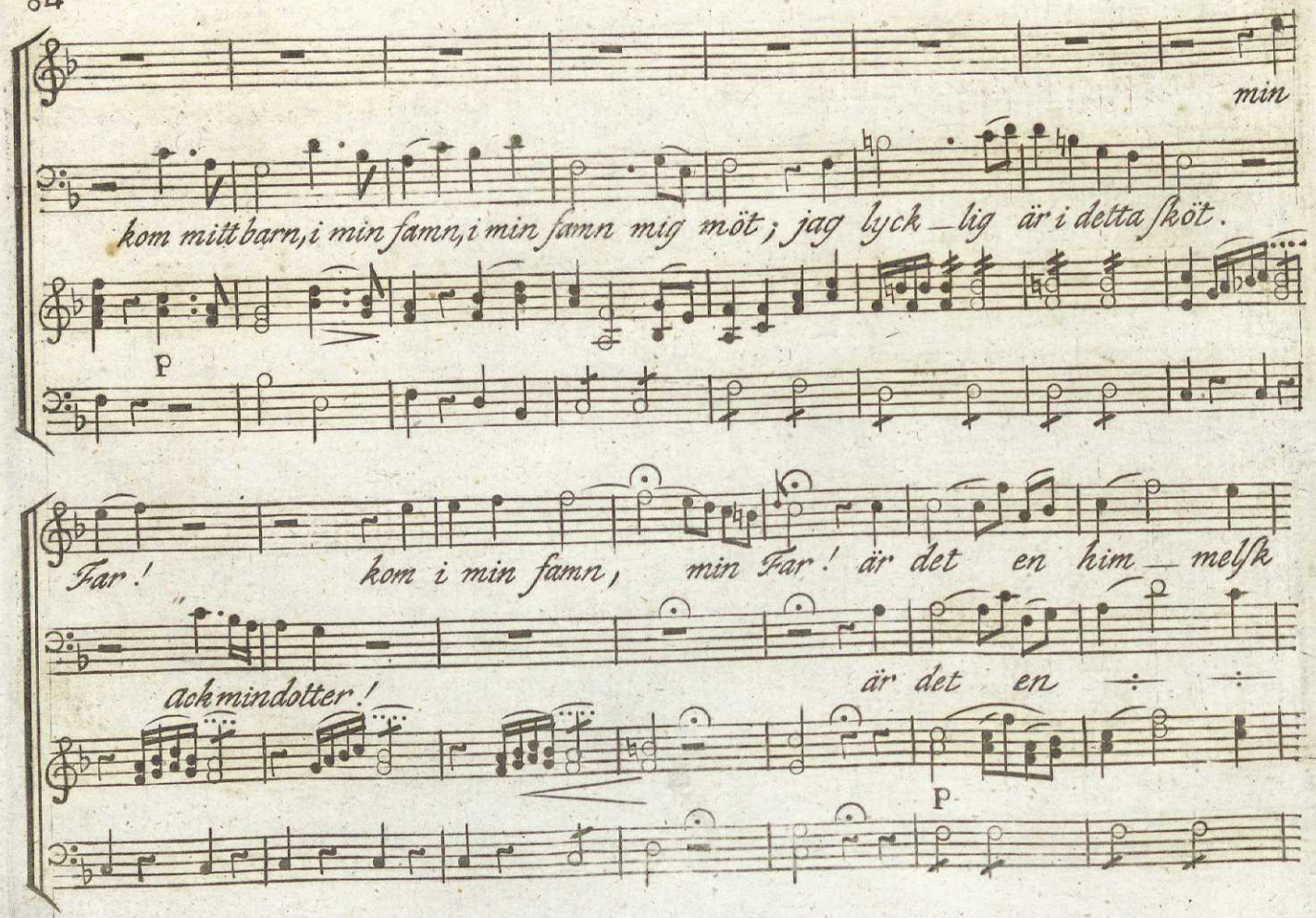
min
kom mitt barn, i min famn, i min famn mig möt; jag lyck_lig är i detta skött.
p
Far! kom i min famn, min Far! är det en him_melsk
ack mindotter!
är det en
p

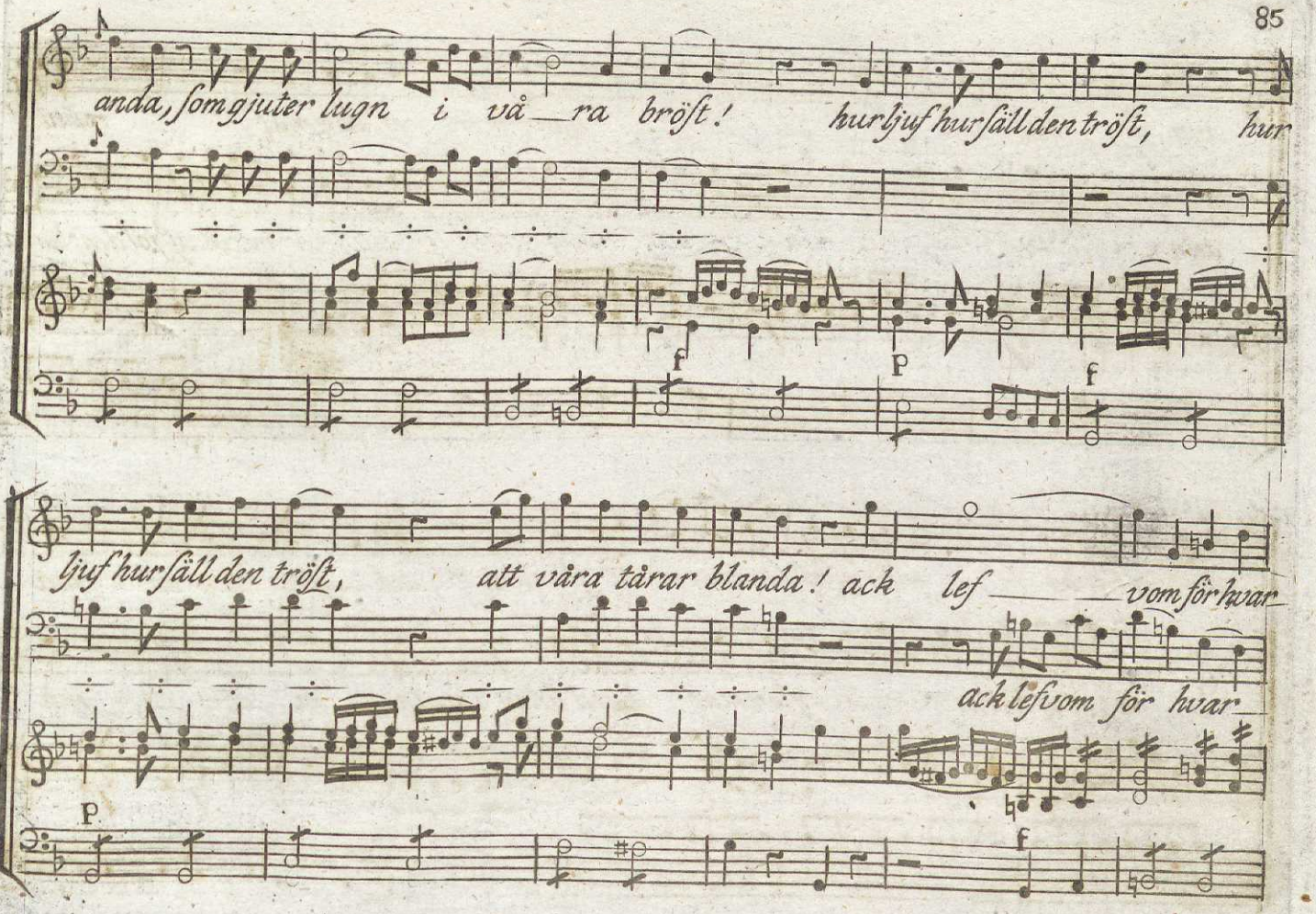
anda, som gjuter lugn i vå_ra bröst! hur ljuf hur säll den tröst, hur
f
P
f
ljuf hur säll den tröst, att våra tårar blanda! ack lef_____vom för hvar_
ack lef vom för hvar_
P
f

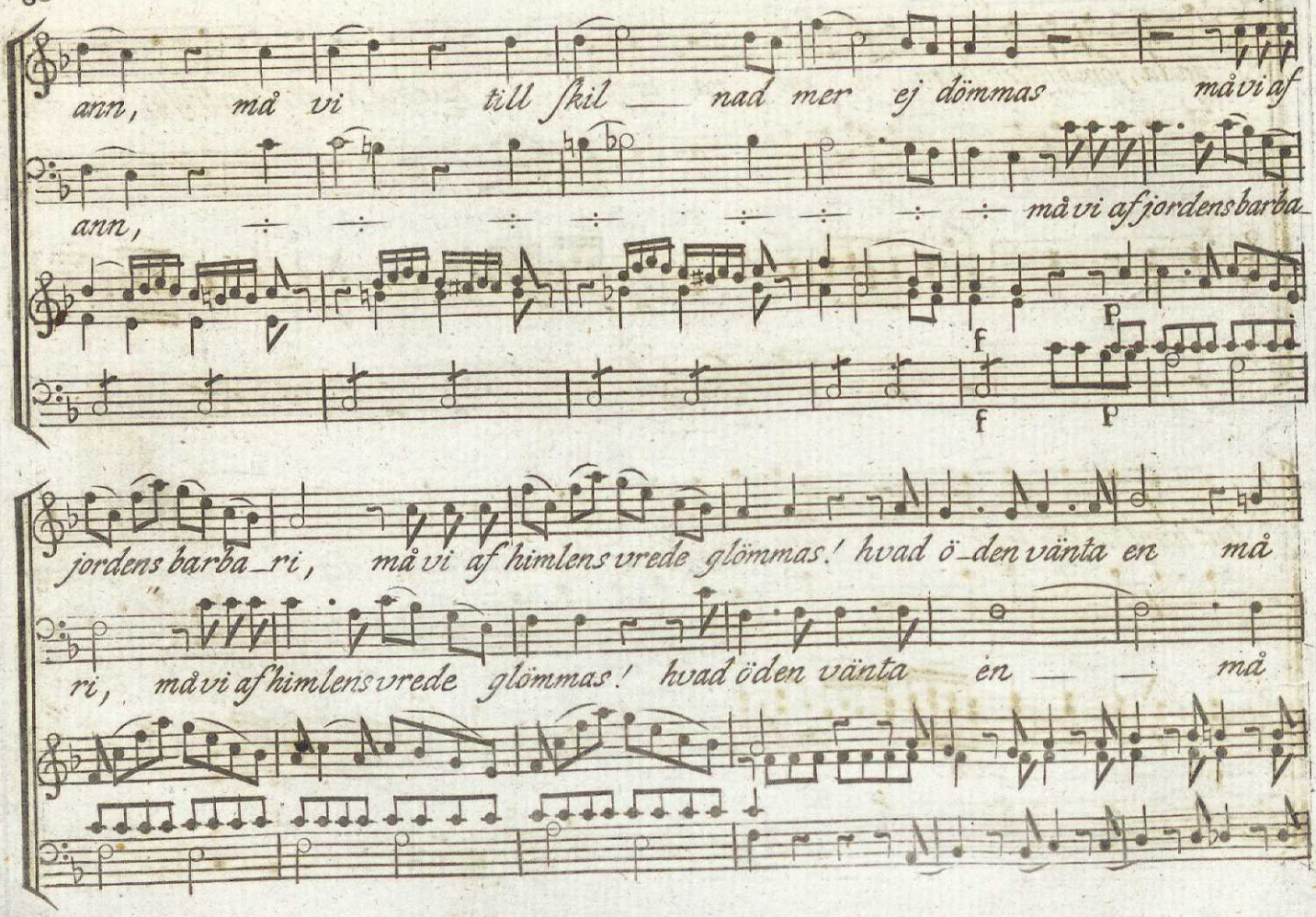
ann, må vi till skil — nad mer ej dömmas måvi af
ann, måvi af jordens barba_
f
p
f
p
jordens barba_ri, måvi af himlens vrede glömmas! hvad ö_den vänta en må
ri, måvi af himlens vrede glömmas! hvad öden vänta en — — må

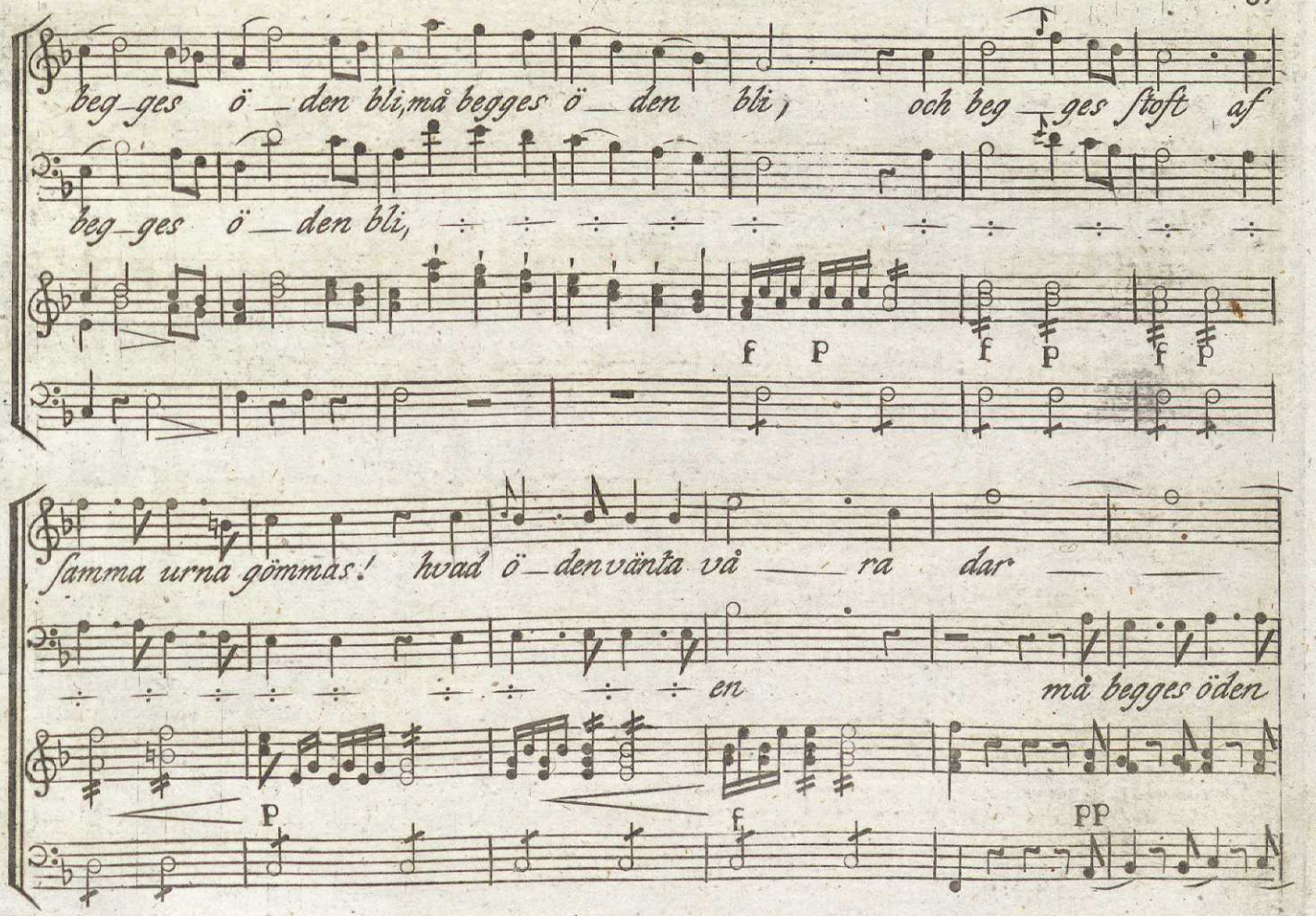
beg_ges ö_den bli, må begges ö_den bli, och beg_ges stoft af
beg_ges ö_den bli,
f p f p f p
samma urna gömmas! hvad ö_den vänta vå_ra dar_
en må begges öden
p f pp

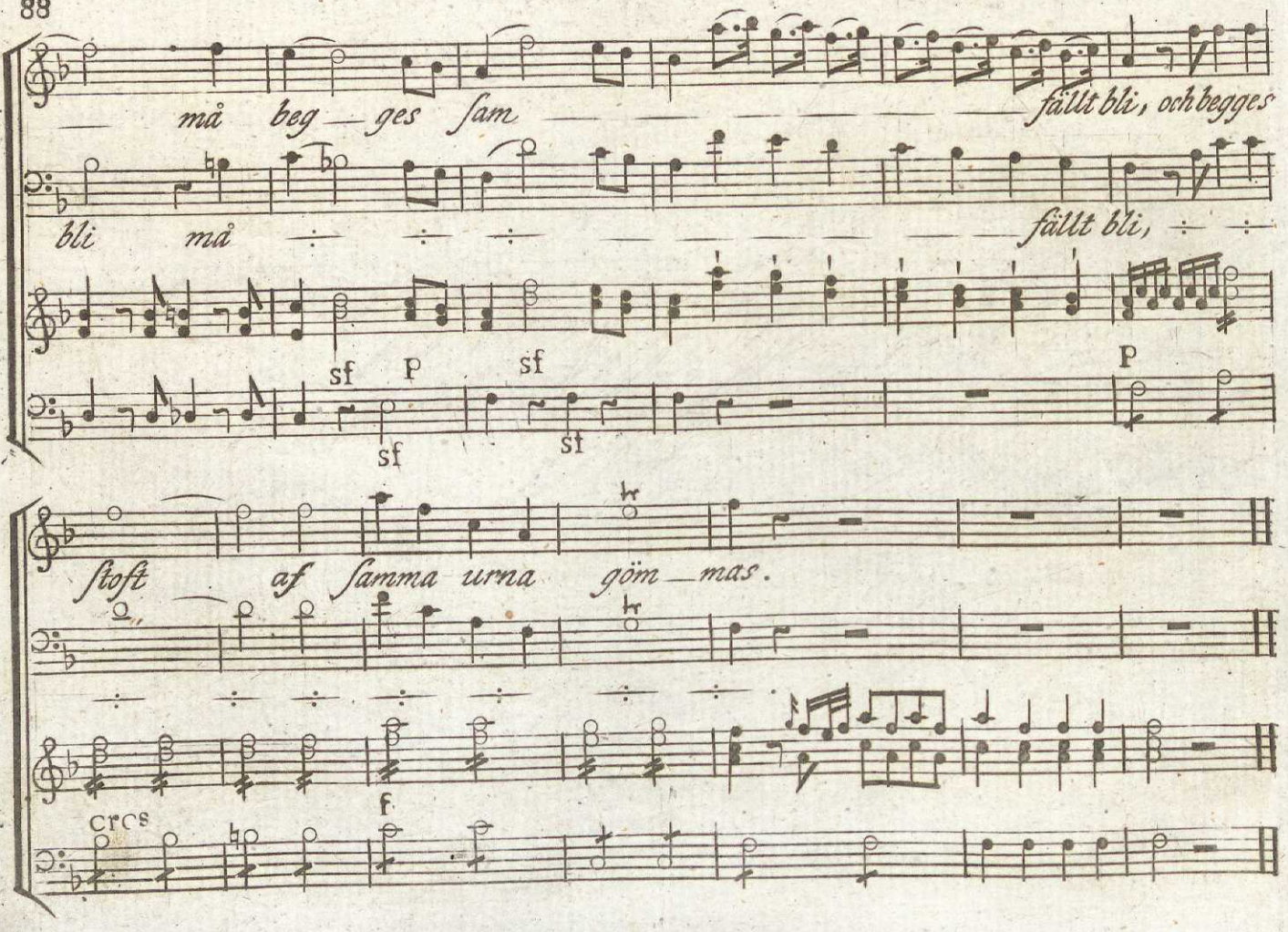
må beg — ges sam — fällt bli, och begges
bli må — fällt bli,
sf P sf P
sf sf
stoft af samma urna göm — mas.
f
cres

År 1803.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:r 23, 24 och 25.

Ouverture d'Euphrosine par Méhul.

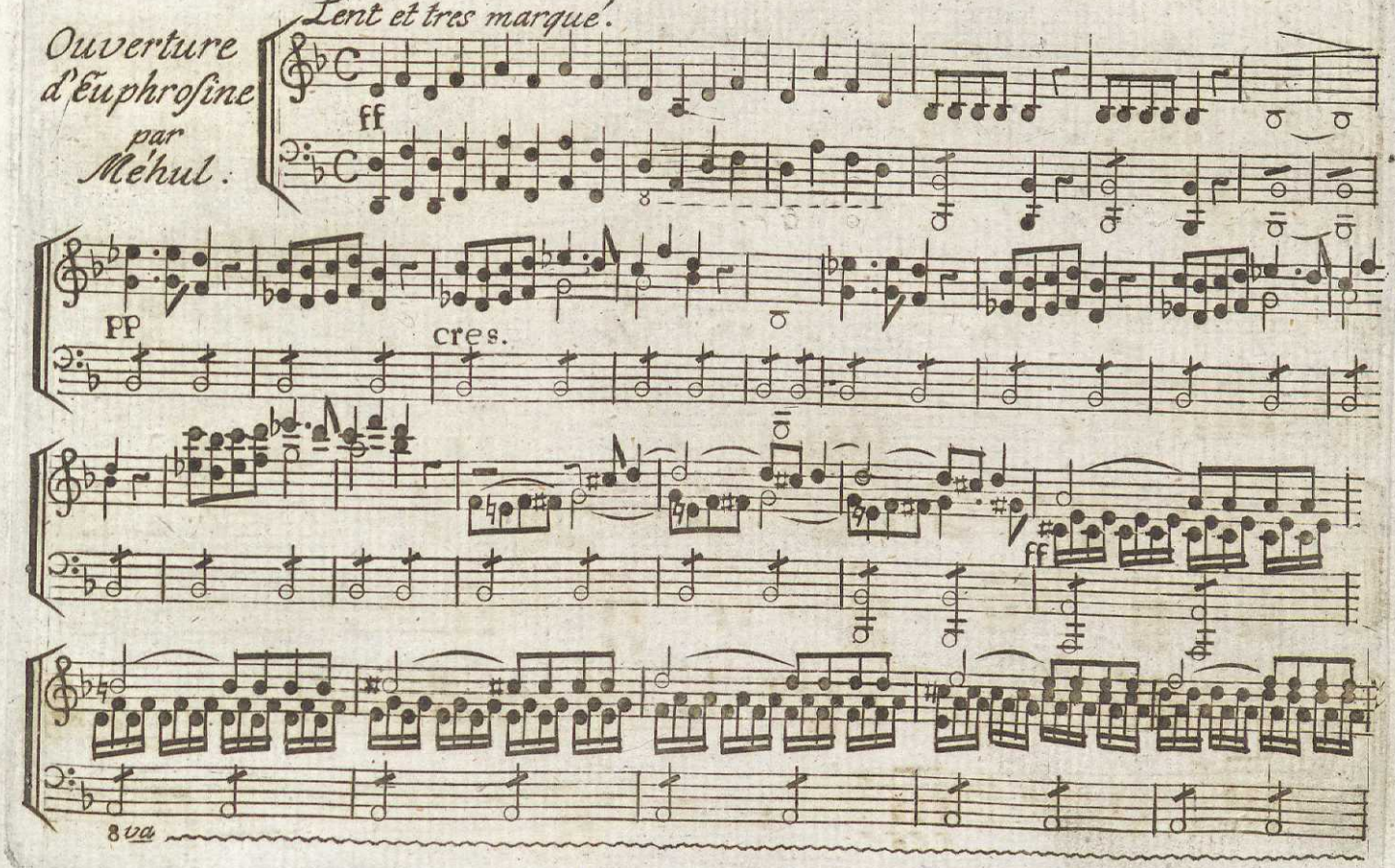

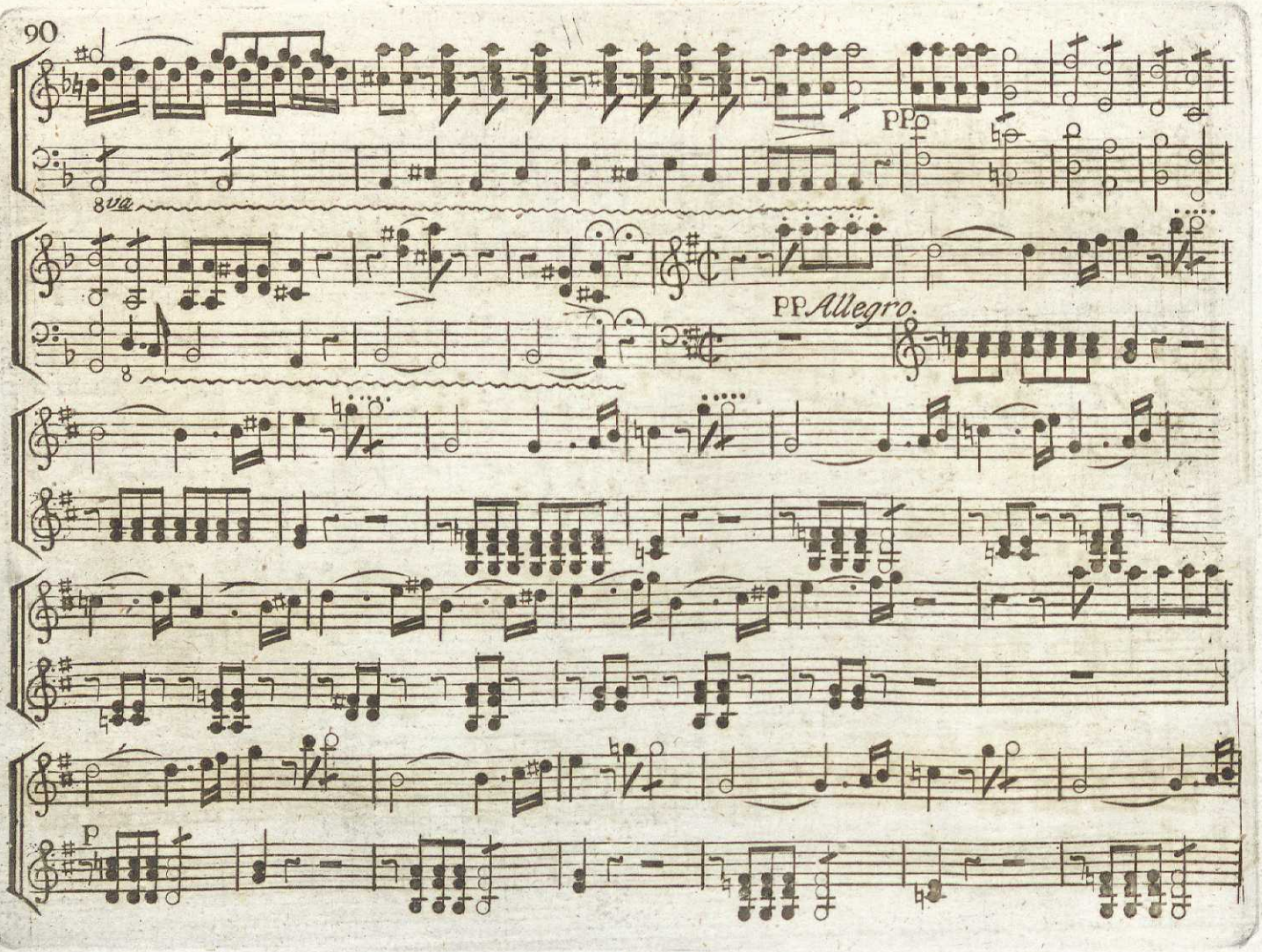
90
8va
PP
PP Allegro.
P

ff

8

8

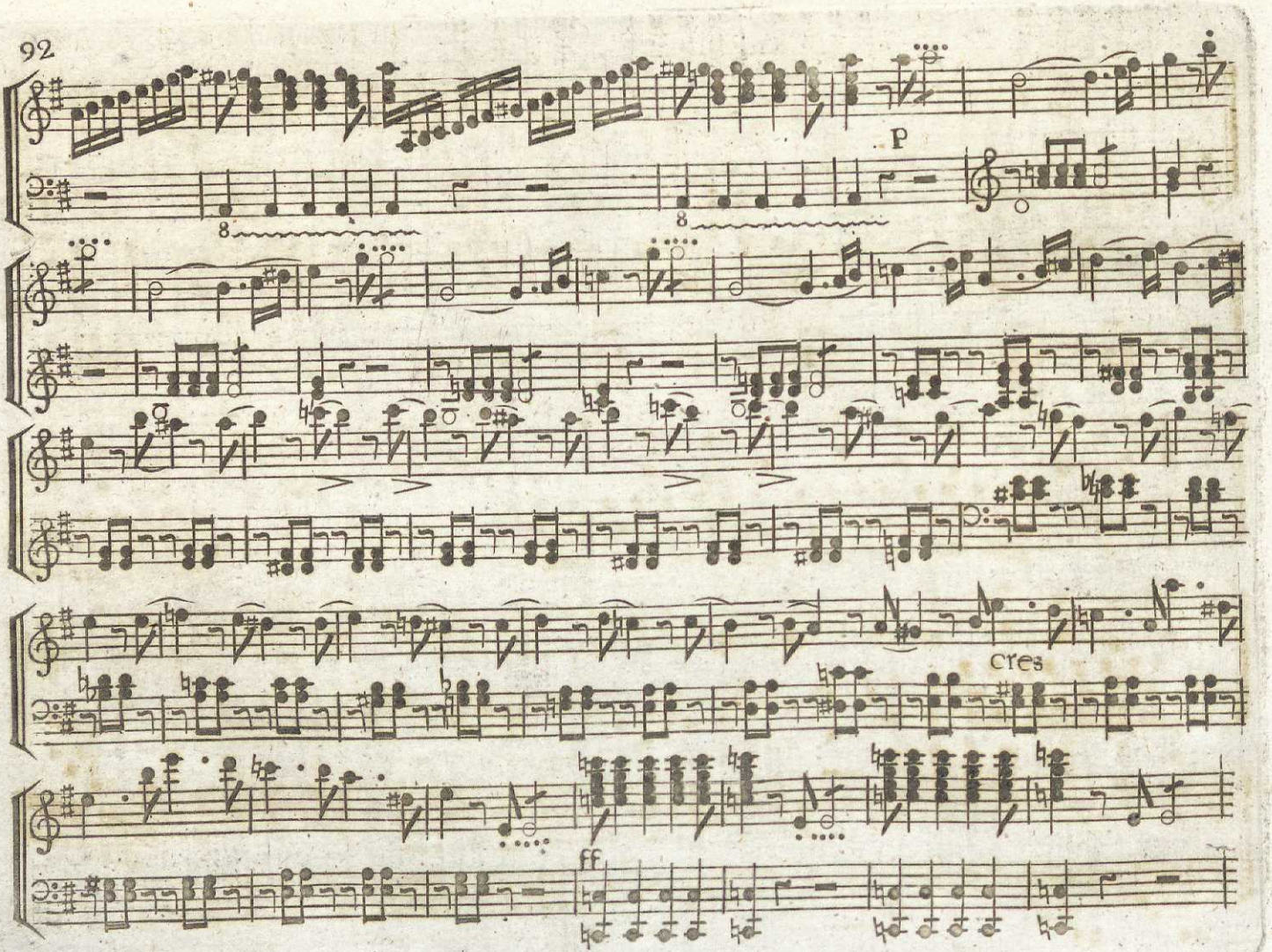
p
cres
ff

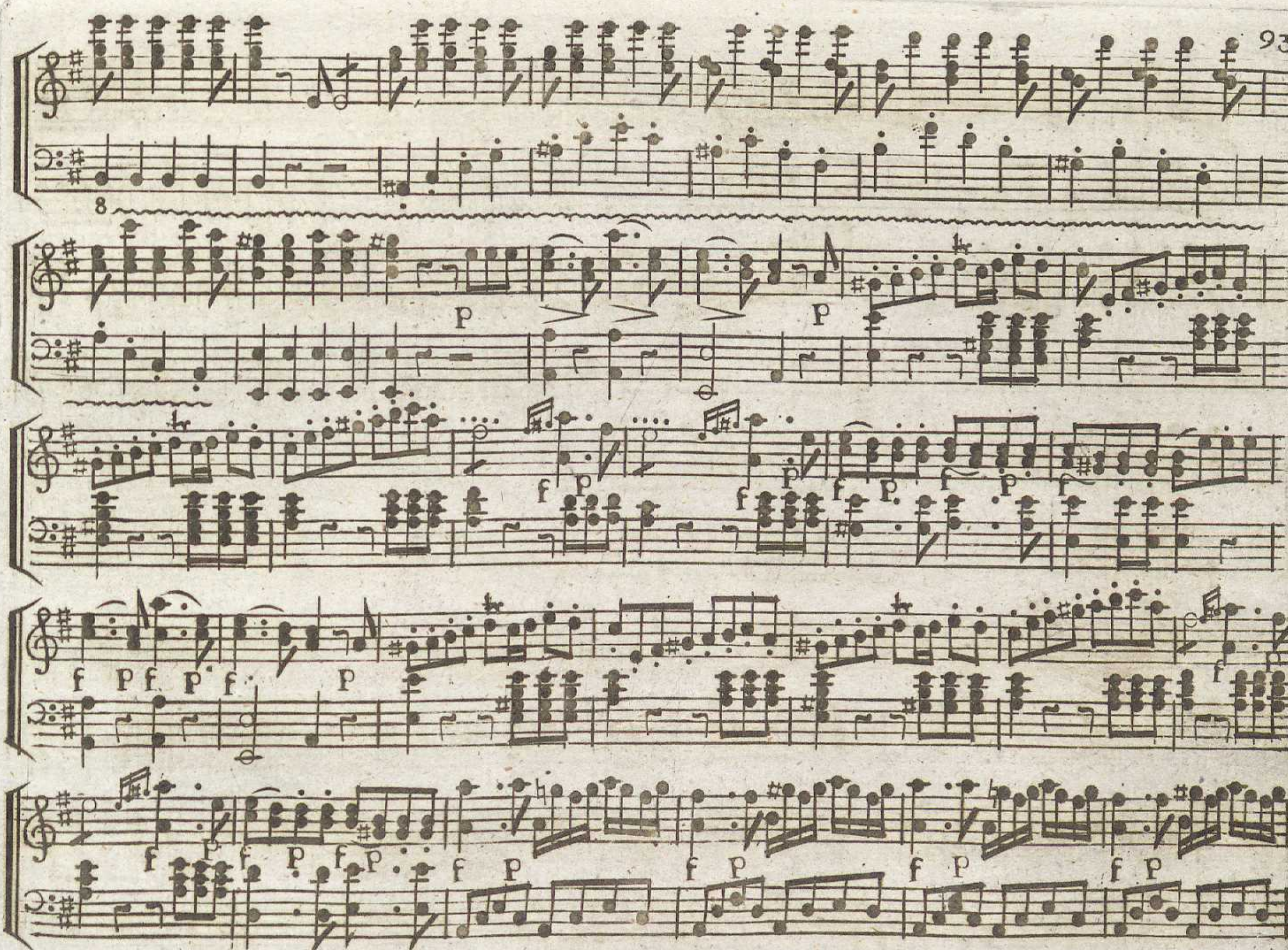

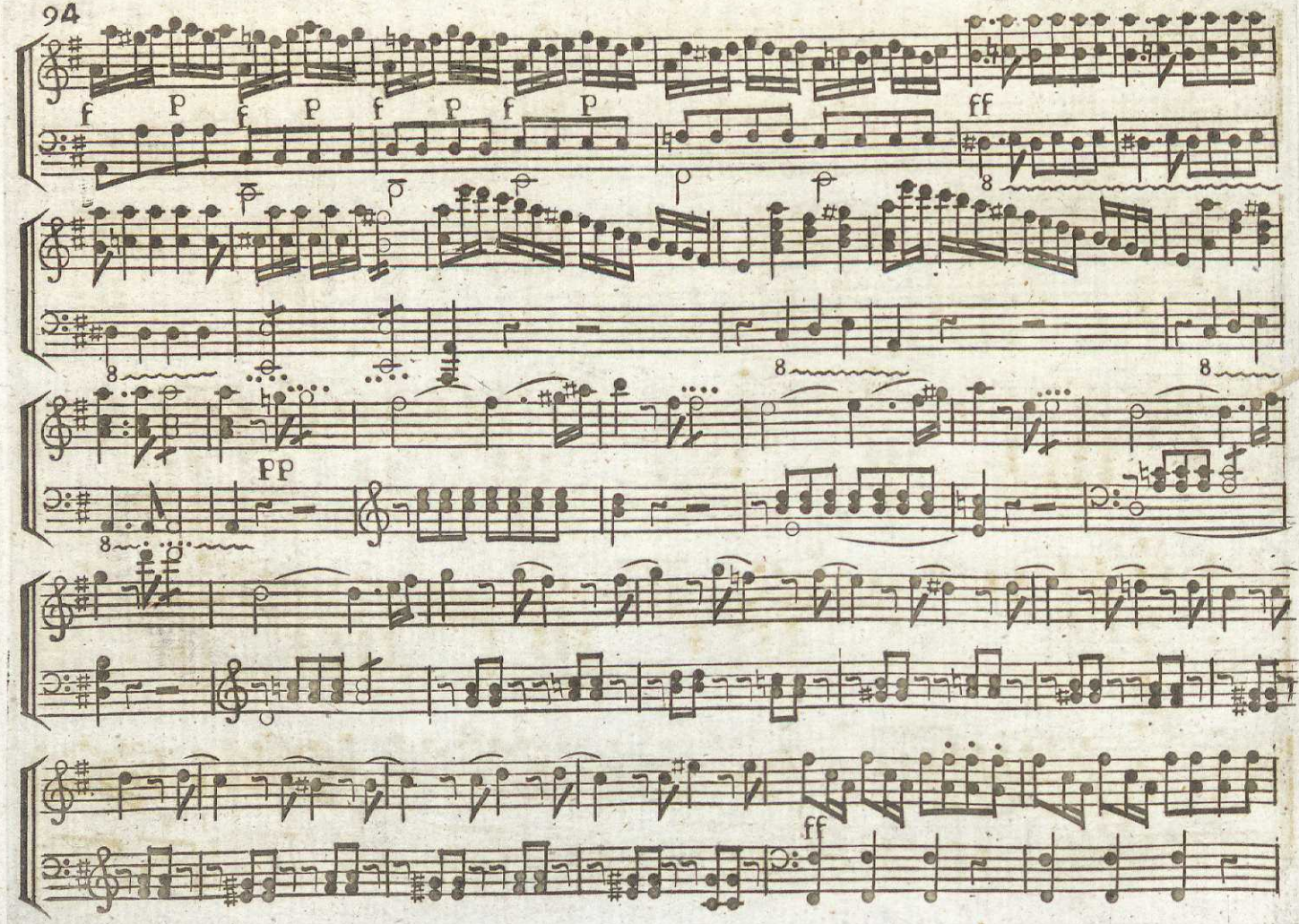
f p f p f p f p
ff
8
8 8
PP
8
ff

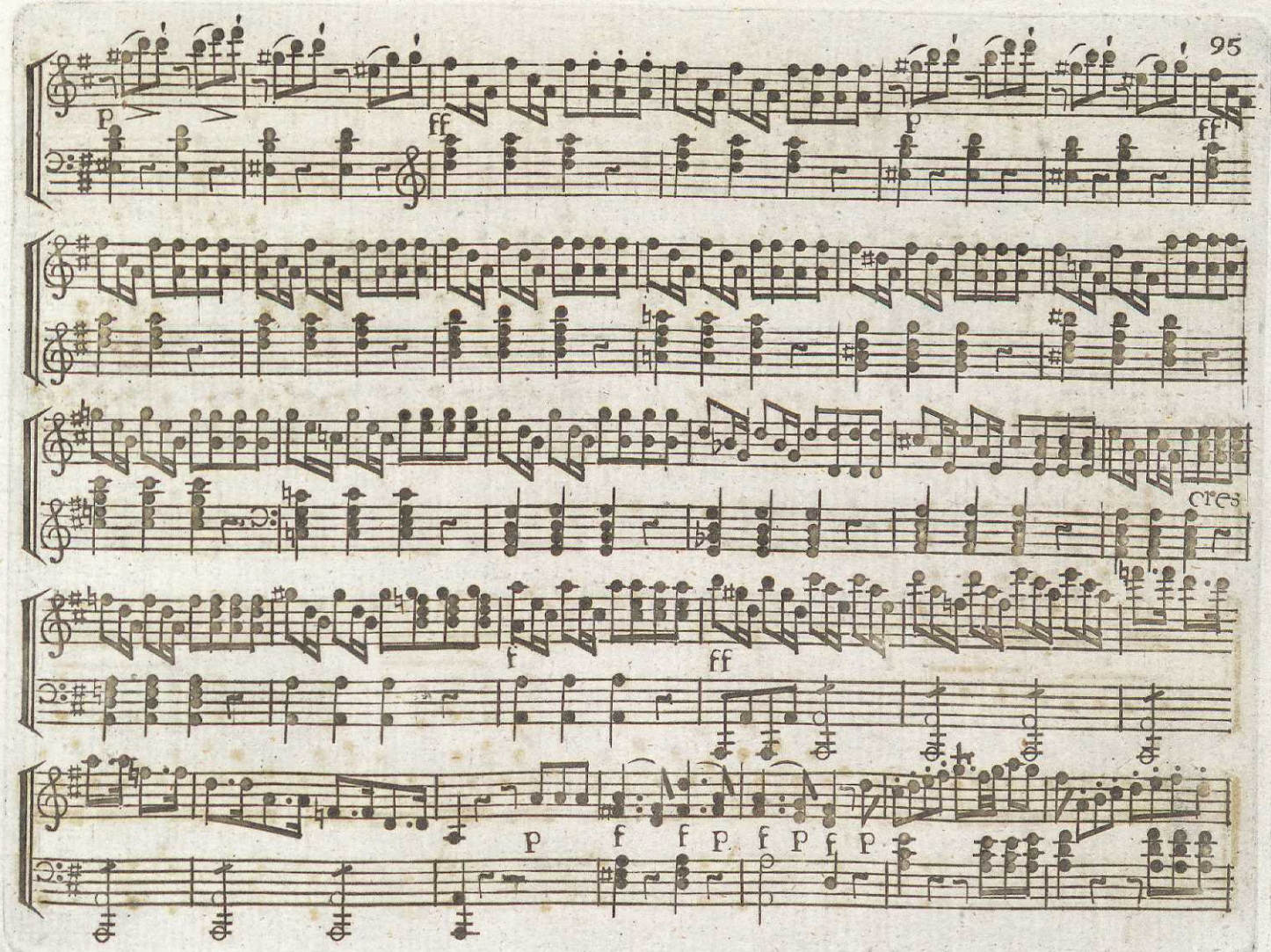
p
ff
p
ff
cres
f
ff
p
f
f
p
f
p
f
p

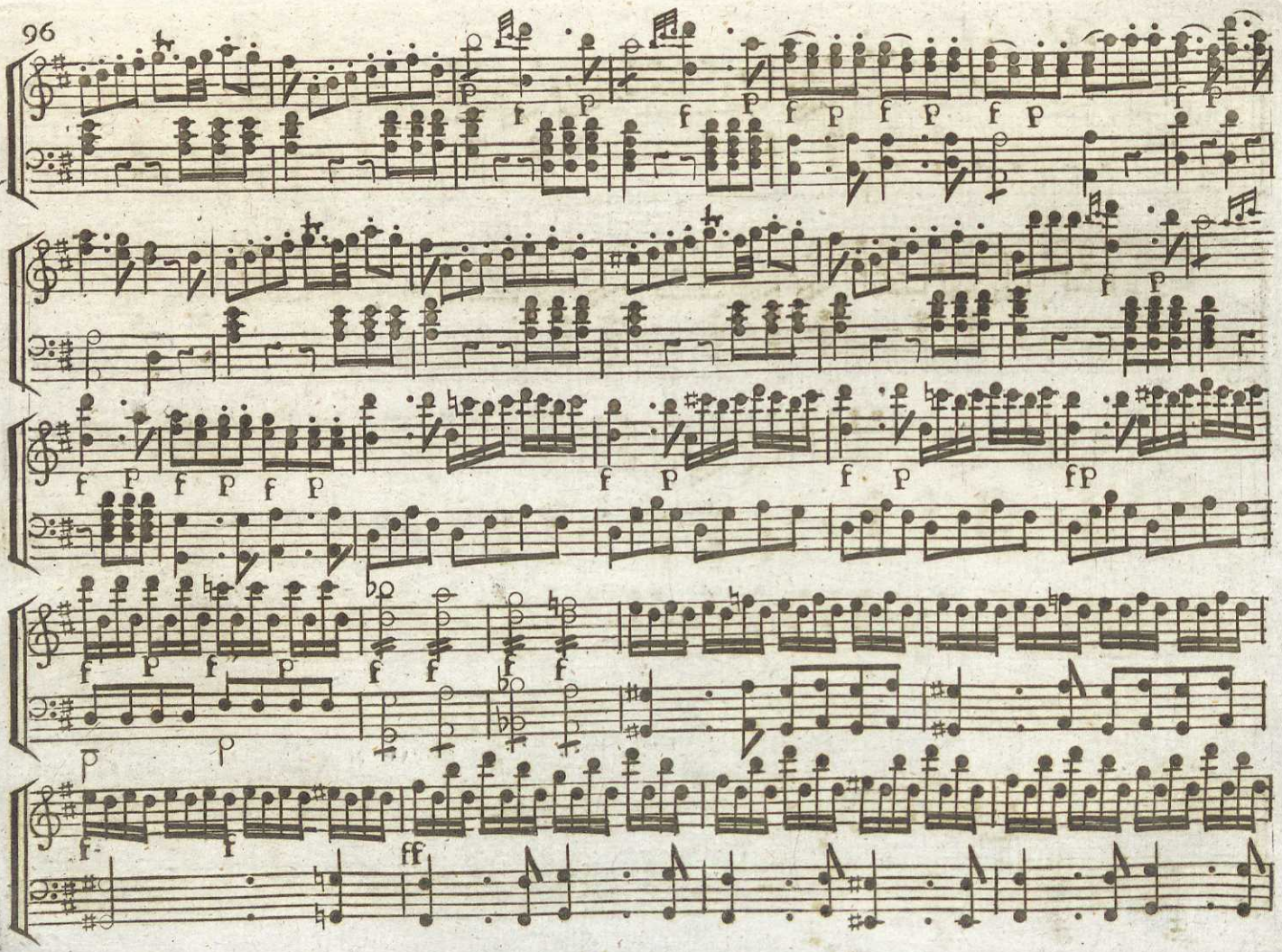

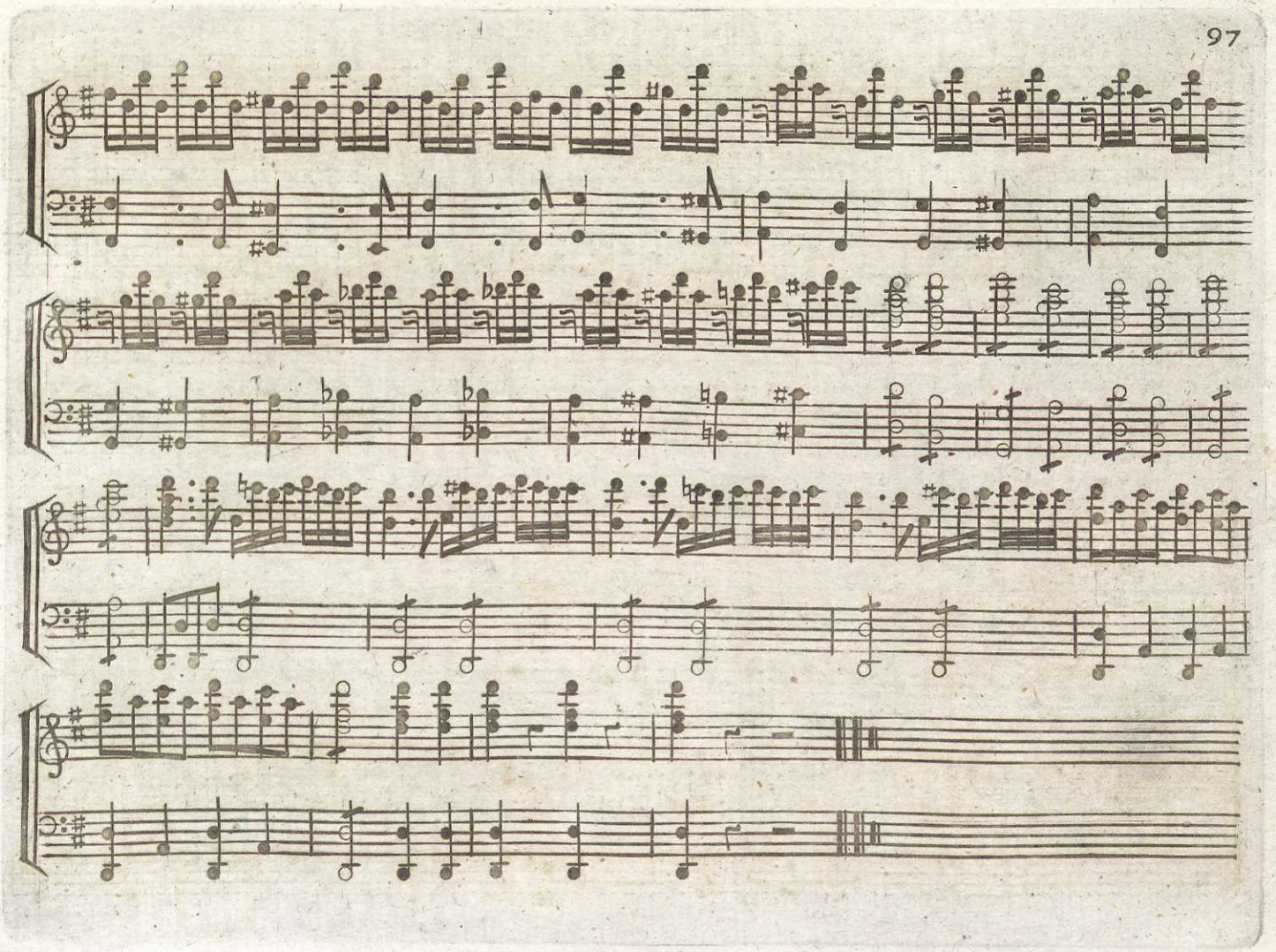

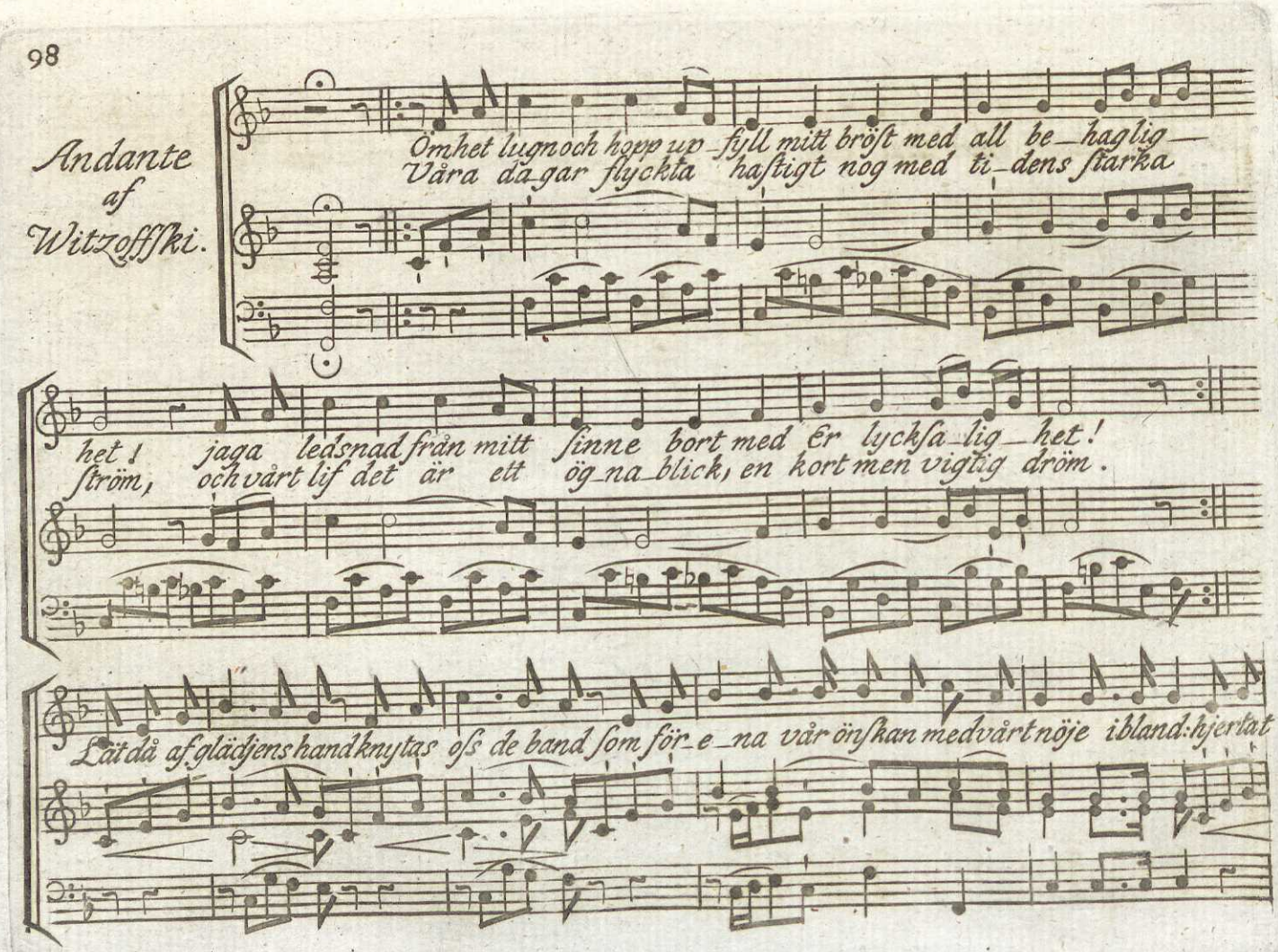
Andante
af
Witzoffski.
Ömhet lugn och hopp upfyll mitt bröst med all be_haglig_
Våra dagar flyckta haftigt nog med ti_dens starka
het! jaga ledsnad från mitt sinne bort med Er lycksa_lig_het!
ström, och vårt lif det är ett ög_na_blick, en kort men vigtig dröm.
Lät då af glädjens hand knytas oss de band som för_e_na vår önskan med vårt nöje ibland hjertat

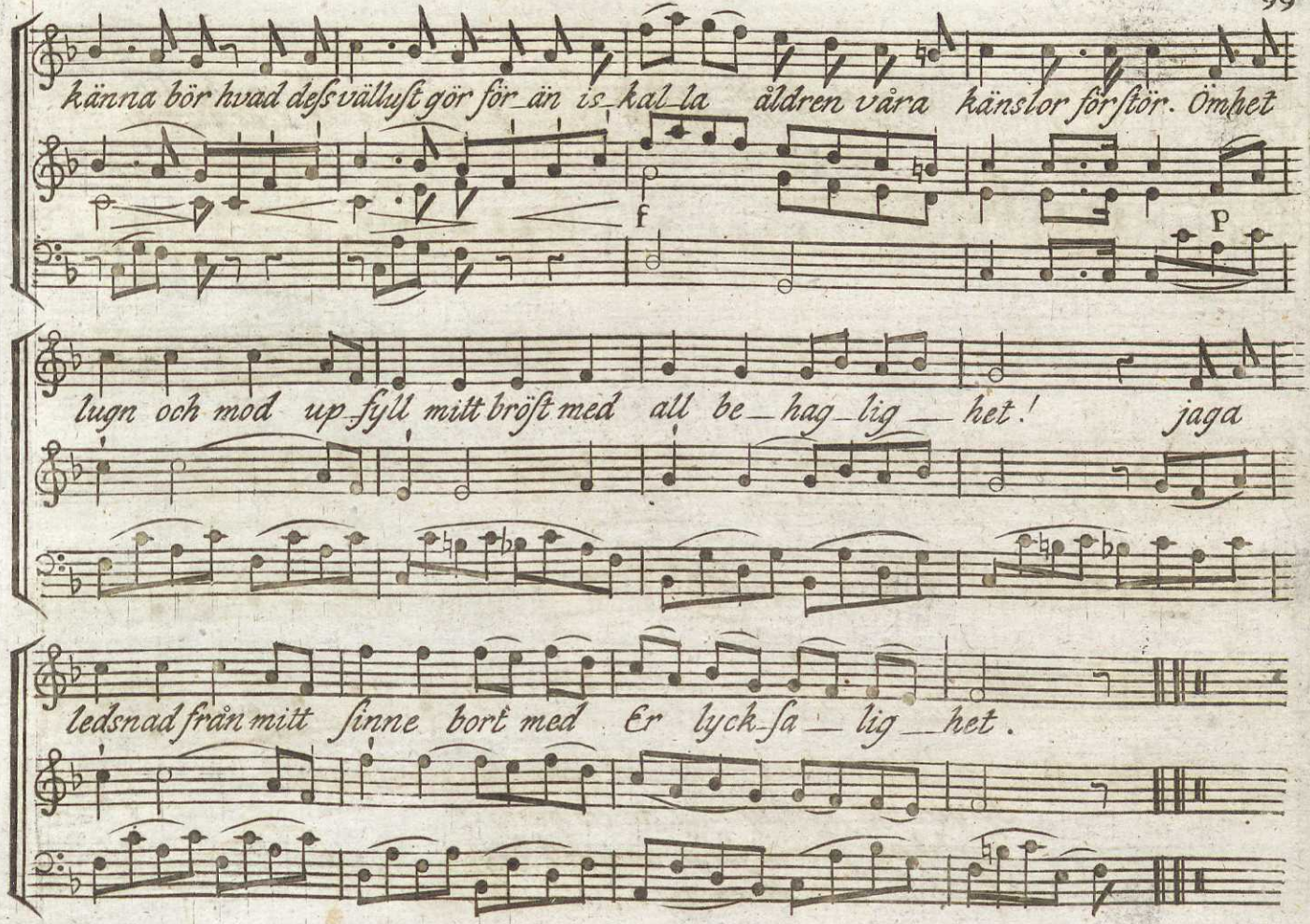
känna bör hvad deſs välluſt gör för än is_kal_la åldren våra känslor förſtör. Ömhet
f
p
lugn och mod up_fyll mitt bröſt med all be_hag_lig_het! jaga
ledsnad från mitt ſinne bort med Er lyck_ſa_lig_het.

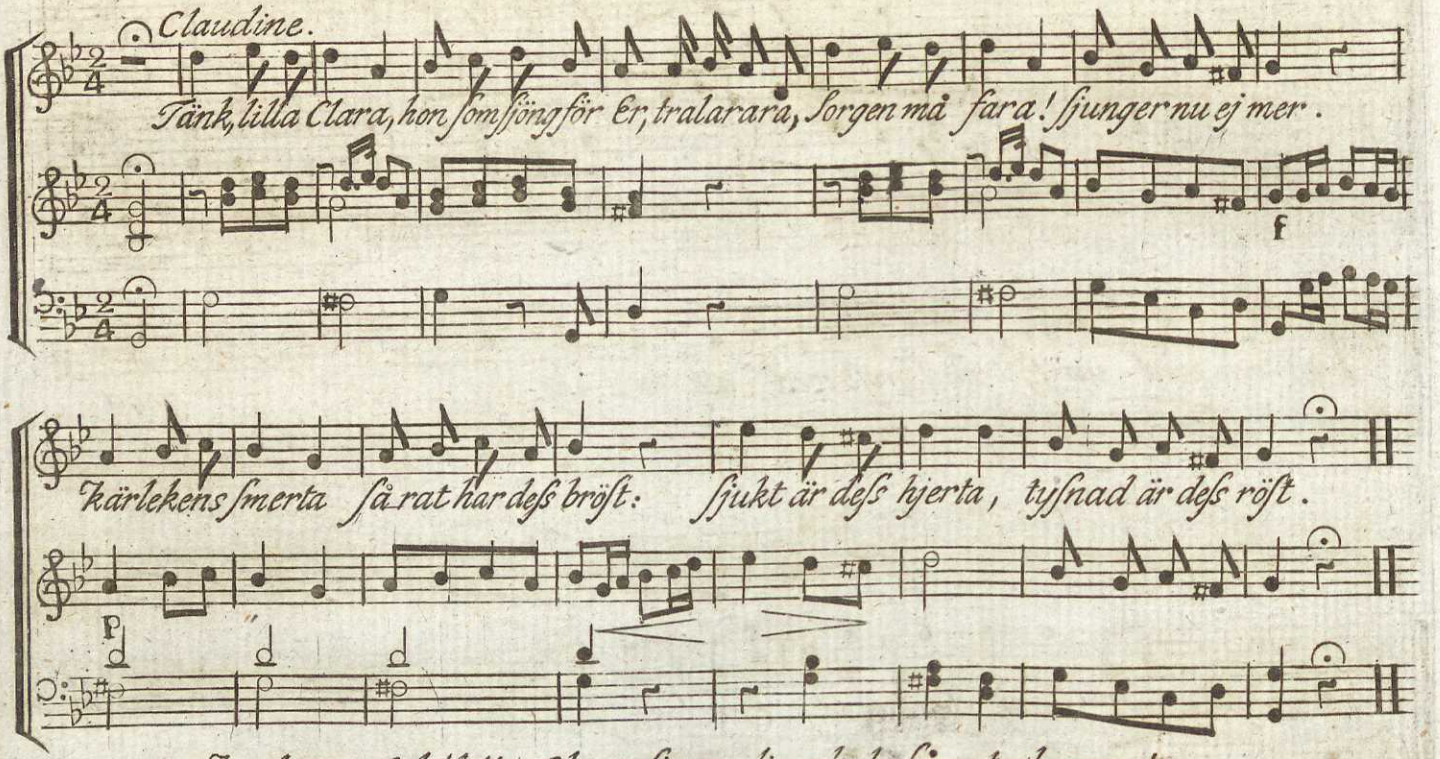

Kupl. 2. Ack! lilla Clara, sjung din glada sång, tralarara!
Sorgen må fara, lycklig än en gång!
Kärlekens smerta sårat har ditt bröst:
Sjukt är ditt hjerta, tyfnat har din röst.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 26, 27 och 28.

Ouverturen till Romeo och Juliette af Steibelt.

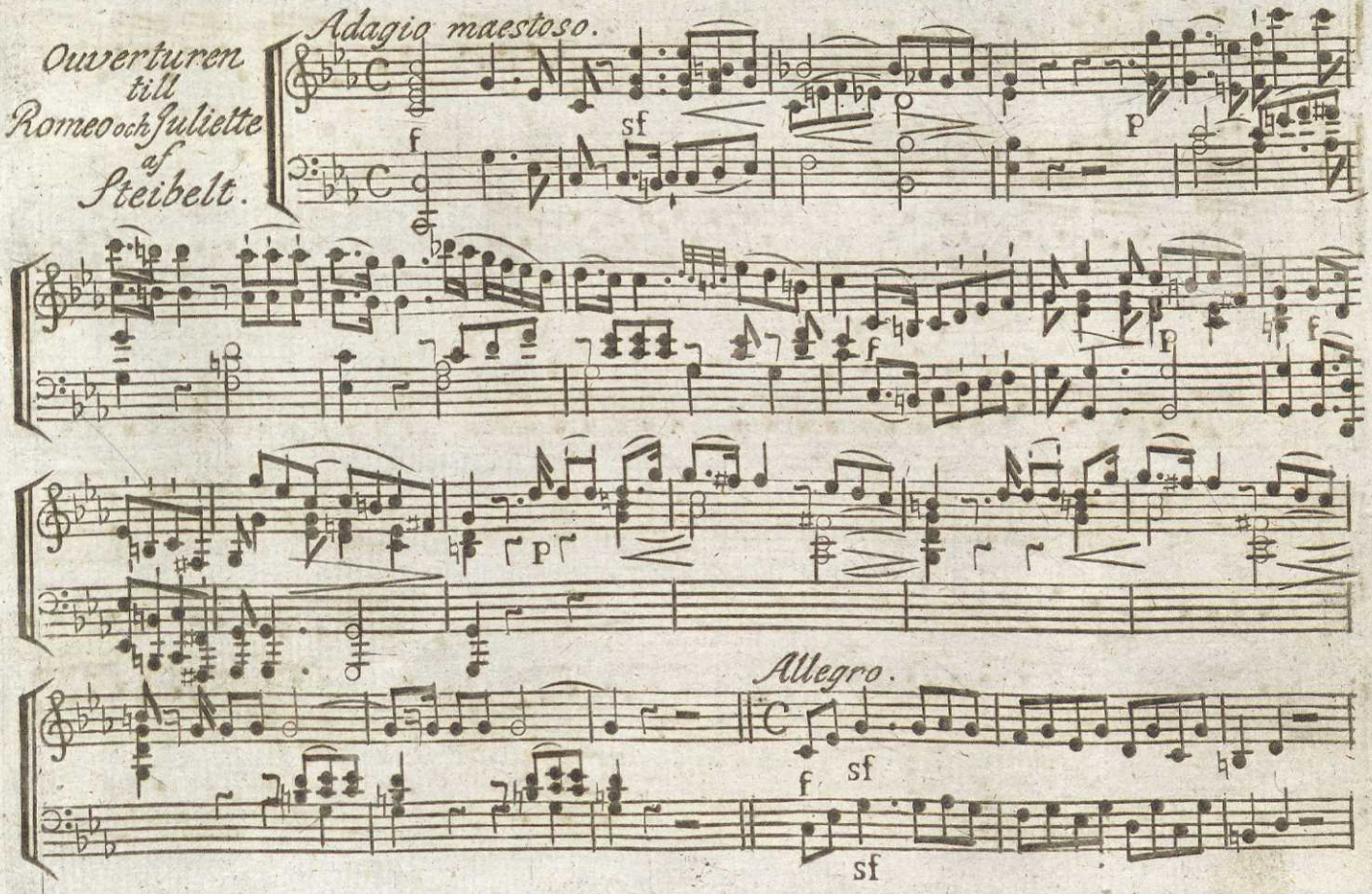

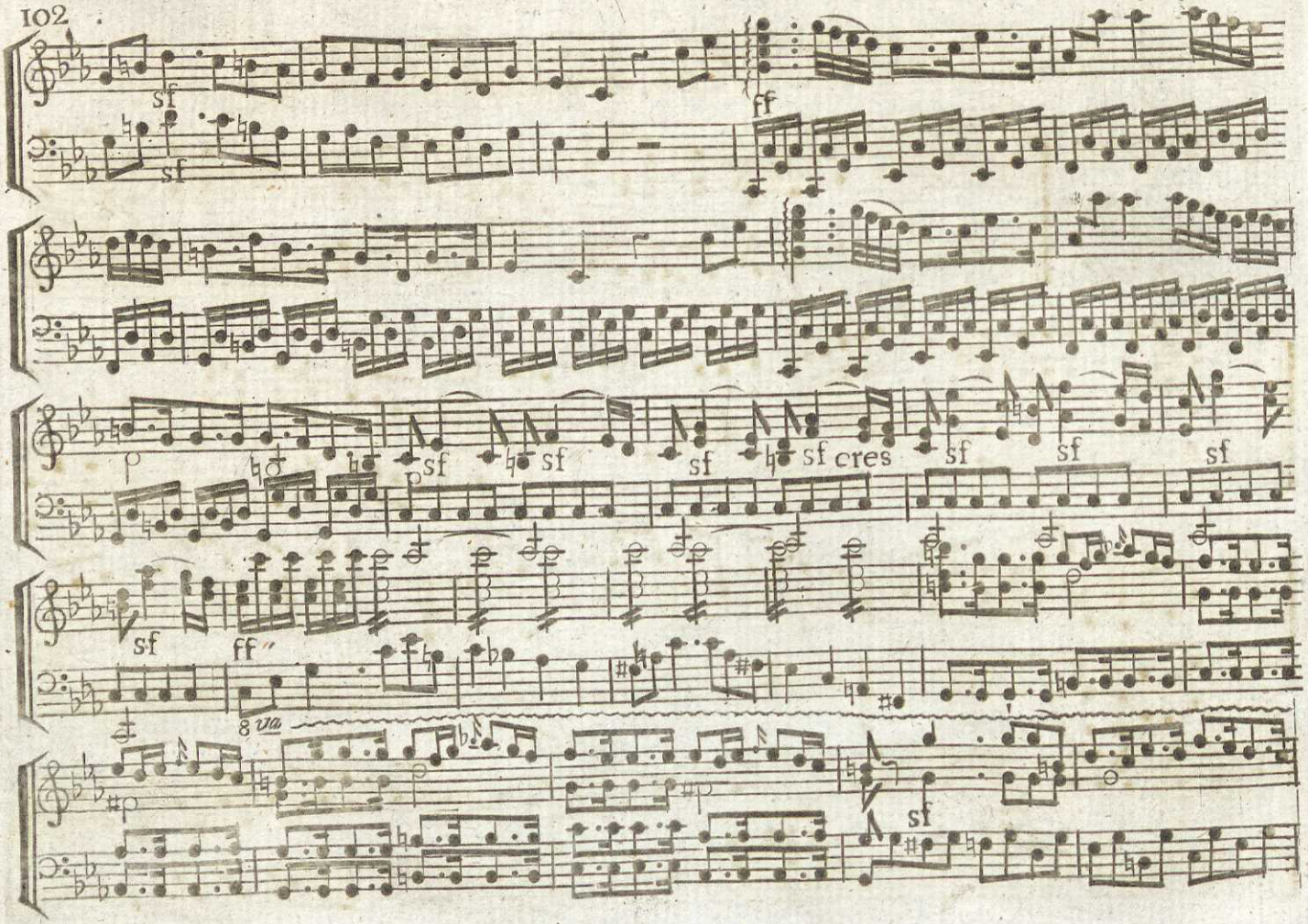
sf
sf
ff
p
sf
sf
sf
sf
cres
sf
sf
sf
sf
ff
8va
sf

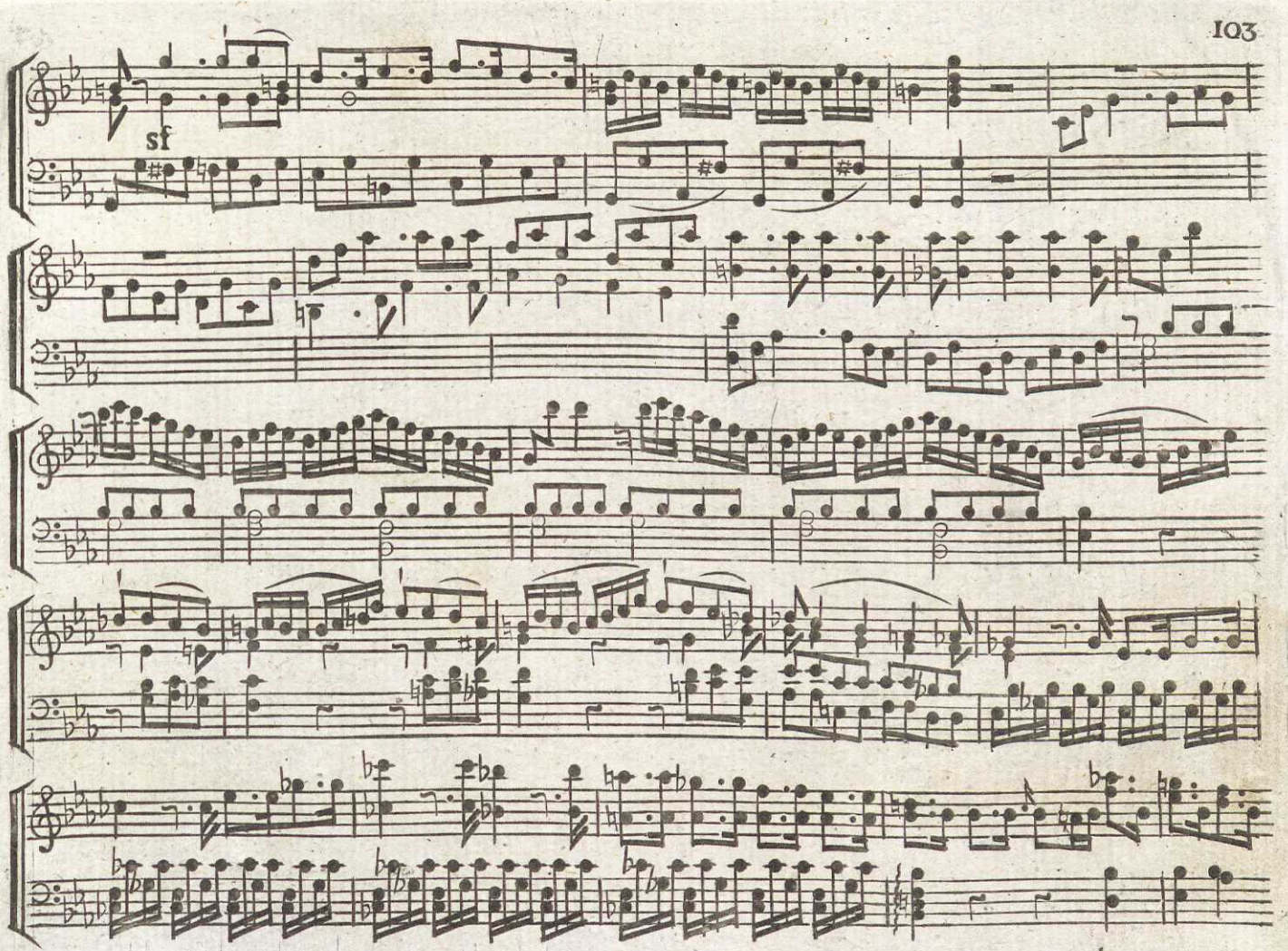
sf

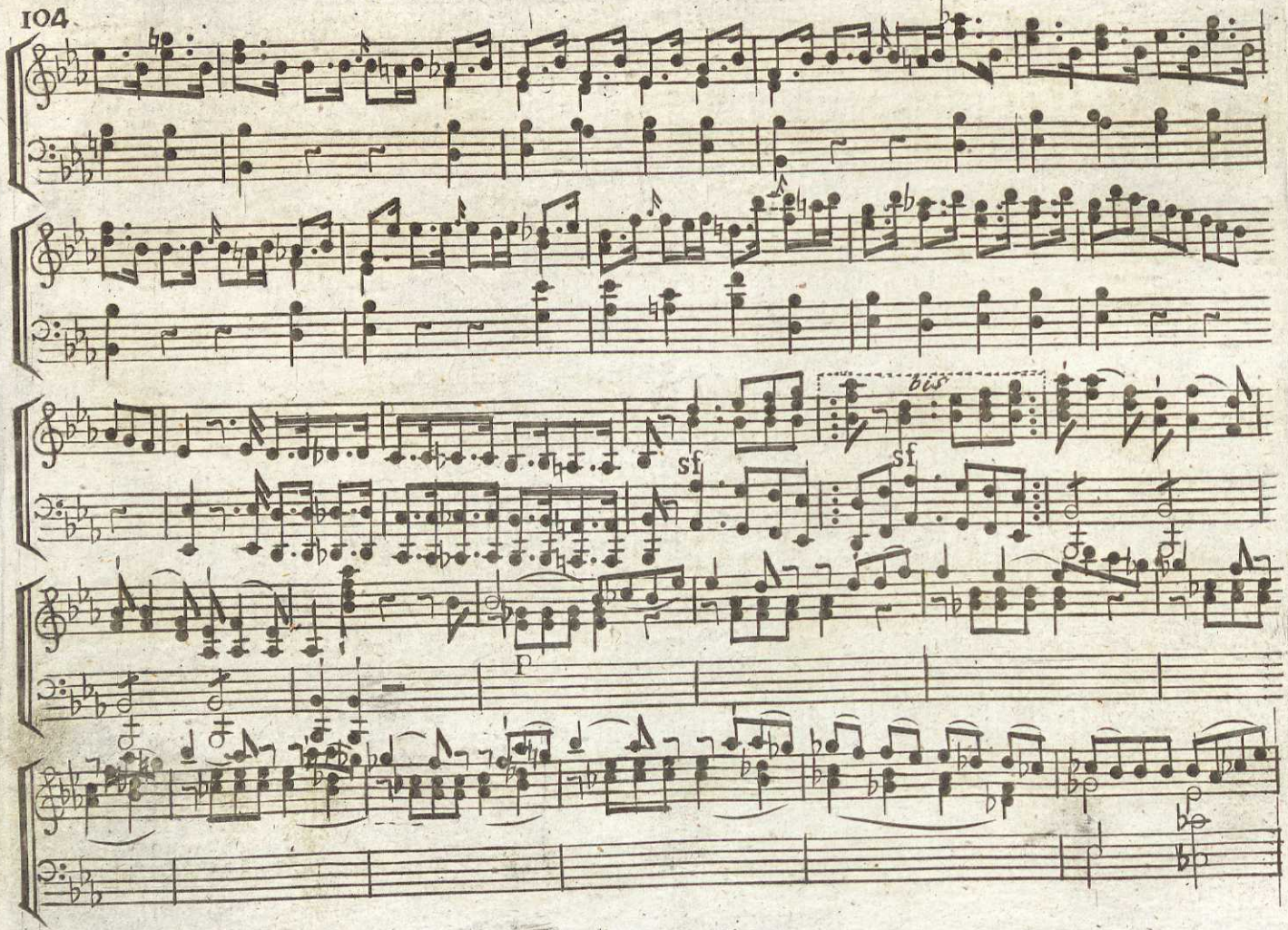
sf
bis
sf
p

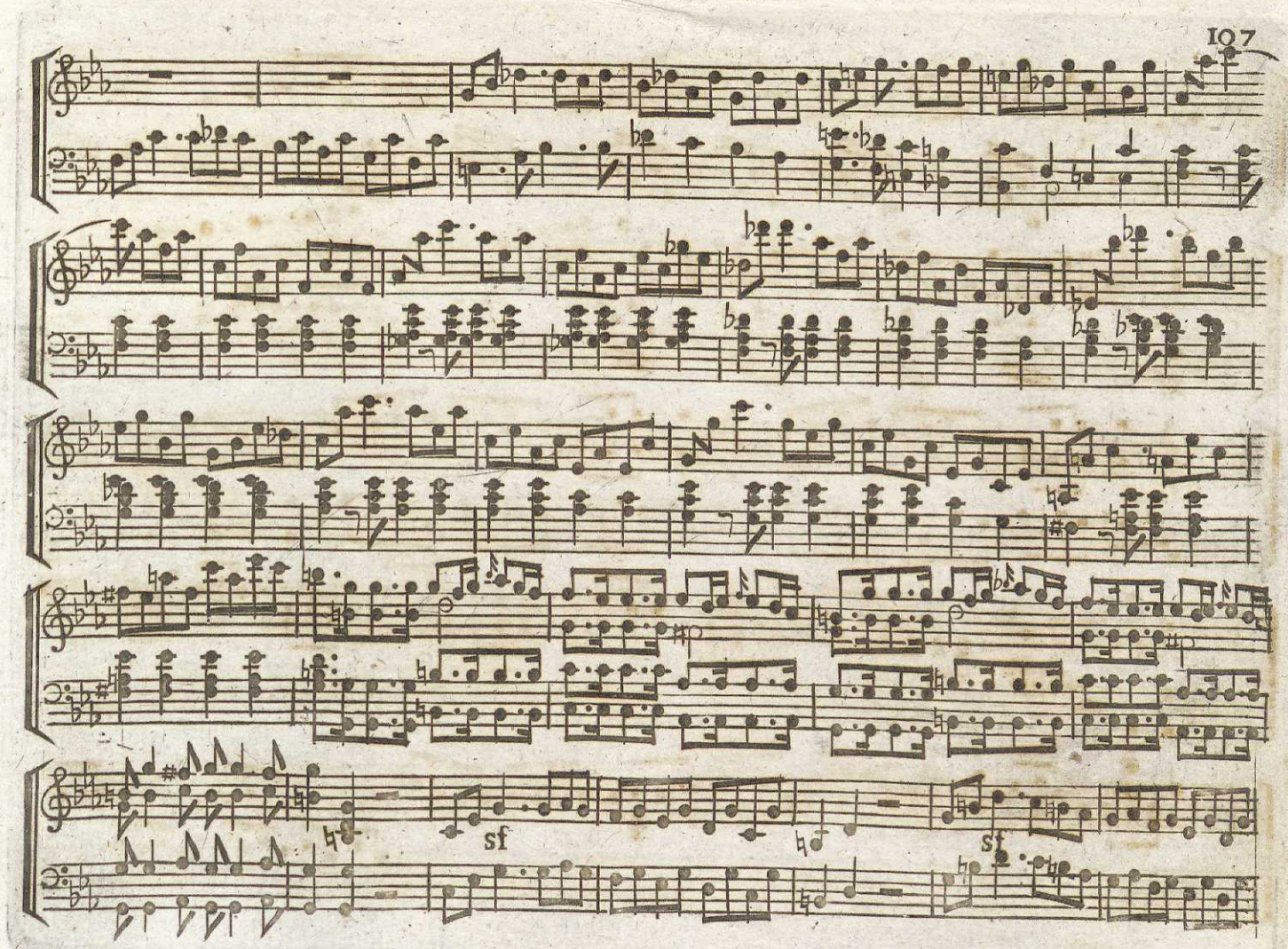
sf
sf

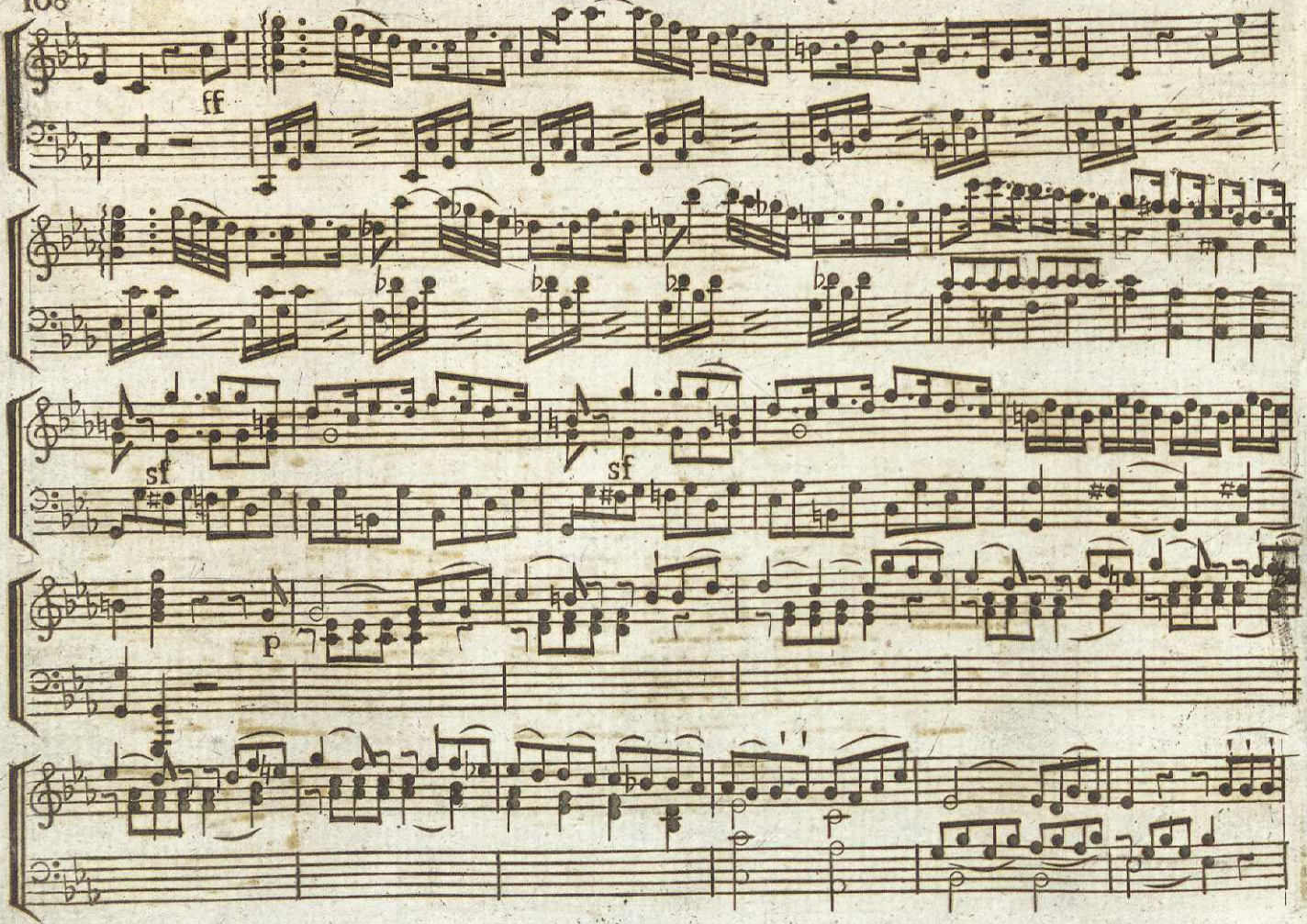
ff
sf
sf
P

sf
sf

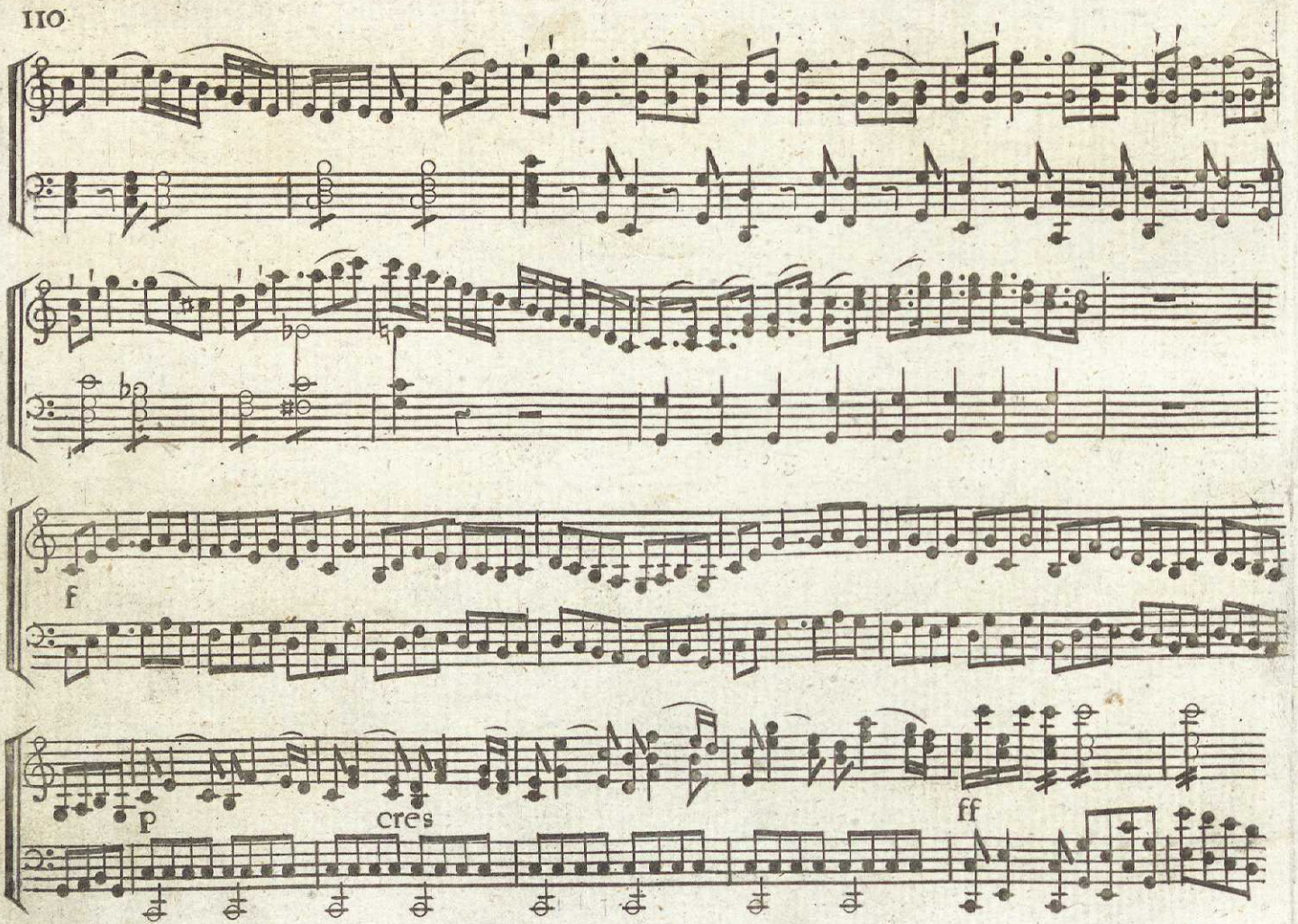
f
p
cres
ff

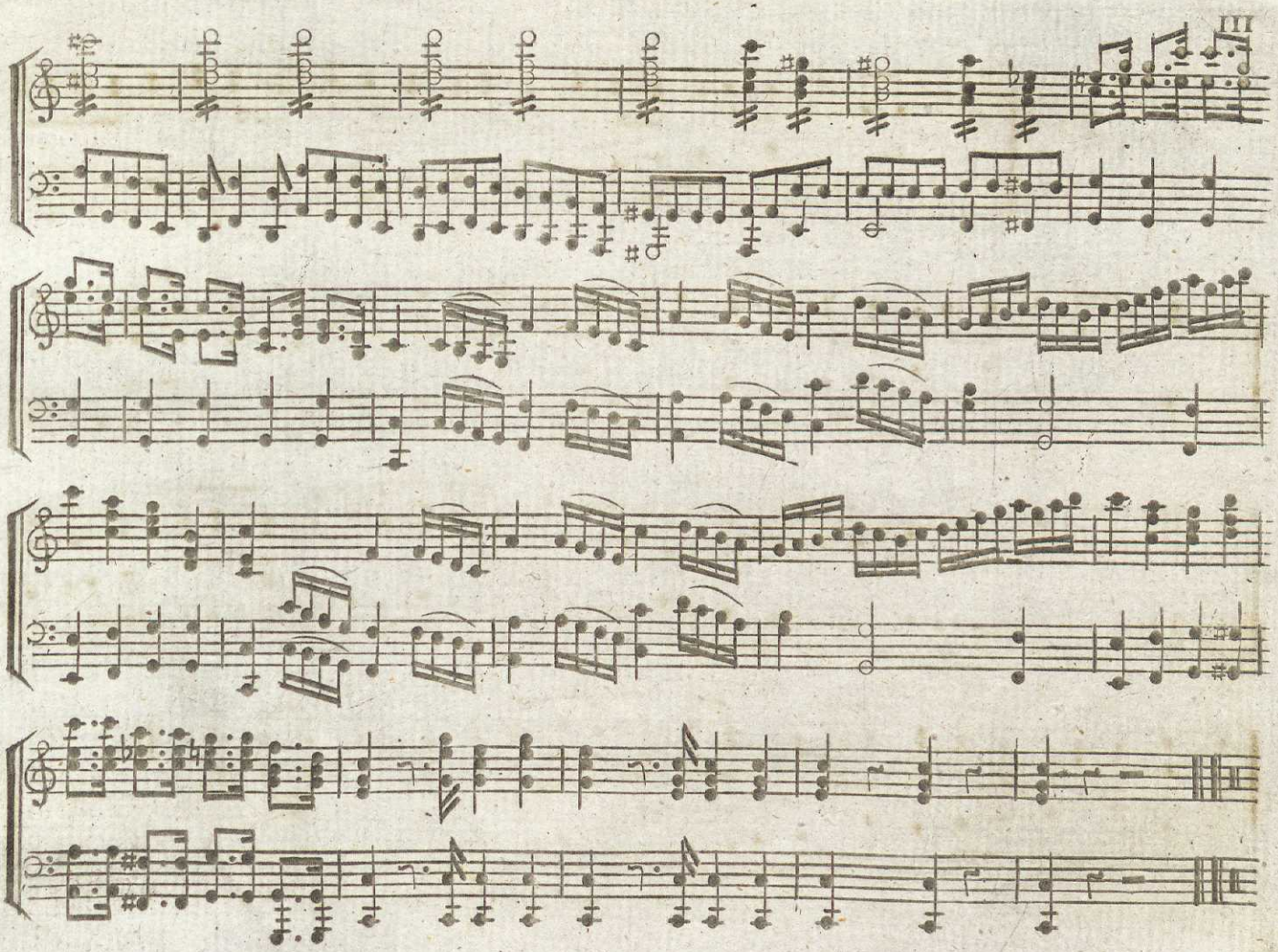

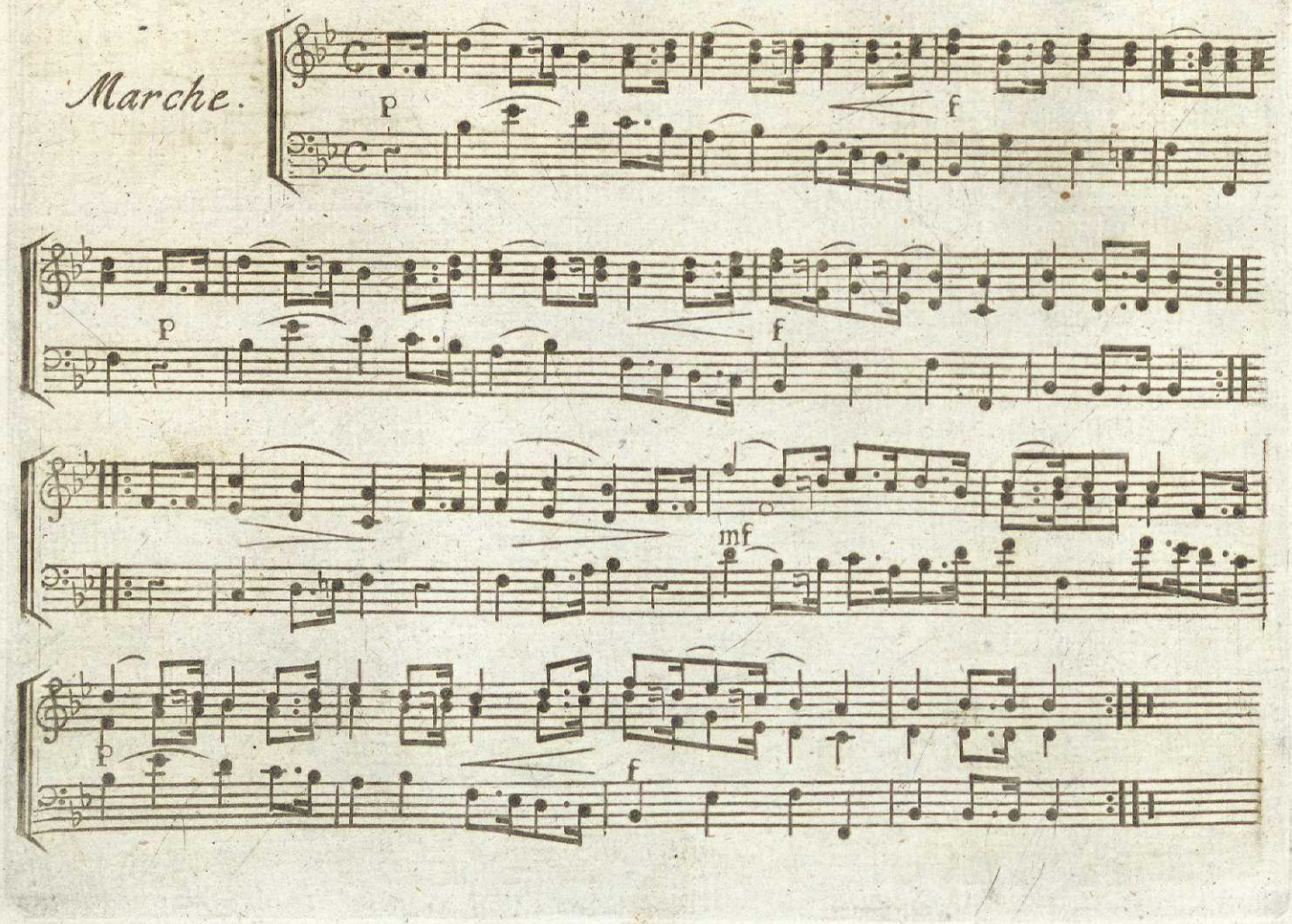
Marche.
p
f
p
f
mf
p
f

År 1803.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:r 29 och 30.

Aria ur Claudine eller Skoputsaren af Bruni.

Allegro Agitato.

Florville.

Genom lifvet in i dö den än följer hämnande mig en bild af dessa

grymma öden som min hand beredde dig. O! jag ser dig i din smerta med ditt barn ut-

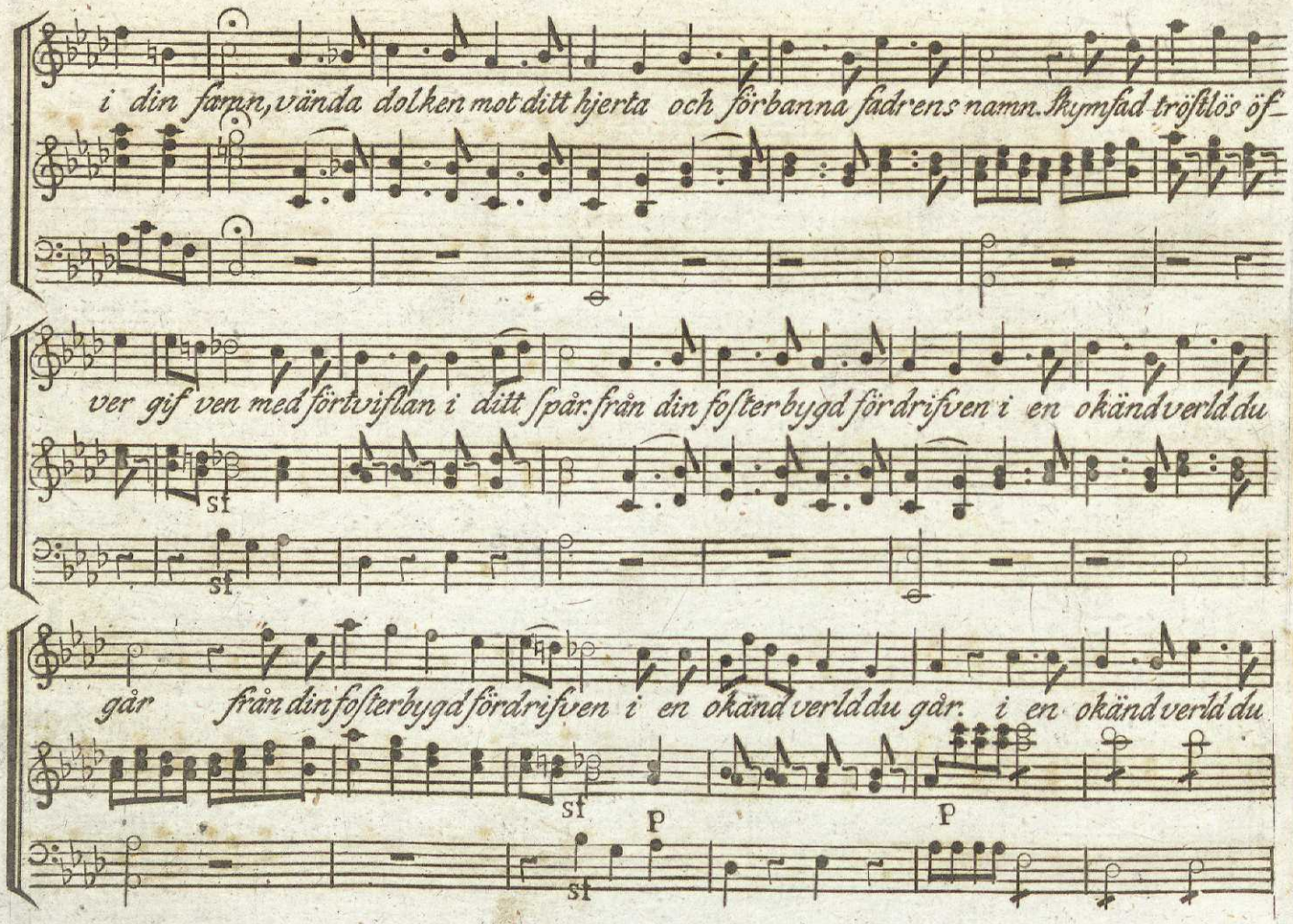
i din famn, vända dolken mot ditt hjerta och förbanna fadrens namn. Skymfad tröstlös öf-
ver gif ven med förtviflan i ditt spår: från din fosterbygd fördrifven i en okänd verld du
sf
sf
går från din fosterbygd fördrifven i en okänd verld du går. i en okänd verld du
sf
P
P
sf

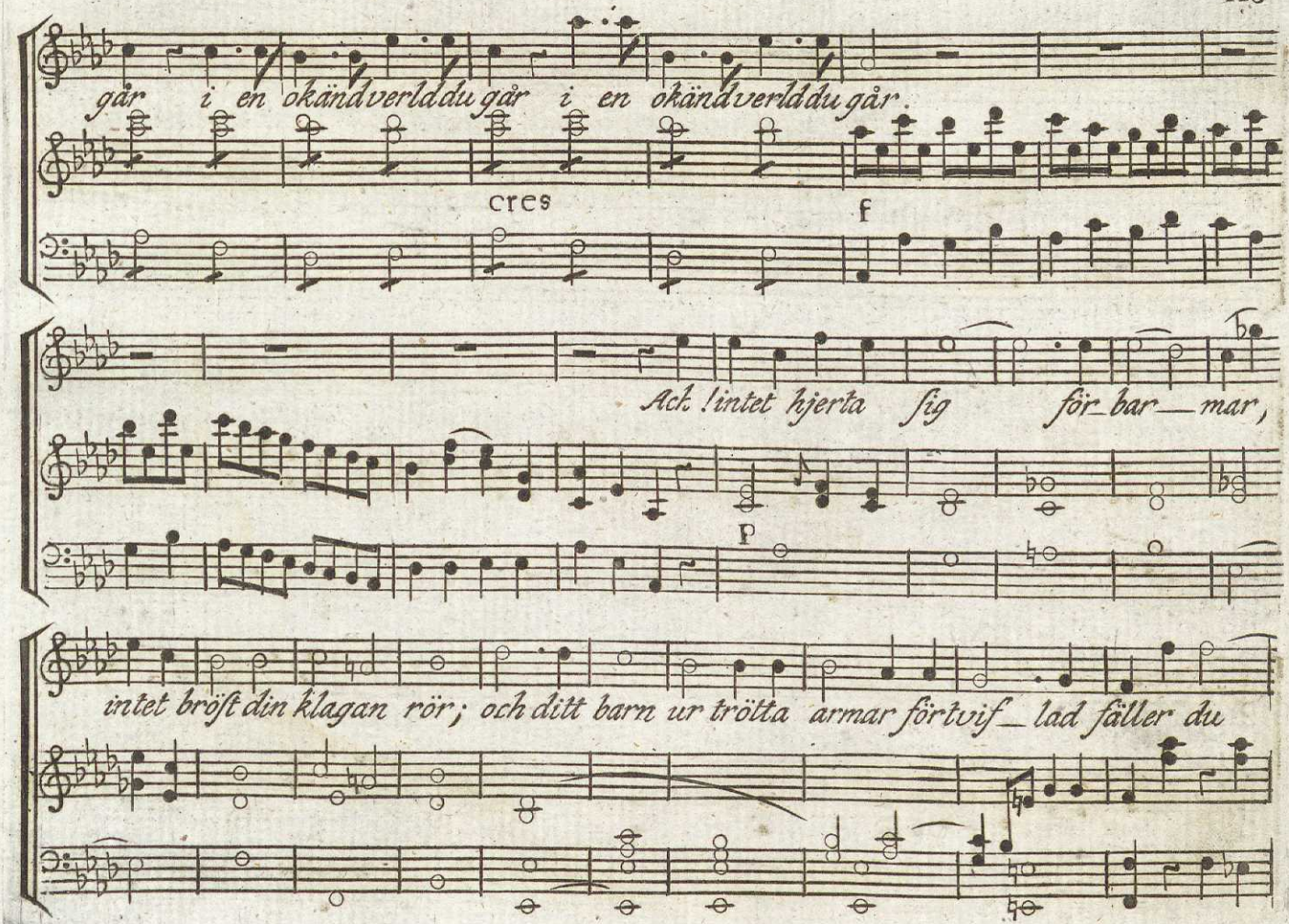
går i en okänd verld du går i en okänd verld du går.
cres
f
Ach! intet hjerta sig för bar mar,
p
intet bröst din klagan rör; och ditt barn ur trötta armar förtvif lad fäller du

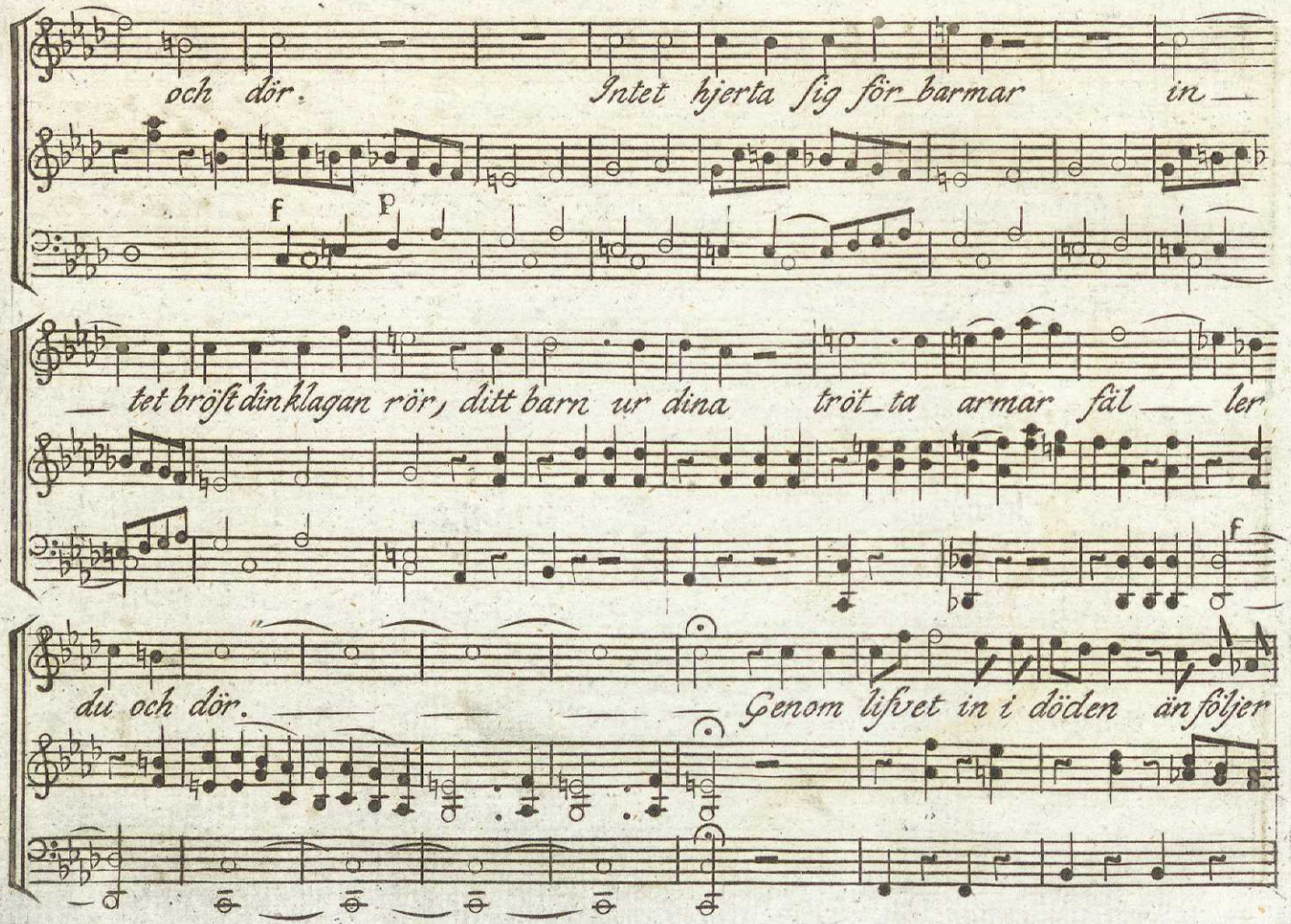
och dör. Intet hjerta sig för barmar in
f p
tet bröst din klagan rör, ditt barn ur dina tröt ta armar fäl ler
f
du och dör. Genom lifvet in i döden än följer

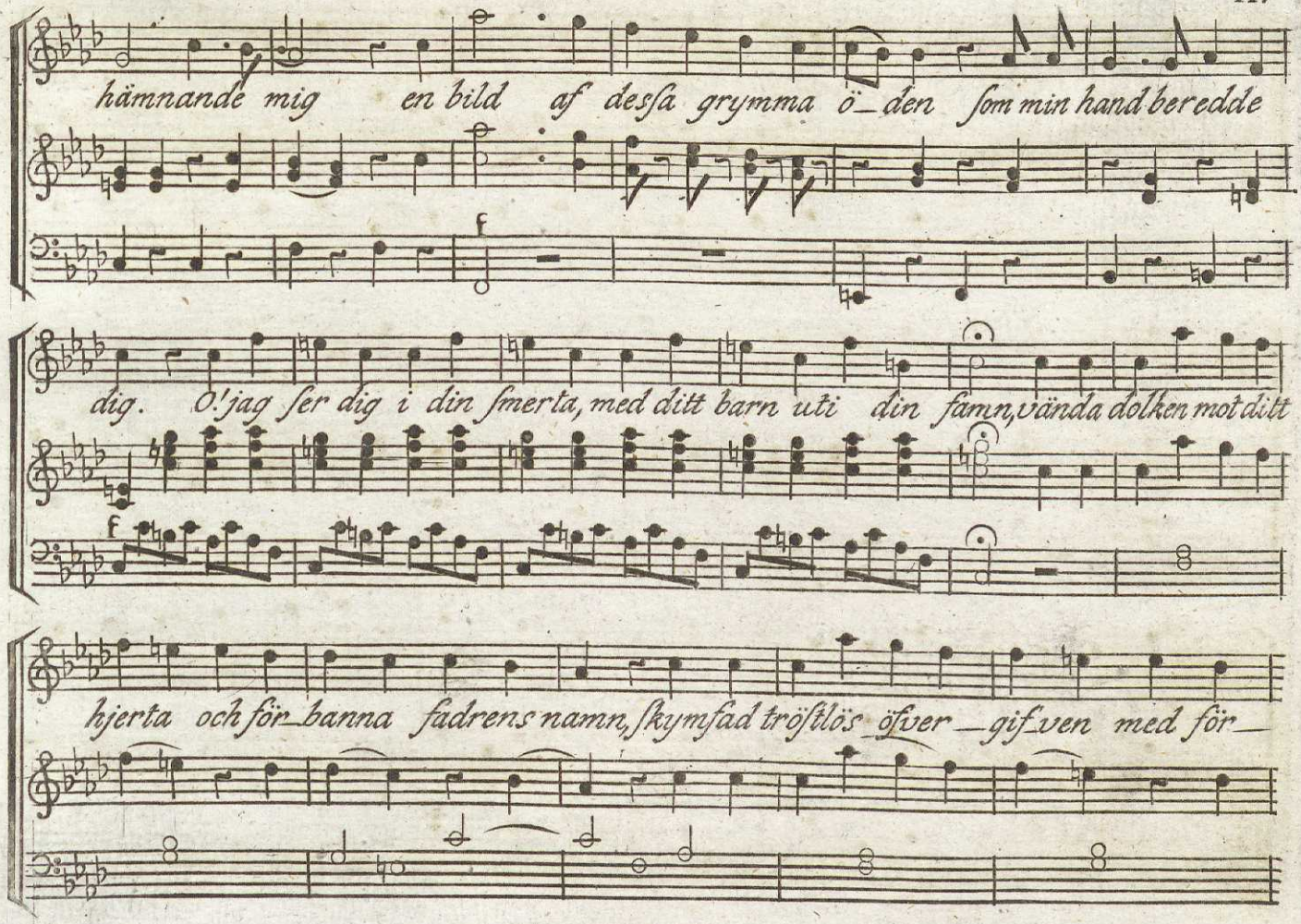
hämnande mig en bild af dessa grymma ö_den som min hand beredde
f
dig. O! jag ser dig i din smerta, med ditt barn uti din famn, vända dolken mot ditt
f
hjerta och för_banna fadrens namn, skymfad tröstlös_öfver_gif_ven med för_

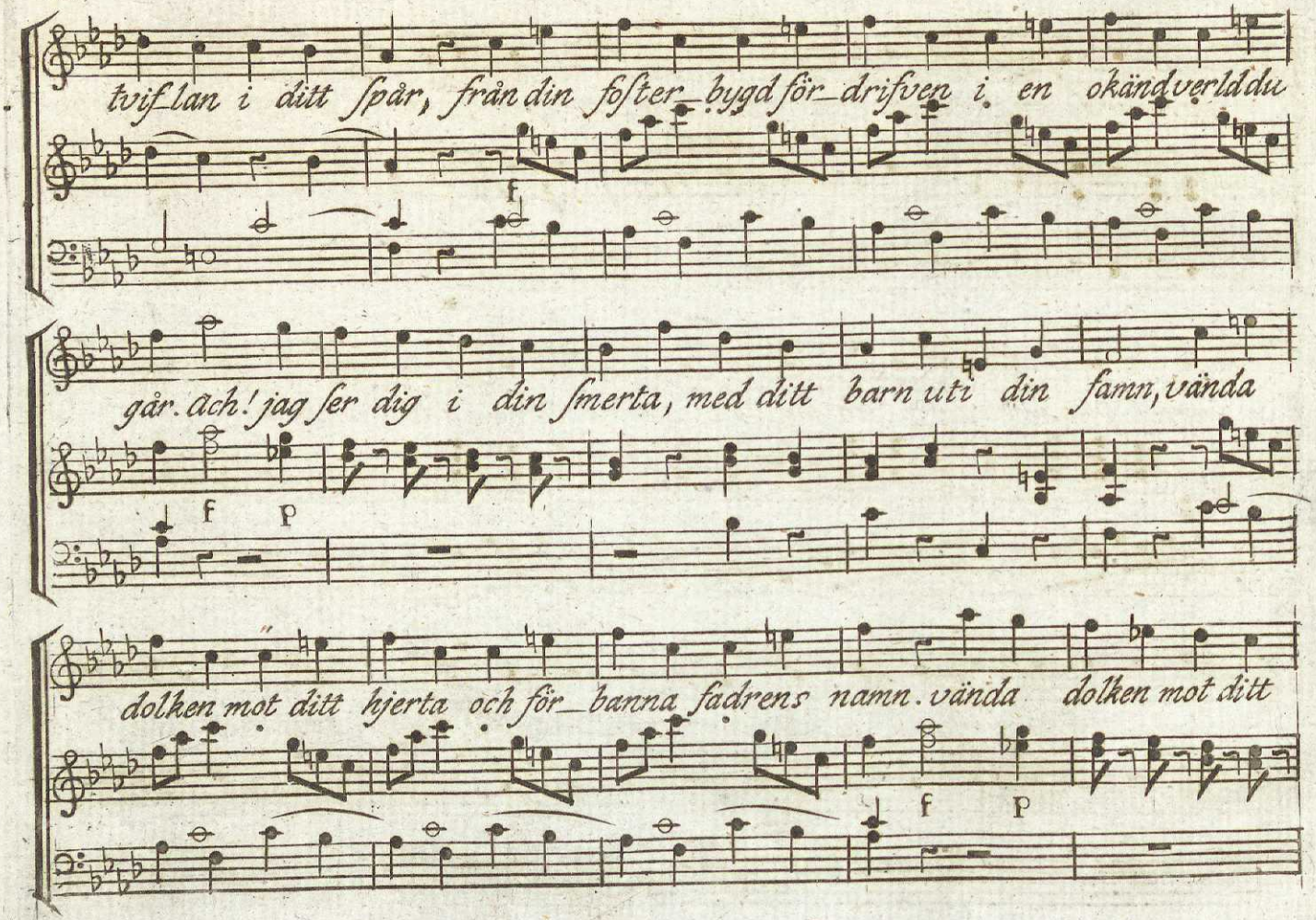
tvif_lan i ditt ſpår, från din foſter_bygd för_drifven i en okänd verld du
f
går. ach! jag ſer dig i din ſmerta, med ditt barn uti din famn, vända
f p
dolken mot ditt hjerta och för_banna fadrens namn. vända dolken mot ditt
f p

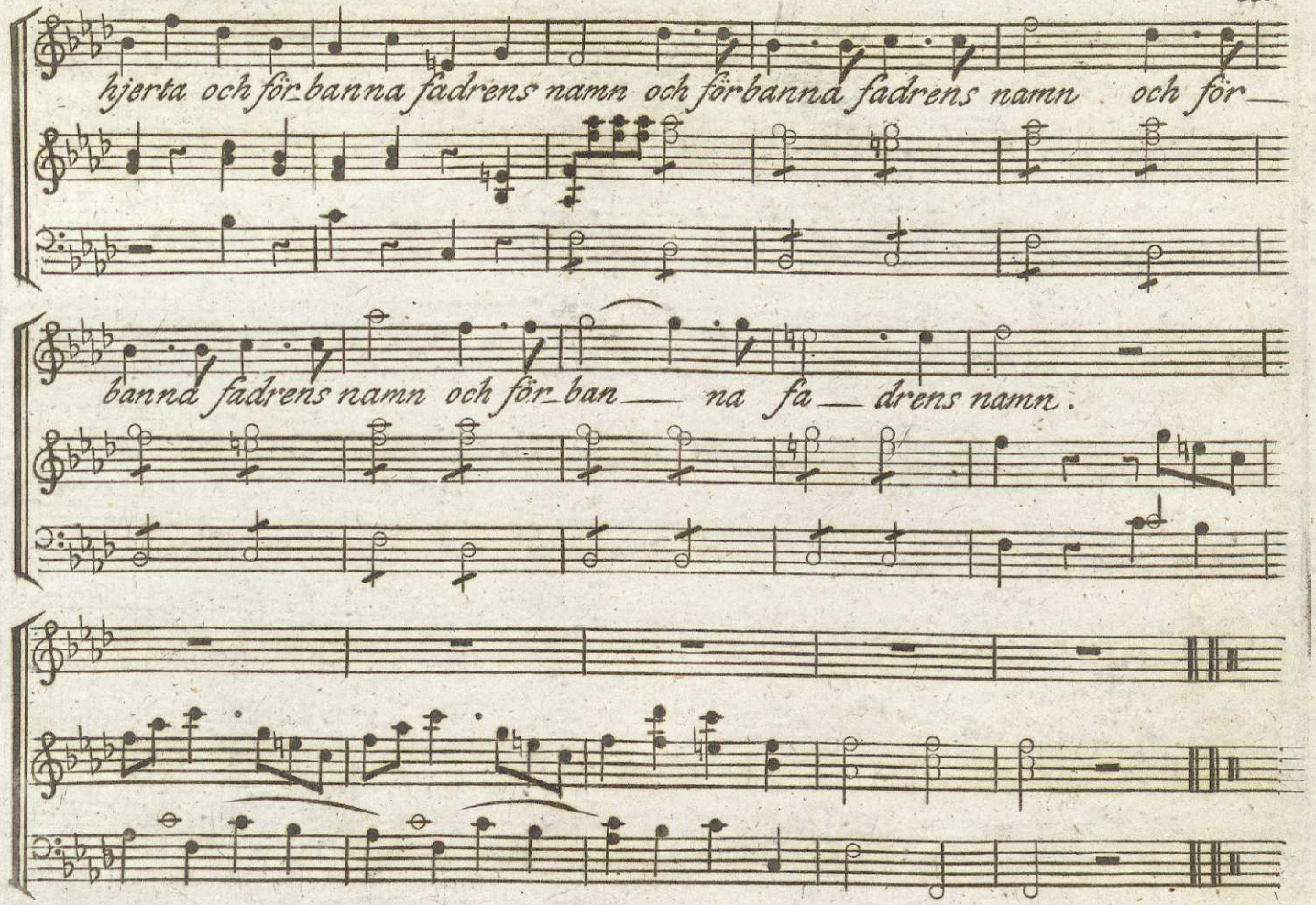
hjerta och för-banna fadrens namn och förbannd fadrens namn och för—
bannd fadrens namn och för-ban— na fa— drens namn.

Register

Fol:	No		Melodien af	
2,	1, 2, 3,	Pompletter ur Svärfadren Rival	Le Brun	Jag ger farvál åt stora världen etc:
4,	. . . .	Favorit Minuett med variatn	Haydn	
13,	4,	Tempo di Minuetto	. . . .	
14,	. . .	Skånska Dragon Visa	. . . .	Hvad muntrar mer ett hurtigt lag etc:
16,	. . .	Andante vivase	Haffner	Nej bättre jag min lycka vet etc:
		Larghetto		
17,	5,	Walnaden af lilla Gustaf	Åhlström	Tack! min Mamma! Tack för din visit
21,	6,	Marche con moto	. . . .	
22,	. . .	Lamentabile	Do	Då i nattens tysta skóte etc:

24,	. . .	Marche	. . . .	
25,	7 & 8,	Aria utur Svarfadren Rival	Le Brun	Angel för mitt hjerta etc:
32,	. . .	Marche	. . . .	
33,	9 & 10,	Gubben Noach med variati:	C. Kull	
41,	11 & 12,	Aria ur Oedip	Sacchini	Du som fordom burit en krona etc:
47,	. . .	Andante ur Skoputsaren	Bruni	Min ömhet mildra skall den smärta etc
49,	13 & 14,	Aria ur Oedip	Sacchini	Min Dotter! ach må du mig förlåta etc
54,	. . .	{Andante sostenato utur Claudine eller Skoputsaren}	Bruni	Allt kallar tis mitt minne åter etc:
57,	15 & 16,	Recidatifoch aria ur Oedip	Sacchini	Du är ej mer min son etc:
62,	. . .	Tårarna – Larghetto	Åhlström	Kan ingen hamnåt mig upsökas etc:

65,	17, 18, 19,	Recit: och aria ur Oedip	Sacchini	af smärtorna förtärd etc:
71,	. . .	Trio — ur Do	Do	Så är min Bror mig återlämnad vorden
77,	20, 21, 22,	Duo — ur Do	Do	I nattens Barn etc:
89,	23, 24, 25,	Ouverture d'Euphrosine	Mehul	
98,	. . .	Andante	Witzoffski	Ömhet Lungn och hopp etc:
100,	. . .	Kupletter ur Claudine eller Skoputsaren —	Bruni	Tänk, lilla Clara hon som sjöng för er
101,	26, 27, 28,	Ouverturen till Romeo och Juliette —	Steibelt	
112,	. . .	Marche	. . . .	
113,	29 & 30,	Aria ur Skoputsaren	Bruni	Genom lifvet in i döden etc: